

श्री.
शा. रा.
टी.
१५१

कथं ब्रह्मीनां प्रजानां परिपालनं कथं स्यादिति चिंता आधिः स एव बंधुस्तेन न युज्यते नापराधोतिता न्यथा करोति धर्मव्यवहारनिर्णयादौ
एतत्तद्वयं कथं स्यादिति प्रश्नः १ उत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते समासेनैवेति २ रागद्वेषदीनो ब्राह्मणान् पुरस्कृत्य व्यवहारनिर्णयं कुर्वन् धर्मपि।

युधिष्ठिर उ० कथं राजा प्रजा रत्ननाथि बंधेन युज्यते धर्मं च नापराधोति तन्मे ब्रूहि पितामह १
भीष्म उ० समासेनैव ते राज न धर्मान् वक्ष्यामि शाश्वतान् विस्तरेणैव धर्माणां न जान्ते न मवाप्नु
यात् २ धर्मनित्यानुष्कृतवतो देवव्रतसमाहितान् अर्चयित्वा यजेयास्तस्मै देवगुणावतो हि जा
न ३ प्रत्युत्पायोपसंगृह्य चरणान् वभिवाद्य च अथ सर्वाणि कुर्वीथाः कार्याणि सपुरोहितः ४
धर्मकार्याणि निर्वर्त्य मंगलानि प्रयुज्य च ब्राह्मणान्वाचयेथास्तु मर्थसिद्धिजया शिवः ५ आ
जंवेन च संपन्ना भूत्वा बुद्ध्या च भारत यथार्थं प्रतिगृह्णीयात् कामक्रोधौ च वर्जयेत् ६ कामक्रो
धौ पुरस्कृत्य योऽर्थं राजा नृतिष्ठति न स धर्मं न चाप्यर्थं प्रतिगृह्णाति बालिशः ७ मास्मत्त्वब्याश्च
मूर्खान्श्च कामार्थं च मृषजः अलब्धान् बुद्धिं संपन्नान् सर्वकर्मसु योजयेत् ८ पूर्वोऽयं धिक्कृतो
र्थेषु कार्याणामविशारदः प्रजाः क्लिप्नात्ययोगेन कामक्रोधसमन्वितः ९ ॥

नापराधोतीत्यस्योत्तरमाह धर्मनिष्ठानिति चतुर्भिः ३ ६ विपक्षे दोषमाह कामेति ७ आद्यस्योत्तरमाह मास्मेत्यादिना साधुत्वं सर्वत्र का
र्यं युनियोज्य स्वयं नाथि बंधेन युज्यत इत्यर्थः ८ अयोगेन योगश्च प्राप्तिः तदभावेन ९ ॥

१५१

बलिः राजदेयं तदेव सस्यादेः षष्ठांशस्तेन बलिषष्टेन शुक्लेन शुद्धेन गणानादनधिकेनेत्यर्थः शुक्लं धृत्वा मूलनिष्ठशक्तिमेदिनी वेतनेन
 पथिरक्षितैर्वणिगिभिर्यद्वत्तद्राजो वेतनेन सेवायनं च तेन च यथागमं लिखेत्त राजा ॥ धान्यादेः षष्ठांशं रुते शेषेण प्रजानां यदि वार्षिको
 बलिषष्टेन शुक्लेन दंडेनापराधितां शास्त्रानीतेन लिखेत्त वेतनेन यथागमं ॥ दापयित्वा
 करं धर्मं राष्ट्रं नीत्यायथाविधि तथेतेन कल्पयेद्वाजायोगक्षेममतेन्द्रितः ॥ गोपायित्वा रंदात्तारं
 धर्मनित्यमतेन्द्रितं अकामद्वेषसंयुक्तमनुरज्यंतिमानवाः ॥ मास्माधर्मेण लोभेन लिखेत्त शास्त्रं
 यथागमं धर्मार्थावधुवौ तस्य यो न शास्त्रपरो भवेत् ॥ अर्थशास्त्रपरो राजा धर्मार्थान्नाधिगच्छति
 अस्थाने वा स्य तद्विज्ञे सर्वमेव विनश्यति ॥ अर्थमूलोपि हिंसां च कुरुते स्वयमात्मनः करैर
 शास्त्रदृष्टैर्हि मोहात्संपीडयन् राजाः ॥ ऊधृष्टिं घातयत्येवाः दीरार्थी न लभेत्तयः पवंशम
 योगेन पीडितं न विवर्द्धते यो हि दोग्ध्रीमुपास्ते च स नित्यं विंदते पयः पवंशममुपायेन भुजानो ल
 भते फलं ॥ अर्थराष्ट्रमुपायेन भुज्यमाने सुरक्षितं जनयत्यतलान्तिन्यकोषद्विंशुधिष्ठिर ॥
 दोग्ध्रीथान्यं हि राण्यं च स हीराज्ञा सुरक्षिता नित्यं स्वेभ्यः परेभ्यश्च तस्मात्तायथापयः ॥ मा
 लाकारोपमो राजन भव मागारिकोपमः तथा युक्तश्चिरं राज्यं भाक्तं शस्यसिपालयन् ॥
 शासोन भवेत्तदाराजैव तासां योगक्षेमं कल्पयेदित्याह दापयित्वा ॥ १३ ॥ धर्मसहितात् अर्थान् धर्मात् ॥ १४ ॥ अर्थमूलोऽर्थार्थी प्रा
 जाः पीडयन्त्यात्मानमेव हि न स्तीत्युक्तं तत्र दृष्टा तमाह ऊधृति ॥ १५ ॥ दोग्ध्रीसुरयित्री ॥ अंगारिकः रंगालक

॥
 २०
 ॥

श्री.
शो. रा.
दी.
१५२

२५ यथायुक्तः उक्तेन प्रकारेण अवहितः २५ यो दयां कुरुते तं यमं मन्यते इति योजना २६ अंतं यातना भोगेन निष्कृतिं २६ २७ स्वि

परचक्राभियानेन यदिते स्यादनेन तयः अथ सा तैव लिप्सेयाथ न मवास्मणोषु यत् २१ मास्मोत्रास्म
णोदष्टाथ न स्य प्रचलेन्मनः अंत्यायामणवस्थार्या किमु स्फीतस्य भारत २२ यतानितेभ्यो दद्यात्त
यथाशक्तिर्यथादत्तः सांतयन्परिरक्षस्व स्वर्गमाप्स्यसि उज्जयं २३ एवं यमं गाहतेन प्रजास्त्वपरिपा
लय स्वर्गं प्राप्य यशो नित्यं प्राप्स्यसे कुरुते दत्त २४ यमं गाववहारेण प्रजापालय पांडव युधिष्ठिर्य
थायुक्तो नाधिबन्धेन यो ह्यसे २५ पृषपवपरो यमो यदा जारत्नं प्रजाः भूतानां हियदा यमो रत्नं
परमादया २६ तस्मादेव परं यमं मन्यते यमकोविदाः यो राजारत्नो युक्ते भूतेषु कुरुते दया २७ य
दज्ञा कुरुते पापमरदनं भयतः प्रजाः राजा वर्षसहस्रेणात्तस्यात्तमधिगच्छति २८ यदज्ञा कुरुते य
मं प्रजायमं गापालयन् दशवर्षसहस्रेणात्तस्य भुक्ते फले दिवि २९ स्विष्टिः स्वधीतिः सुतपा
लोकानजयति यावतः ततो न तानवाप्नोति प्रजायमं गापालयन् ३० एवं यमं प्रयत्नेन कौंते
यपरिपालय ततः प्राप्य फलं लब्ध्वा नाधिबन्धेन यो ह्यसे ३१ स्वर्गलोके समदंती श्रियं प्राप्स्य
सि पांडव असंभवश्च यमं गासीदृशानामराजसु ३२ ॥

स्विः स्वधीतिः सुतपा इति क्रमेण गृहस्थ ब्रह्मचारिवानप्रस्थ यमीत्युक्तं गनुतिष्ठत् ३१ ३२ ॥

३३ एकसप्ततितमः ७० यनः निवर्तयेत् राज्यात् हरीकारयेत् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ॥

तस्मात् राजैव नान्योऽस्ति यो धर्मफलमाप्नुयात् सराज्यं धृतिमान्प्राप्य धर्मेण परिपालय
इंद्रं तर्पय सोमेन कामैश्च सुहृदो जनान् ३३ इति श्रीमहाभारते शांतोत्तराजधर्मो ७१ भीष्म
३० य एव तस्य तोरदोदसतश्च निवर्तयत् स एव राजा कर्तव्यो राजन राजपुरोहितः १ अत्राप्नु
दाहरंती ममिति दासं पुरातनं पुटूरवसे पेलस्य संवादे मातरि सूनः २ पुटूर उवाच कुतः स्वि
द्दास एव जातो वर्णाश्रायिकुतस्त्रयः कस्माच्च भवति श्रेष्ठस्तन्मे व्याख्यातमर्हसि ३ मातरि
स्योवाच ब्रह्मणो मुखतः सृष्टो ब्राह्मणो राजसूतम बाहुभ्यां क्षत्रियः सृष्ट ऊरुभ्यां वैश्यपवच
४ वर्णानां परिचर्या र्यत्रयाणां भरतर्षभ वर्णाश्रित्यर्थः संभूतः पद्माश्रितो विनिर्मितः ५ ब्राह्म
णो जायमानो हि पृथिव्या मनुजायते ईश्वरः सर्वभूतानां धर्मकोशस्य गुप्तये ६ अतः पृथिव्या
यं तारं क्षत्रियं दंडयारणो द्वितीयं दंडमकरोत्प्रजानामनुत्पत्तये ७ वैश्यस्तथ नथान्येतन्नीचवर्णा
न विभ्रयादिमान् शूद्रोऽयेतान्परिचरेदिति ब्रह्मा नुशासने ८ पेल उ० द्विजस्य क्षत्रवयो वीकस्य य
पृथिवी भवेत् धर्मतः सह विज्ञेन सम्पत्वा यो प्रचक्षमे ९ वायुरु विप्रस्य सर्वमेवैतद्यत्किं

अष्टनाभिजनेनेह तद्भर्मकोशलाविडः ९
विजरातीरांत

श्री.
शा. रा.
टी.
१५३

॥ २१ ॥ ह्यायायामिति उल्लंघनीतजं च भयं ह्यायादिनायादिनाचनशपतिशब्दादिनावरमेते अराजकभयाक्रांतस्तुक्रत्रापि स्वांन
स्वमेव वासणो भुंक्ते स्वस्ते सददाति च गुरुर्हि सर्ववार्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च वै द्विजः ॥ पत्यभावे यथै
व स्त्रीदेवरं कुरुते पतिं पवते प्रथमः कल्पप्रापयत्यो भवेदतः ॥ १२ ॥ यदि स्वर्गपरं स्थानं स्वयं यमपा
रिमार्गमि यत्किंचिद्विजये भूमिं ब्राह्मणाय निवेदय ॥ १३ ॥ अतश्च त्रयोपपन्ना यथर्मज्ञायत पस्विने स्व
यं यमपरितृप्ता ययोनविज्ञपरो भवेत् ॥ १४ ॥ योगाजानेन ये दुष्टा सर्वतः परिपूर्णया ब्राह्मणोदिकले
= जातः कृतप्रज्ञो विनीतवान् ॥ १५ ॥ श्रेयो नयति राजानं श्रुवं श्रिं संसरस्वती राजा चरति यं यं मं ब्राह्म
णेन निदर्शितं ॥ १६ ॥ शुश्रूषुरनहं वादी क्षत्रयर्मरते स्थितः तावता सत्कृतः प्राज्ञश्चिरं यशसि तिष्ठ
ति ॥ १७ ॥ तस्य यर्मस्य सर्वस्य भागी राजपुरोहितः पत्यमेव प्रजाः सर्वा राजानमभि संश्रिताः ॥ १८ ॥ स
म्यग्रहताः स्वयर्मस्थानकृतश्चिद्व्याप्तिताः राष्ट्रे चरति यं यं मं राजा साधभि रक्षिताः चतुर्थतः
स्य यर्मस्य राजा भागं त्रविंदति देवा मनुष्याः पितरोगेयवोरगराक्षसाः ॥ २० ॥ यत्तमेवोपजीवन्ति
नास्ति चेष्टमराजके ॥ २१ ॥ इतो दत्तेन जीवन्ति देवताः पितरस्तथा ॥ २२ ॥ राजन्ये वा स्य यर्मस्य योगक्षेमः प्र
तिष्ठितः ह्यायायामप्युवाच सत्त्वसुखेति गच्छति ॥ २३ ॥ अग्नौ वाससि
लभते इति श्लोकद्वयतात्पर्यं २२ २३

शब्दे स्वर्गपरं स्थानं यमपा
रिमार्गमि यत्किंचिद्विजये भूमिं ब्राह्मणाय निवेदय
अतश्च त्रयोपपन्ना यथर्मज्ञायत पस्विने स्व
यं यमपरितृप्ता ययोनविज्ञपरो भवेत्
योगाजानेन ये दुष्टा सर्वतः परिपूर्णया ब्राह्मणोदिकले
जातः कृतप्रज्ञो विनीतवान्
श्रेयो नयति राजानं श्रुवं श्रिं संसरस्वती राजा चरति यं यं मं ब्राह्म
णेन निदर्शितं
शुश्रूषुरनहं वादी क्षत्रयर्मरते स्थितः तावता सत्कृतः प्राज्ञश्चिरं यशसि तिष्ठ
ति
तस्य यर्मस्य सर्वस्य भागी राजपुरोहितः पत्यमेव प्रजाः सर्वा राजानमभि संश्रिताः
सम्यग्रहताः स्वयर्मस्थानकृतश्चिद्व्याप्तिताः राष्ट्रे चरति यं यं मं राजा साधभि रक्षिताः चतुर्थतः
स्य यर्मस्य राजा भागं त्रविंदति देवा मनुष्याः पितरोगेयवोरगराक्षसाः
यत्तमेवोपजीवन्ति
नास्ति चेष्टमराजके
इतो दत्तेन जीवन्ति देवताः पितरस्तथा
राजन्ये वा स्य यर्मस्य योगक्षेमः
प्रतिष्ठितः
ह्यायायामप्युवाच सत्त्वसुखेति गच्छति
अग्नौ वाससि

यतपवंशतः अभयदानमेवमुत्पन्नं तद्वा विदुष्वेत्पादद्वयं अभयभयमिति २५ २६ दिसप्ततितमः ७२ राजा अप्रमे-
 योराहतोऽनंतरेऽशीघ्रमेवपुरोहितः कार्यो भवेत् १ यस्मात्मेतियर्मसायकः २ ६ ब्रह्मकर्मक्षेत्रं कर्तुं अनुपश्यात्प्रकाशमानं बलं
 तेषुभोगेषु सर्वेषु न भीतो लभते सुखं अभयस्य हियोथाता तस्यैव सुमहत्फलं २५ न हि प्राणासंभ-
 दानं त्रिषु लोकेषु विद्यते इन्द्रो राजाय मो राजाय मर्मा राजा तथैव च २५ राजा विभक्तिरूपेण राजास-
 र्वमिदं धत्ते २६ इति श्रीमदाभारते शांतो राजयर्मे ७२ भीष्मः ३ राजा पुरोहितः कार्यो भवेद्वि-
 दान्वद्भुक्तः ३ भौ समीक्ष्य मर्माया वप्रमेया वनंतरं १ यस्मात्सामं त्रिविधेषां राजा राजन्युरोहितः
 राजा चैव गुणो येषां कुशलं तेषु सर्वतः २ ३ भौ प्रजावर्द्धयतो देवान्सर्वान्सुतान् पितॄन् भव्या-
 तां स्थितौ धर्मे श्रद्धे योऽसुत पत्सिनो ३ परस्परस्य सुरुदौ विदितौ समचेतसौ ब्रह्मक्षत्रस्य समा-
 नात् प्रजासुखमवाप्नुयात् ४ विमाननात्तयोरेव प्रजान् श्रेयसुरेव हि ब्रह्मक्षत्रं च सर्वेषां वा-
 णानां मूलमुच्यते ५ अत्राणुदाहरंती ममिति दासं पुरातनं पेलकश्च पयसं वा दंतं निबोधयु-
 धिष्ठिर ६ पेल उवाच यदा हि ब्रह्म प्रजदाति क्षत्रं क्षत्रं यदा वा प्रजदाति ब्रह्म अन्वगबलं कतमे-
 स्मिन् भजंते तथा वाणीः कतमे स्मिन् प्रियते ७ ॥

यथा स्यात्तथाऽस्मिन् ब्रह्मक्षत्रान्यतरस्मिन् कतमे भजंते किं क्षत्रेण बलवद्भवत्युत ब्रह्मणा क्षत्रमित्यर्थः ७ ॥

नक्षत्रियं ब्रह्म ब्राह्मणजातिर्ब्रह्मचारी चरणान्तर्गता शाखातः अयेतः दस्युभिर्वारितः सन् ब्रह्मणि वेदेऽथेत्येवाणं रक्षाणं रक्ष्ये
तरक्षित्वमावात् तदा देवस्तत्र आश्रयतो वर्षति तत्र वर्षं अत्यन्तं दुर्लभमित्यर्थः ३ः सहाः मारीडुभिर्दादयः अब्रह्मचारीति नाश्र
यत इति च णो षे ब्रह्मचरणदयेतत्वादब्रह्मचारी वेदाध्ययनशून्यः सन् ब्राह्मणमिच्छेत्तर्हितत्राश्रयतोऽपि न वर्षतीति योज्यं ५ स्त्रियं ब्रा
ह्मणं वापि हत्वाऽनुवादे प्रशंसा ५ रुद्रः हिंस्रः देवो राजा रुद्रं कलिं १६ ७ कुतोरात्तोरुद्रत्वमिति पृष्टे आह आत्मेति मानवाः

न ब्रह्मचारी चरणान्तर्गते यदा ब्रह्म ब्रह्मणि ब्राह्मणमिच्छेत् आश्रयतो वर्षति तत्र देवस्तत्राभीक्षां
३ः सहा आविशति ५ स्त्रियं हत्वा ब्राह्मणं वापि पापः सभाया यत्र लभते अनुवादे राज्ञः सकाशेन विभ
तिचापिततो भयं विद्यते तत्र ५ पापैः पापे क्रियमाणो हि चैलततो रुद्रो जायते देवपुत्रः पापैः
पापाः संजनयन्ति रुद्रं ततः सर्वान्माधसाधुन्दिनस्ति १६ पेलुः कुतो रुद्रः कीदृशो वापि रुद्रः स
त्तैः सत्तदृश्यते वध्यमानं एतत्सर्वं कश्यपमेव च त्वकुतो रुद्रो जायते देवपुत्रः ७ कश्यपः आ
त्मारुद्रो हृदये मानवानां संस्वदेहं परदेहं च दत्ति वातोत्पातैः सदृशं रुद्रमाहुर्देवैर्जीमूतैः सदृशं

नारुदयेय आत्मा जीवोस्ति स एव रुद्रः सहर्ता भवति यथा च ग्रहा विष्टस्य शरीरं देहस्वामिनः स्वन भवति किं त्वनदां नीत पमस्य १६
तद्देहस्यैव स एव रुद्रो देशकाले दृश्य शरीरं रोदमेव भवतीत्यर्थः ननु कुतः शातस्यात्मनोरुद्रत्वमन आह वातेति यथा उत्पातवातः आ
काशोऽप्य आकाशोऽप्यमेव देवता इतस्ततो नयति गर्जयति विद्युदशनिवारिणि च तत्र आविर्भवत्येव आत्मा स्थितं जीवमात्मा स्थिताः काम

क्रियायः सर्वहिंस्रकारयंतीत्यर्थः १६ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१५५

इदमादिपतिनवाति यथा आकाशेन युक्ता स्नातः पृथग्भूता वाताः सेवाश्च मेव प्रवर्तके देवता च प्रत्यक्षेण शास्त्रज्ञानेन च दृश्यन्ते नैवं
जीवो वातदभिभावकः कामादिर्वाप्य कदृश्यते किं तत्रात्मन्येव वक्त्रेण स्पष्टत्वा महेषो वर्तते नो वै तस्य वैयर्थ्ये को मोहको च भवत इत्य
र्थः १६ अत्रोत्तरमाह यथेति यथाऽन्योपिवक्तिरधिकमधिकं काष्ठभारमुपाह्वय कृत्स्नं ग्रामं दहति तत्र न केवलं काष्ठानां दहका
त्वापि काष्ठान्यनुपाह्वय स्यात्तः किं तत्र तदभयसंचातस्यैव तत्रापि विवेकक्रियमाणो वक्त्रेरेव उपाध्यावेशाद्वा दहकत्वं पवं आत्मा

पेलु उवाच न वै वातः परिष्ठाणोति कश्चिन्न जीमूतो वर्षति नापि देवः तथा युक्तो दृश्यते मानुषे
षु कामहेषादध्यते मुस्यते च १७ कश्यप उवाच यथैकगोदे जातवेदाः प्रदीप्तः कृत्स्नं ग्रामं द
हते च त्वरे वा विमोहनं कुरुते देवपृषततः सर्वं स्पृशति पुण्यपापैः २० पेलु उवाच यदि दे
उः स्पृशते पुण्यपापपापैः पापे क्रियमाणो विशेषात् कस्य हेतोः स कृतं नाम कुर्यादु कृतं वा
कस्य हेतोर्न कुर्यात् २१ ॥

नमारुह्याहंकारवक्तिः कामक्रोथादिवा तैरुदीपितो रुद्रत्वं प्रतिपद्यते ततश्च अयोदहति प
थांसि पंचतीति वत् अहंकारेण कृतं आत्मन्युपचर्यते मोहात् तत्तेन च सर्वजगदसंगमपि जलचंद्रन्यायेन पुण्यपापैः पापैश्च स्पृश्यते तत्त्वा
लोचने त्वसंगत्वात्मेत्यर्थः ३० अत्र पुण्यपापमपि आत्मानं यदि विशेषात् क्रियमाणो पापे निमित्तभूते सति दंडः पापं देहात्मकं पापं गाल
नताडनादिः किं कर्तुं स्पृशते मोहादिति ब्रवीषितं हि पुण्यकरणं पापवर्जनं च शास्त्रचोदितं दृश्येव स्यात् आत्मनि वास्तवस्य उःत्वा
भावात्तैव स्पष्टत्वात्तदर्थसाधनोपादानं व्यर्थं स्यादिति भावः २१ ॥

आत्माहंकारयोर्मिश्रीभावादहंकारगतं डः त्वमात्मनि प्रतीयते तदाहंकारस्यागात्र किंचिदात्मनो डः त्वमस्तीत्युत्तरयति असंयो
गादिति २२ अहंकारी दीन अधिष्ठानभूत आत्मा भूमि सूर्यादिव दसंगपवसनधारयत्त प्रकाशयत्त वाद्यं बुवच्चालयत्त स्वसत्तया आप्या
ययत्त वाकस्तत्रात्मनः संबन्धो हंकारथर्म एण रुद्रत्वेनातो आत्मारुद्रं इत्युक्तमित्याक्षेपः २३ तत्त्वदृष्ट्या यद्यप्येवं तथापि पेदिका मुष्मि

कश्यप उ० असंयोगात्पापकृता मपापास्तत्त्वोदंडः स्पृशते मिश्रभावात् शुष्केणाद्रंदस्य
ते मिश्रभावात् मिश्रः स्यात्पापकृद्भिः कथंचित् २२ पेल उवाच साधसाधुनधारयतीह भूमिः
साधसाधुस्तपयतीव सूर्यः साधसाधुं स्थापिवातीह वायुरापस्तथा साधसाधुन प्रनति २३ का
श्यप उ० एवमस्मिन् वर्तते लोकपवना मुत्रैव वर्तते राजपुत्र प्रेत्येतयोरेत रावानविशेषो यो वै पु
ण्यचरते यश्च पापं २४ पुण्यस्य लोको मधुमान चतार्विहिरापस्य ज्योतिरमृतस्य नाभिः तत्र प्र
त्यमोदते ब्रह्मचारी न तत्र मृत्युर्न जरा नोत डः त्वं २५ पापस्य लोको निरयोः प्रकाशो नित्य डः त्वं
शोकभूयिष्ठमेव तत्रात्मानं शोचति पापकर्मावधीः समाः प्रतपन्न प्रतिष्ठः २५ ॥

कव्यवहारदृष्ट्याः स्तेवात्मनोरुद्रत्वमित्युत्तरयति एवमस्मिन्नित्यादिना एषपंचतृषोर्थः अस्मिन् प्रत्यगात्मनि लोके लोक्यत इति लोकोद
र्शनं तत्र विषये वर्तते सिद्धांतोस्ति न तत्र असुत्रपरलोकविषये पंचदर्शनं वर्तते किंतु हि असुत्रवर्तते यः पापचरते यश्च पुण्यपतयोः प्रत्यमरा
णानंतरं विशेषोस्ति स चांतरावान्तिरोहितः शास्त्रेकगम्यथर्माथर्मफले इत्यर्थः २६ शास्त्रमेवाह द्वाभ्यां पुण्यस्येति २५ २६ ॥

श्री.
शां. रा.
टी.
६६

प्रकृतमनुसरति तिथि इति नैकविद्यः बहुविद्यः २० तेषु रोहितं वृत्ताग्रजपञ्चादात्मानं राज्ञेभिर्विचेत् २५ ३१ इति त्रिसप्ततितमः ७३ योग १
मिथोभेदात् ब्राह्मणान्त्रियाणां प्रजाडः त्वडः सदा विंशति एव ज्ञात्वा कार्यपदे हनित्यं पुरोहितो नै
कविद्यो नृपेण २० तच्चैवान्त्रिभिर्विचेत् तथा यमो विधीयते अग्रदि ब्राह्मणाः प्रोक्तं सर्वस्यैव ह्यमृतः
२५ पूर्वदि ब्राह्मणाः सृष्टिरिति ब्रह्मविदो विडः ज्येष्ठेनाभिजेन तास्य प्राप्तं पूर्वयडुत्तरं २५ तस्मान्मान्य
अष्टम्यश्च ब्राह्मणाः प्रस्ताप्रभुक सर्वश्रेष्ठं विशिष्टं च निवेद्य तस्य यमृतः ३० अवश्यमेव कर्त्तव्यं राजा
बलवतापि हि ब्रह्मवर्धयति क्षत्रं क्षत्रतो ब्रह्मवर्धते ३१ एवं राजा विशेषेण एष्ट्या वै ब्राह्मणाः सदा ३२
इति श्रीमहाभारते शांतोत्तराजयमेषु ७३ भीष्म ३० योगक्षेमोद्दिष्टाष्टस्य राजन्याय तत्र उच्यते योग
क्षेमोद्दिष्टाष्टोद्दिष्टसमायत्तौ पुरोहिते १ यत्रादृष्टं भयं ब्रह्म प्रजानां शमयत्युत दृष्टं च राजा बाहुभ्यां
यदा ज्येष्ठोत्तमेयते २ अत्राशुदाहरंती ममिति दासं पुरातनं मुचुकुंदस्य संवां देराज्ञो वै श्रवाणास्य च
३ मुचुकुंदो विजित्ये मां पृथिवी पृथिवीपतिः जिज्ञासमानः स्वबलमुपेयादलकाथिपं ४ ततो वै
श्रवाणो राजा राक्षसान् सृजत्तदा ते बलान्पवसूदन्तमुचुकुंदस्य नैर्ऋताः ५ सदस्यमाने सैन्ये स मु
चुकुंदो नराधिपः गर्दयामास विह्वलं पुरोहितमविंदम ५ ॥
अदृष्टं अनादृष्टादिजं ब्रह्म ब्राह्मणं दृष्टं परवक्रादिजं २ ४ असृजत् अतिरुष्टवान् आज्ञापितवानिति यावत् ५ ६ ॥

तस्य मुचकुंदस्य पंथानं गतिं मार्गं विदित्वा तवान् ७ ॥ अतिदिष्टं रश्मिरेणाननुज्ञातं विदयामि ददामि १६ नाच्छिंदे न हारामि च ह्य-

तत उग्रं तपस्तप्तावसिष्टो यमविज्ञमः रत्नां सुपावथी तस्य पंथानं चाप्यविदत् ७ ततो वैश्रव-
णो राजा मुचकुंदमदर्शयत् वयमानेन पुंसि न्येषु वचनं चेदमब्रवीत् ८ यनदुः बलवन्त
स्त्वया पूर्वराजातः सपुत्रो हिताः न चैवं समवर्तन्त यथा त्वमिदं वर्तसे ९ ते खल्वपि कृतास्त्रा
श्रवणं तस्मिन् भूमिपाः आगम्य पशुपासंते मामीशं स्वखड्गः खयो १० यद्यस्ति बाहुवीर्यं ते त-
दर्शयितुमर्हसि किं ब्राह्मणं बलेन त्वमिति मां प्रवर्तसे ११ मुचकुंदस्ततः क्रुद्धः प्रत्युवाच
यन्तश्च न्यायपूर्वमसंख्यमसंभ्रातमिदं वचः १२ ब्रह्मक्षत्रमिदं दृष्टुमेकं यानि स्वयं भुवा
पृथग्वलविधानेन तत्र लोकां परिपालयत् १३ तपो मंत्रबलं नित्यं ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितं अस्त्र-
बलं नित्यं क्षत्रिषु प्रतिष्ठितं १४ ताभ्यां संभूय कर्तव्यं प्रजानां परिपालनं तथा च मां प्रवर्तते
किं गार्हस्पत्यकाथिय १५ ततो ब्रवीद्देवो गणराजानं सपुत्रो हितं नाहं राज्यमतिदिष्टं कस्मै =
चिदिदं यास्यत १६ नाच्छिंदे चाप्यनिदिष्टमिति जानीहि पार्थिव प्रशाधि पृथिवी कृतास्त्रासमं १७
नादाखिला मिमां पवसक्तः प्रत्युवाच मुचकुंदो महीपतिः १८ मुचकुंद उवाच नाहं राज्यं भव-
त्तानां मद्गतां १९ ॥ ८ ॥ दत्ते भोक्तुमिच्छामि पार्थिव बाहुवीर्याजितं राज्यमश्रीयामि तिकादि

श्री.
शा. रा.
टी.
१५७

१५ २० चतुःसप्ततितमः ७४ एवं कृतपरोक्षितो राजा कथं प्रजावृद्ध्या परलोकं जयेदिति पृच्छति ययेति १ तत्र प्रवृद्धिप्रकारमाह दानेति
भीष्म ३० ततो वैश्रवाणो राजा विस्मयं परमं ययौ तत्र यर्मस्थितं दृष्ट्वा मुचुकुंदमसंभ्रमं १५ ततो
राजा मुचुकुंदः सो नृणां सद्धसंयुगं बाहुवीर्यार्जितं सम्यक् तत्र यर्ममनुव्रतः २० एवं यो यर्मवि
द्राजा ब्रह्मपूर्वे प्रवर्तते जल्पय विजिता सुवीर्यशस्त्रमहदश्रुते २१ नित्योदकी ब्राह्मणाः स्यान्नि
शस्त्रश्चतुर्विधः तयोर्द्विसर्वमायते यत्किंचिज्जगती गतं २२ इति श्रीमहाभारते शांतो राजयर्म
मुचुकुंदोपाख्यानं ७४ युधिष्ठिर ३० यथा हृत्पामदीपालो विवर्धयति मानवान् पुण्याश्च
लोकान् जयति तन्मे ब्रूहि पितामह १ भीष्म ३० दानशीलो भवेद्राजा यत्तशीलश्च भारत ३०
वासतपःशीलः प्रजानां पालने व्रतः २ सर्वाश्चैव प्रजानि त्यं राजा यर्मणा पालयन् उत्थाने
न प्रदानेन नृजयेच्चापि यार्मिकान् ३ राजा हि नृजितो यर्मस्ततः सर्वत्र पूज्यते यद्यदाचरेते राजा
त्यजानां स्मरोचते ४ नित्यमुद्यतदेहश्च भवेन्मृत्परिवारिषु निहन्त्यात्सर्वतो दस्युन्नाकामात्कस्य
चित्क्षमेत् ५ यं हि यर्मचरेतीह प्रजाराजा सरसिताः चतुर्थं तस्य यर्मस्य राजा भावते विंदति यद
धीते यददाति यज्जहोति यदर्वति राजा चतुर्थं भाक्तस्य प्रजायर्मणा पालयन् ७ ॥

२ उत्थानेन नित्योद्योगेन ३ ५ परलोकजयप्रकारमाह यंहीति ६ यदधीते ब्राह्मणादिः ७ ॥

विपक्षे दोषमाह यद्वाप्येति अकुशलमिति च्छेदः ८ नृशंसोऽनृतवाक्ययत्कर्मकरोति तस्य कर्मणाः सर्वयत्तोभूयोवापापमानोतीत्य
 न्यग्राह्यनिश्चयस्तर्हमित्यर्थः ९ अशक्तेन राज्ञो उपजीवतः यतोपजीवतः यतोपजीविनो वाणिजादेः सार्धः १० नाहमिति अत्र
 यद्वाप्येककुशलं किंचित् राज्ञो रक्षयतः प्रजाः चतुर्थं तस्य पापस्य राजाभारतविंदति ८ अण्णाहः सर्वमे
 वेति भूयोर्हमिति निश्चयः कर्मणाः पृथिवीपालनं नृशंसोऽनृतवागपि ९ तादृशात् किल्बिषाद्राजाभ्यु
 एतेन प्रमुच्यते प्रत्यादत्तं मशकं स्यादन्तर्चौरैर्यत्तं यदि १० तत्त्वकोशात्पदेयं स्यादशक्तेनोपजीवतः
 १० सर्ववर्णैः सदा रक्ष्यं ब्रह्मसंवासाणां यथा न स्थये विषये तेन योपकुर्वाद्भिजातिषु ११ ब्रह्मस्वरूप
 साणां सर्वं भवति रक्षितं तस्मात्तेषां प्रसादने कृतकृत्या भवेत्तपः पर्जन्यामिव भूतानि महादुर्मांसि
 वद्विजाः नरास्तमुपजीवन्ति तृप्यं सर्वार्थसाधकं १२ नदिका सात्मनाराज्ञा सततं कामबुद्धिना नृशं
 सेनातिल्वेन शक्यं पालयितुं प्रजाः १३ युधिष्ठिर उवाच नाहं नाराज्यं स्वात्मानं विषीरज्यमिच्छाम्य
 पितां धर्मार्थं च ये दान्यधर्मश्चात्र न विद्यते तदलं मम राज्येन यत्र धर्मो न विद्यते वनमेव गमि
 ष्यामि तस्माद्दर्मचिकीर्षया १४ तत्र मे ये धराण्ये न्यस्तु दंडो जिह्मं द्रियः धर्ममाराधयिष्यामि
 निर्मूलफलाशनः १५ भीष्म उवाच वेदाहं तव या बुद्धिरा नृशंसा गुणो वसा न च मुदा नृशंसेन शक्यं
 ज्येष्ठाण्यस्य तर्थांशः पापस्य त्वर्हं कृत्स्नं बालभ्यं तरति पापाधिक्याद्दर्मो नास्तीत्यर्थः १५ १६ आनृशं ज्यमुपासितं १६ ॥
 सापर उवाच तदा सा चात्र जयमेषु दस्यु वयं प्रथानेषु अग्रगण्येव १६ ॥

श्री.
शं. रा.
टी.
१५८

हृणाकृपा १९ २० आसासिप्राप्सि २१ २४ एतज्जानादिकं यर्ममयर्मवास्तथापितत्कर्तृजन्मनैवत्वंजातोसि तथाचश्रेयान्स्त्वयर्मविशु
ण्णितिन्यायेनतवत्तंविनागतिनास्तीत्यर्थः २५ २६ समंतश्चिदितिआपिसम्यग्बुद्धिकिसुतत्वंमानुषश्चत्यर्थः २७ यमीयर्मवानएका
अपितत्वास्तुप्रज्ञमत्पार्थमत्यार्थमितिधार्मिकं जीवयर्महृणापुनर्नलोकोबहुमन्यते १९ हन्तिनत्वम
पेत्तसपितृपेतामदोचितं नैवराज्ञांतथाहृन्नयथात्वंस्थातमिच्छसि २० नहि वैक्लव्यंमस्तृष्टमावृश
समिदास्थितः प्रजापालनं संभूतमाप्तायर्मफलं हसि २१ नयेतामाशिवं पांशुर्नचकुंतीत्वयाचत
तयेतत्प्रज्ञयातातयथाचरसिमेयया २२ शौर्यं बलं च सत्त्वं च पिता तव सदा ब्रवीत माहात्म्यं च महो
दायं भवतः कुंत्याचत २३ नित्यं स्वाहा स्वधानित्यं चोदये मानुषदेवते पुत्रेष्टाशामते नित्यं पितरे
देवतानि च २४ दानमथ यनेयं प्रजानां परिपालनं यर्ममेतदयर्मवाजन्मनैवाभ्यजायथाः का
लेपुरिचयुक्तानां वदतां भारमाहितं सीदतामपि कौंतेय न कीर्तिरवसीदति २६ समंततो विनि
यतो वदत्यसुखलितोदयः निर्दोषः कर्मवचनात्सिद्धिः कर्मणा एव सा २७ नैकांतविनिपातेन वि
चचारेह कश्चन यमीहृदीवाराजावाब्रह्मचारी यथा पुनः २८ अल्पदिसारभूयिष्ठं यत्कर्मोदार
मेवतत कृतमेवाकृताच्छेद्यो न पापी यो रूपकर्मणाः २९ ॥

तविनिपातेन अत्यंताभिनिवेशेन यर्मकश्चिदपि दविचचा
रसूक्ष्मस्यायर्मस्यापरिहार्यत्वादिति भावः २८ अल्पं दुष्टं हि सामयत्वात्तच्छमपि बहुजनसंख्येन हेतुत्वात्सारभूयिष्ठं २९ ॥

पेष्वर्थसाविद्याधिकारं ३० प्रतिगृह्णीयात्तद्वशीकुर्यात् ३१ ३३ दरिद्रवैद्यार्तपणान् मयार्दितत्राणामदान् यमश्न्याहयस्मि

यदाकुलीनोयमर्जः प्रामोत्येष्वर्थमुत्तमं योगक्षेमस्तदारातः कुशलायैव कल्पते ३०
दानेनान्यबलेजातासृष्टिभयपीडिताः प्राप्यन्तमाः प्रतिष्ठन्ति यमः कोभ्यधिकस्ततः ३१
यदि वैद्याः कुलेनान्यमन्यसूक्ततयागिरा सर्वतः प्रतिगृह्णीयाद्दानं प्राप्येह धार्मिकः ३२
युधिष्ठिरः किं तात परमं स्वर्गं काततः प्रीतिरुत्तमा किंततः परमेष्वर्थं ब्रूदिमेयदि पश्यसि
३३ भीष्मः यस्मिन्भयार्दितः सम्यक्क्षेमं विदत्यपि दाणां सस्वर्गं जित्तमोऽस्माकं सत्यमेतद्वी
मिते ३४ त्वमेव प्रीतिमांस्तस्मात्कुरुणां कुरु सत्तम भव राजा जयस्वर्गं सतो रक्षा सतो जदि
३५ अनुत्तातात जीवतु सुखदः साधुभिः सह यजन्त्यमिव भूतानि स्वाड्डुममिव द्विजाः ३६ शु
ष्टं शूरं प्रहृष्टं रमन्तु शंसन्ति तद्रियं वत्सलं संविभक्तारं पुपजीवति तेन रा ३७ इति श्रीमहाभारते
शांतिपर्वणि राजथर्मोपचसप्ततितमः ७५ युधिष्ठिरः स्वकर्मण्यपरेषु क्तास्तथेवान्ये विकर्म
णि तेषां विशेषमाचक्ष्व ब्राह्मणानां पितामह १ भीष्मः विद्यालक्षणां संपन्नाः सर्वत्र समद
शिनः पते ब्रह्मसमाराजन ब्राह्मणाः परिकीर्तिता २ ॥

निति ३४ ३७ पंचसप्ततितमः ७५ स्वकर्मणि १ लक्षणां निशमोदसस्तपः शौचमित्यादीनि २ ॥

श्री.
शा. रा.
दी.
५६

३ जन्मकर्मजन्मोचितकर्मतेनविहीनाः ४ बलिकरदानंविष्टिंविनाचोतनंराजसेवां ५ आकायकाः यर्माधिकारिणः देवला
ऋग्यजुःसामसंपन्नाः स्वेष्टकर्मसुवस्थिताः एतेदेवसमाराजनब्राह्मणांभवेत्सुत ३ जन्म
कर्मविहीनायेदंयावत्सर्वथवः एतेष्टुद्रसमाराजनब्राह्मणानांभवेत्सुत ४ अश्रोत्रियाः सर्व
एवसर्वेचानादिताग्रयः तान्सर्वानथार्मिकोराजाबलिविष्टिंचकारयेत् ५ आकायकादेवा
लकानक्षत्रग्रामयाजकाः एतेब्राह्मणावांशलामहापथिकपंचमाः ६ ऋतिकपुरोहितोम
नीहोतोवार्तानुकर्षकः एतेक्षत्रसमाराजनब्राह्मणानांभवेत्सुत ७ अश्वारोहागजारोहारथि
नोयपदातयः एतेवैश्यसमाराजनब्राह्मणानांभवेत्सुत ८ एतेभ्योबलिमादयादीनकोषोम
हीपतिः ऋतेब्रह्मसमेभ्यश्चदेवकल्पेभ्यपवच ९ ब्राह्मणानांविजितस्यस्वामीराजेतिवैदिकं
ब्राह्मणानांचयेकैचित्तविकर्मस्थाभवेत्सुत १० विकर्मस्थाश्चनोपेत्याविप्राराजाकथंचन
नियम्याः संविभज्याश्चयर्मानुग्रहकाराणात् ११ यस्यस्मविषयेराजन्तेनोभवतिवैद्विजः
राजपवापरायेतमन्येतेतद्विदोजनाः १२ अहत्यायोभवेत्स्तेनोवेदवितस्नातकस्तथा राज
नसाराजाभर्तव्यश्रुतिवेदविदोविडः १३ संवेजोपनिवर्ततकृतश्रुतिः परंतप ततोनिर्वासनीयः
काःचेतनेनदेवपूजाकर्तारः महापथिकः समुद्रेनोयानेनराज्यं यदामहापथेसंकश्राहकः ६ १४ षट्सप्ततितमः ७६ ॥

अथप्रायः ७६
एव
स्वातन्त्र्यसोद्देशात्सर्वोपयवः १५

५६

केषां १ २ ३ ४ येन ब्राह्मणानामपालनेन ५ ६ ७ ८ अविद्वानिति च्छेदः ९ १० ११ १२ ॥

युधिष्ठिर उ० केषां प्रभवते राजा विप्रस्य भरतर्षभ कया च हृत्पावर्तत तन्मे ब्रूहि पितामह १ भी
ष्म उ० अ ब्राह्मणानां विप्रस्य स्वामी राजेति वैदिकं ब्राह्मणानां च ये केचिद्विकर्मस्था भवेत्सुत २
विकर्मस्थाश्च नोपेक्ष्या विप्राराजा कथंचन ३ तिराज्ञां पुराहन्मपि जल्पन्ति सायवः ४ यस्य स्म
विषये राज्ञः स्तेनो भवति वैदिजः राज्ञः पवापरायं तं मन्यंते किल्लिखन्त्य ५ अभिशक्तमिवात्मा
न मन्यंते तेन कर्मणा तस्माद्राजर्षयः सर्वे ब्राह्मणानन्वपालयन् ५ अत्रा पुदाहरंती ममिति दासे
पुरातनं गीतं कैकेयराजेन क्रियमाणो नरक्षसा ६ कैकेयानामथियति रत्नो जग्राह दारुणं स्वा
ध्यायेतां नितं राजन्नराणैः शंसितं ब्रूते ७ राजो वाच न मे स्तेनो जनपदेन कदर्यो न मय्यपः नाना
दिताग्निर्नायज्या मामकांतरमाविशः ८ न च मे ब्राह्मणो विद्वाननाब्रवीन्नायसामपः नानादिता
ग्निर्नायज्या मामकांतरमाविशः ९ नानाप्रदक्षिणैर्यज्ञैर्यजते विषये मम नाधीते नाब्रवीत्कश्चि
न्मामकांतरमाविशः १० अध्यापयन्त्यधीयंते यजते याजयेति च ददति प्रतिशुक्लतिष्ठत्सु कर्म
स्ववस्थिताः ११ पूजिताः संविभक्ताश्च मृदवः सत्यवादिनः ब्राह्मणमेव कर्मस्थामामकांतरमावि

श्री.
शा. रा.
टी.
१५.

नयाचंतीति प्रतिग्रहादिजीविकोपायानिवृत्ताः १३ १४ २२ २३ स्वपतिस्वापंकुर्वतिसति २३ २४ ॥

नयाचंतिप्रयच्छंति सत्यधर्मविशारदाः नाध्यापयंत्यथीयंते यजंते याजयंतिन १३ ब्राह्मणान्य
रिरक्षंति संग्रामेष्वपलायिनः क्षत्रियामेव कर्मस्थामामकांतरमाविशः १४ कृषिगोरक्षवा
णिज्यमुपजीवंत्यमायया अप्रमत्ताः क्रियावंतः सुव्रताः सत्यवादिनः १५ संविभारादमंशौचसौ
रुदं च व्याश्रिताः ममवैश्याः स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १६ वीत्वाणानुपजीवंतियथावद
नुसूयकाः ममशूद्राः स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १७ कृपणानाथवृद्धानोड्बलातरया
धिंता संविभक्तास्मि सर्वेषामामकांतरमाविशः १८ कुलदेशादिधर्माणां प्रथितानां यथावि
धि अबुच्छेतास्मि सर्वेषामामकांतरमाविशः १९ तपस्विनो मे विषये पूजिताः परिपालिताः
संविभक्ताश्च सत्कृत्य मामकांतरमाविशः २० नासंविभज्यभोक्तास्मि नाविशामि परस्त्रियं स्व
तंत्रो जातनक्रीडे मामकांतरमाविशः २१ नाब्रह्मचारी भिक्षावान् भिक्षुर्वा ब्रह्मचर्यवान् अतृप्ति
जातं नास्ति मामकांतरमाविशः २२ नावजानास्यं देवान्न वृद्धान्न तपस्विनः राष्ट्रे स्वपतिजाग
मिमामकांतरमाविशः २३ आत्मविज्ञानसंपन्नस्तपस्वी सर्वधर्मवित् स्वामी सर्वस्य राष्ट्रस्य भीमान्

मनुरोहितः २४ ॥

वाञ्छयामिवाञ्छामि २५ २६ अथायतात्पर्यसंगृह्णाति येषामिति ३१ ३४ षट्सप्ततितमः ३६ व्याख्याताब्राह्मणस्येतिशेषः
 ॥ दानेन विद्यामभिवाञ्छामिलोकानसत्येनाथो ब्राह्मणानां च गुण्या शुश्रूषया चापि गृह्ण्यै
 मिनमेभयं विद्यते राक्षसेभ्यः २५ नमेशास्ते विद्यवा ब्रह्मबंधुर्न ब्राह्मणः कितवो नोतवौ वरः अ
 याज्ययाजीन च पापकर्मानमेभयं विद्यते राक्षसेभ्यः २६ नमेशास्ते रतिभिर्निर्गन्तव्यं गुलमं
 तरे धर्मार्थं युध्यमानस्य मामकांतरमाविशः २७ गोब्राह्मणोभ्यो यत्तेभ्यो नित्यं स्वस्त्वयं नम
 म आशासते जनाराष्ट्रे मामकांतरमाविशः २८ राक्षसः ३० यस्मात्सर्वास्ववस्थास्तु धर्ममेवा
 न्वेत्तसे तस्मात्प्राप्तुहि कैकेयगृहं स्वस्ति ब्रजाम्यहं ३१ येषां गोब्राह्मणारक्ष्यं प्रजा रक्ष्याश्च
 कैकेय नरक्षोभ्योभयं तेषां कृतपवत्रपापकात् ३० येषां पुरोगमाविश्यायेषां ब्रह्म परंबलं
 प्रतिधिप्रियास्तथापौराक्षैवेस्वर्गजितो गृणाः ३१ भीष्मः ३० तस्मादिजाती नरक्षेततेदिरक्षतिरा
 क्षिताः आशीरेषां भवेद्वा जनराक्षां सम्यक्प्रवर्तता ३२ तस्माद्राजाविशेषेण विकर्मस्थादिजातयः
 नियम्यास्संविभज्याश्च तदनुग्रहकारणात् ३३ एवं यो वर्तते राजा पौरजानपदे धिह अनुभूयेह भ
 द्राणि प्राप्नोतीदं स लोकतो ३४ इति श्रीमहाभारते राजथर्मोपनिषत्केकेयोपाख्यानं ३५ पुथिहिरः ३०
 राजथर्मो निशस्त्रधारणादिना दृतिजीविका आपदिविकर्मस्थोपि ब्राह्मणादिर्न राक्षः पापायभवतीति भावः ॥ व्याख्याताराज

यमैर्गणहन्त्रियपत्तुभारत कथं सिद्धे श्रुत्यर्थमैर्गणसंजीवेद्वा

श्री.
शं. रा.
टी.
(५)

निरुक्तिः सर्वविधिमया भूताः न तन्नाभेता
भूतस्यार्थः ५२

वर्तयेद्वासाः २ ३ केसरिणाः अस्मान्मृगगोजाविमहिषादीन् कृतान्पक्वमन्त्रं ४ ५ अजादीनां विक्रेयेऽग्नादयो देवतापव
विक्रीतास्ततश्चायसियो भवतीत्यर्थः विराट् अन्नमिति प्राचः अन्नविक्रयात् पृथिवी क्रयपापं भवतीति तेषामाशयः पृथिवी वि

भीष्म ३. अशक्तः क्षत्रयर्मेण वैश्ययर्मेणा वर्तयेत् कृषिगोवत्समास्थाय व्यसने वृत्ति सं
क्षये २ युधिष्ठिर ३. कानि पाणानि विक्रीय स्वर्गलोका न दीयते ब्राह्मणो वैश्ययर्मेणा
वर्तयत भरतर्षभ ३ भीष्म ३. सुगलवाणामित्येव तिलान् केसरिणाः पशून् ऋषभान्स
युमांश्च कृतान् च युधिष्ठिर ४ सर्वास्वस्थास्ते तानि ब्राह्मणाः परिवर्जयेत् पतेषां
विक्रयात् तान् ब्राह्मणो न रंकं व्रजेत् ५ अज्ञो मिर्वरुणो मेघः सूर्याश्चः पृथिवी विराट् ये
नुर्यत्तश्च सोमश्च न विक्रेयाः कथंचन ६ पक्वेनामस्य निमयेन प्रशंसंति सायवः निमये
त्यक्वामासेन भोजनार्थाय भारत ७ वयं सिद्धमशिष्यामो भवान् साययतामिमं पवंसो
वीक्ष्य निमयनाथमस्ति कथंचन ८ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराथमः सनातनः व्यवहारश्च
वृत्तानां तन्निबोधयुधिष्ठिर ९ भवते हं ददानीं दे भवाने तत्प्रयच्छत रुचितो वर्तते यमी
न बलात्स प्रवर्तते १० इत्येवं संप्रवर्तते व्यवहाराः पुरातनः ऋषीणां मितरेषां च साधु चैत

क्रयात्सर्वदेवतासमष्टिद्वयो विराट् एव विक्रीतस्ते न तत्संबन्धाद्देवादि रहितो भवतीत्यर्थः ६ पक्वेनामस्य निमये पक्वदोष्यति न त्वाम

दशमर्थः ७ इदमप्यपवदति वयमिति ८ ९ भवते हं मि
५२

प्रजाः वैश्वपशून्नामजाः १२ १३ दीणाबलो राजा कथमन्यां स्वायेतेत्याह द्वाभ्यां दानेनेति १४ १५ यदिताः स्यर्द्धे रत्नतर्हि राजा ब्राह्म
णानेवाश्रित्य प्रजाः वशीकुर्यादित्याह द्वाभ्यां राक्षोपीति १६ १७ कालविशेषे सर्वेषामपिशस्त्रधारणं युक्तमित्याह उन्मर्यादेश्च १८

युधिष्ठिर उ० अथ तात यदा सर्वाः शस्त्रमाददते प्रजाः व्युत्क्रामंति स्वयमेभ्यः क्षत्रस्य दीयते व
ले १२ राजा तातात लोकस्य कथंचन स्यात्परायणं पतन्मे संशयं ब्रह्मि विस्मरेणानराधिप १३
भीष्म उ० दानेन तपसा यज्ञैरदो देणादमेन च ब्राह्मणप्रभुत्वावर्णाः क्षेममिच्छेयुरात्मनः १४
तेषां ये वेदबलिनस्तेभ्यस्त्याय समंततः राक्षो बलवर्थयेयुर्महेंद्रस्येव देवताः १५ राज्ञोऽपि दीय
माणस्य ब्रह्मैवाहुः परायणं तस्माद्ब्रह्म बलैर्नैव समुत्थेयं विजानता १६ यदा भुवि जयीरा
जा क्षेमं राक्षेभिर्न दधेत् तदा वर्णाभ्यथा धर्मनिविशेयुः कथंचन १७ उन्मर्यादे प्रवृत्ते तदस्य
भिः संकरेकृते सर्ववर्णानडधेयुः शस्त्रवन्तो युधिष्ठिर १८ युधिष्ठिर उ० अथ चेत्सर्वतः क्षत्रं प्र
दुष्यद्ब्राह्मणं प्रति कस्तस्य ब्रह्मणस्त्राता को धर्मः किं परायणं १९ भीष्म उ० तपसा ब्रह्म च
र्येण शस्त्रेण च बलेन च अमायया मायया च नियंतव्यं तदा भवेत् २० क्षत्रियस्यातिष्ठत्तस्य ब्रह्म
णोऽपि विशेषतः ब्रह्मेव संनियंतव्यं तस्मात्क्षत्रं हि ब्रह्म संभवे २१ ॥

ब्राह्मणान्दधतः क्षत्रियस्य ब्रह्मेव परायणमिति प्रश्नपूर्वकमाह अथेत्यादिना १९ नियंतव्यं क्षत्रं ब्राह्मणोनेति शेषः २१ ॥

श्री.
शा.रा
टी.
१५२

२२ सर्वैर्वर्णैर्ब्रह्मक्षत्रयोःभिभवे ब्राह्मणार्थं क्षत्रेण मर्त्यमेवेत्याह ब्रह्मेत्यादिना २५ २७ अतीति यत्ताथ्ययनतपोयुक्तानां अन
शनाग्निप्रवेशकारिणामप्येक्षया ब्राह्मणार्थं प्रियमाणा उक्तं ह्यनलोकानां भ्रातीत्यर्थः २८ एवमेव युद्धयमेण २९ नोऽस्मा
अद्वोभिर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं तेषां सर्वत्रांगतेजः स्वास्यो निषुशाम्यति २२ य
दाच्छिनस्य योश्मानमग्निश्चापोभिभर्षति क्षत्रं च ब्राह्मणं देहितदानं श्यति ते त्रयः २३ तस्माद्ब्र
ह्मणोऽप्यतिक्षत्रियाणां युधिष्ठिरः समुदीर्णान्यजेयानितेजोऽसिचबलानि च २४ ब्रह्मवीर्यं
सदृभूते क्षत्रवीर्यं च दुर्बले दुष्टेषु सर्ववर्णेषु ब्राह्मणान्यतिसर्वशः २५ ये तत्र युद्धं कुर्वन्ति त
त्काजीवितमात्मनः ब्राह्मणान्यरिरेतौ यममात्मानमेव च २६ मनस्विनो मन्युमेतः पु
ण्यलोका भवन्ति ते ब्राह्मणार्थं हि सर्वेषां शस्त्रप्रदणामिष्यते २७ अतिस्विष्टमयी तानां लोका
नतितपस्विना अनाशकाभ्यो विशन्तां मृगयां याति परंगतिं २८ ब्रह्मणास्त्रिषु वर्णेषु शस्त्रं हस्त
नुदध्याति एवमेवात्मनस्तृणागान्तान्यथर्मविदुर्जनाः २९ तेभ्यो नमश्च भद्रं च यशसीराणि
= जज्ञते ब्रह्मादिवोनियच्छांतस्तेषां नोस्तसल्लोका ३० ब्रह्मलोकजितः स्वर्गपीतृरास्ता
न्मनु रब्रवीत् यथाश्ममेधावभ्येक्षताः स्ता भवन्त्युत उक्तं स्य प्राणाशतं शतं तथा शस्त्रं
कमस्तु ३० यथेति तत्तत्तथा ३१ भवतीति यमार्थमौकमातयमार्थमश्मभवतः कारणाविशेषात् ३२ ॥ तारो ३१ भवे

कारणादि
कारणादि
कारणादि

मैत्राः उतंकापराशरादयः कूराणि सर्पराक्षससुत्रादीनि यस्माः यस्मादनयेताः क्षत्रियाः पापानि परराष्ट्रावमदीदीनि अथर्मस्य
मत्ते उदाहरणद्वयमुक्तं इदमेव अहिंसाव्यपसी अये अथर्मवृषमपि भवतीति ज्ञेयं ३३ वार्तादोषे क्षत्रियादिष्वन्यथा मिषसत्सु ३४ दस्यु
दये सति क्षत्रार्थे प्रजापालननिमित्तं लोकेषु पूज्ये वर्णसंकरेऽन्यान्यदारहरणादौ प्रवृत्ते सति यद्यन्योऽक्षत्रियः बली दस्युन अभिभवेत्

मैत्राः कूराणि कुर्वन्तो जयन्ति स्वर्गं शतमं यस्माः पापानि कुर्वाणा गच्छन्ति परमां गतिं ३३ ब्राह्म
णस्त्रिषु कालेषु शस्त्रं गृह्णातु इष्यति आत्मशाणे वार्तादोषे उदस्य नियमेषु च ३४ युधिष्ठिर उ० अ
भ्युत्थिते दस्युबले क्षत्रार्थे वर्णसंकरे संप्रपूज्ये क्षत्रेण यद्यन्यो अभिभवेद् बली ३५ ब्राह्मणाय दिवा वैवा
भवेन्न वा तस्माच्छस्त्रं प्रदीतव्यमन्यत्र क्षत्रं वैश्वर ३० भीष्म उवाच अपरे यो भवेत्पारमसवेयः
स वो भवेत् शूद्रो वा यदि वा ण्यः सर्वथा मानमर्हति ३६ यमाश्रित्य नरा राजन वर्तयेयुर्यथा स्वा
ग्रतायाः परिकल्प्यन्तो दस्युभिः परिपीडिताः ३५ तमेव पूजयेयुस्ते प्रीत्या स्वमिव वायवं अभीर
भीक्षां कौरव्यकर्ता सन्मानमर्हति ४० किं तैर्येन उद्दोतो सा किं येन वाण्डग्यया वंध्यया
भार्यया कोर्यः कार्यो राजा प्यरक्षता ४१ ॥ आद्ये अक्षत्रियोपि मा

प्रजाश्च दस्युभ्योरक्षते हिंसः राजकार्यं कुर्यान्न वा

न्यः स्यात् अन्त्ये सर्वनाश इत्याह त्रिभिः अभ्युत्थित इति ३५ ३० आद्यमेव मत्स्यपादने अपार इत्यादिना ३८ ३९ ॥

श्री.
शो. रा.
टी
१५३

४२ ४४ अष्टसप्ततितमः ७८ केति स्वात्ममात्रसुखकोशराष्ट्रार्थवत्त्वानां समानां राज्यप्रकृतीनां मध्ये स्वामित्वाप्रकृतिः ऋत्विक्प्रोदि
तनुपमेदेन त्रिविधा तत्राभ्यर्हितत्वात्प्रथमं पुरोहितं ततः शेषां पिता राजा च निरूपित इदानीं ऋत्विजो निरूपयति केत्यादिना कसमुत्थाः कस्मि
न्निमित्ते उदिताः किमेवाकर्तव्यं कर्मस्यार्थः १ प्रतीति यथा योगशास्त्रे मेधादिभिश्चित्तप्रसादनात्प्रतिकर्मविधीयते एवं राजांशान्तिकयोः

यथादाह मयोदसी यथावर्ममयोः स्याः यथास्य नर्थः षण्डो वा पार्थक्षेत्रं यथोषरं ४२ एवं वि
प्रो नथीयानो राजायश्च नरत्तिता मेघो नवर्षते यश्च सर्वथा तनिरर्थकाः ४३ नित्यं यस्तु स तोरक्षे
दसतश्च निवर्तयेत् स पवराजा कर्तव्यस्तो न सर्वमिदं धत्ते ४४ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
राजधर्मेषु ७८ युधिष्ठिरः कसमुत्थाः कसंशीलाः ऋत्विजः स्युः पितामहः कथं विधास्य रा
जैर्द्रुत इहिवदतां वर १ भीष्म उः प्रतिकर्मपराचारः ऋत्विजां समविधीयते छंदः सामादिविज्ञा
यद्विज्ञानां श्रुतमेव च २ येनैकरतयो नित्यं वीराणां प्रियवादिनः परस्परस्य सुखदः समंता
त्समदर्शिनः अन्तःशसाः सत्यवाक्या अकुसीदा अथर्जवः अद्रोहो नभिमानश्च स्त्रीस्ति तिलाद
मः शमः ४ ॥

ष्टिकादिकर्मप्रयोगाश्च द्वाव्यप्रतिकर्म ऋत्विग्भिः कर्तव्यं तत्र पराचारः अत्यंताभियोगो नाचराणां ऋत्विजां मः शमः ४ ॥
विधीयते कीदृशानां छंदः ऋचः सामः आदिपदार्थः यजः श्रुतं मीमांसानां निविज्ञाय स्थितानां मिति शेषः २ एवं कसमुत्था इत्यस्यो
त्तरमुक्त्वा किंशीला इत्यस्योत्तरमाह यन्निति ३ कथं विधा इत्यस्याह त्रिभिः अन्तःशसा इति ४ ॥

१५३

त्रिभिः श्रुतवृत्तवैशेषैः शुक्लैर्निर्देशैः ५ महर्त्विजो ब्राह्मणाच्छास्त्रादस्ते यथाहृतः यथायोग्यमान्याः यथादिनाः
राथनीयाः ६ ऋत्विक्प्रसंगात्तदानीं दक्षिणां विचारयति यदिहमिति न क्वचित् व्यवतिष्ठते त्ववस्थां प्राप्नोति अल्पेण पक्वेदनि
मित्रे सर्वस्वदक्षिणा विधाना उत्तरक्रतुकाललोपप्राप्तेः ७ ततश्च ते देशास्त्रप्रतिथनं यनविभागमिषायेऽपि तत्राप्यन्तल्याभिप्राये हा

धीमात्सत्यव्रतीदंतोभूतानामविदिकः अकामदेषसंयुक्तस्त्रिभिः शुक्लैः समन्वितः ५
अहिंसकोत्तानत्तमः स ब्राह्मणस्य नमर्हति एते महर्त्विजस्तात सर्वमान्या यथाहृतः ६ शुधि
हिरउ. यदि देवेदवचने दक्षिणास्त्रविधीयते इदं देयमिदं देयं न क्वचिद्यवतिष्ठते ७ नैदं प्र
तिथने शास्त्रमापदमनुशास्त्रतः आज्ञाशास्त्रस्य चोरेयं न शक्तिं समवेक्षते ८ अद्वावताच
यष्टव्यमित्येषा वैदिकी श्रुतिः मिथ्योपेतस्य यज्ञस्य किमुश्रद्धा करिष्यति ९ भीष्मउ. न वे
दानां परिभवात्तशाब्देन नमायया कश्चित् महदेवाप्नोति मातेभूदुद्धिरीदृशी १० यज्ञांगदक्षि
णास्तातवेदानां परिहृद्वां न यज्ञादक्षिणाहीनास्तारयंतिकथंचन ११ ॥

दशशतदक्षिणादानासमर्थस्य सर्वस्वदानं विधेयं अन्यथा दरिद्रस्य यागपवनवदेतेत्यर्थः ८ ननु यावती गीस्तावन्ति वासांसि च त्वत्वा
द्यादिति दरिद्रं प्रत्यनुकल्योपस्तीति चेत्त्रेत्याह मिथ्येति गाः स्थाने चरुमात्रदाने मिथ्यावा बस्तु उपेतो यज्ञः अद्वयापिनसंस्तुत्यतः
त्यर्थः ९ सर्वस्वदानशास्त्रं दरिद्रपरं कुर्वतो वेदावज्ञाशाब्दच भवतीति ते देशास्त्रात्पर्यमित्याह नेति महत्पदं १० ११ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१५४

पूर्णापात्रेणेति यथासक्तप्रस्थस्यदानंअश्वमेधादप्यधिकंतददरिद्रस्यपूर्णपात्रंद्वादशशतसममित्यर्थः १२ सोमविक्रयादिनाप्य-
र्थप्रसाध्ययष्ट्यमित्याहद्वाभ्यंसोमश्चिद्व्यायज्ञादिनिमित्तंविनाहृतिर्वर्तनंनश्यते १३ तेनसोमविक्रयलेभ्यनयनेनक्रीतो
योयत्तःसोमस्तेनयत्तःप्रतायते १४ न्यायवृत्तःशास्त्रादिरहितः १५ शरीरेति देहधारणामात्रंआस्थायप्रवृत्तानांब्राह्मणा

शक्तिस्तपूर्णपात्रेणसंमितानसमाभवेत् अवश्यंतातयष्ट्यंविभिर्वर्णैर्यथाविधि १२
सोमोराजाब्राह्मणानामित्येषावैदिकीस्थितिः तच्चविक्रेतमिच्छन्तिनहत्याहृतिरिष्यते
१३ तेनक्रीतेनयत्तेनततोयत्तःप्रतायते इत्येवंधर्मतोय्यातमृषिभिर्यर्मचारिभिः १४ पुमा-
नयत्तश्चसोमश्चन्यायवृत्तोयदाभवेत् अन्यायवृत्तःपुरुषानपरस्यनचात्मनः १५ शरीर-
वृत्तमास्थायइत्येषाश्रयतेश्रुतिः नातिसम्यक्प्राणीतानिब्राह्मणानांमहात्मनां १६ तयो-
यज्ञादपिश्रेष्ठमित्येषापरमाश्रुतिः तत्तेतपःप्रवक्ष्यामिविदंस्तदपिमेशृणु १७ अहिंसा
सत्यवचनमातृशंसदमोहृणा पततपोविड्दीरानशरीरस्यशेषाणां १८ अप्रामाण्यंचो-
वेदानांशास्त्राणांचोभिलेखनं अव्यवस्थाचसर्वत्रतद्वेनाशनमात्मनः १९ ॥

नांप्राणीतानिप्राणीतामिसाध्यानियुक्तादीनितानिसम्यक्हिंसामयत्वात्तुभंतत् १६ किंतहिंशुभमतग्राह्यतपश्चि १७ अहिंसो-
ति तपःअथयत्तदर्थानुसंधानेचहृणादयात्रपावा १८ १९ ॥

१५४

कर्माण्यपि ज्ञानपराण्येवेत्याह निबोधेति दशहोत्तराणां चित्रिः स्तुक्चित्रमाज्यं इत्यादीनां मंत्राणां चित्रिः संधानं जीवब्रह्मणो रेकी
करासाधनं योगः तत्स्थाने त्रस्तुक् होतव्यं द्रव्यं परात्मनि प्रविलापनीयं चित्रं तत्स्थाने त्रयाज्यमिति यत्ज्ञानं तदेवात्पत्तं पवित्रं न केवा-
ह्नायत्त इत्यर्थः २५ जिह्मं शाब्दं अर्जवं अवक्रत्वं २६ नवसप्ततितमः ३५ एवं स्वामि संपदं विविच्य अमात्स्यं संपदं विविनक्ति यदपीत्या

निबोध दशहोत्तराणां विधानं पार्थयादृशं चित्रिः स्तुक्चित्रमाज्यं च पवित्रं ज्ञानमुत्तमं २५
सर्वं जिह्मं शृत्वा पदमार्जवं ब्रह्मणः पदं पतावान् ज्ञानविषयः किं प्रलापः करिष्यति २६ इति श्री
सहाभारतेशांतिपर्वणि राजथर्मे ३५ युधिष्ठिर उवाच यदप्यत्यंतं कर्म तदप्येकेन उक्तरं पुरु-
षेणासहायेन किमु राज्ञापिता मह १ किं शीलः किं समाचारा राज्ञोऽथ सचिवो भवेत् कीदृशो
विश्वसेद्राज्ञा कीदृशेन च विश्वसेत २ भीष्म उवाच चतुर्विधानि मित्राणि राज्ञा राजन् भवेत्सुत स
हार्थो भजमानश्च सहजः कृत्रिमस्तथा ३ ॥

दिना १ यत्तव तज्ज्यमप्येकाकिना कर्तव्यं शक्यमतः कृत्रिमं विसर्जयित्वा वशं कर्तव्येति २ उत्तरमाह चतुर्विधानीति
सहार्थः अयं शत्रुभाभ्यामुन्मूलनीयः अस्म्यराज्यसु भाभ्यां विभज्यं ग्राह्यमिति पाण्डुपुत्रः भजमानः पितृपैतामहकमागतः स
हजमात्स्वस्त्रीयादिः कृत्रिमो यथादिना आवर्जितः ३ ॥

श्री.
शां.रा.
टी.
१५५

नैकस्येतिपक्षपातशून्यः नदयोरित्युभयवेतनत्वेनकपटकारी यःअप्रार्थितोपिथर्मपक्षपातीभवति तस्यउदासीनत्वेतयोथ
र्मस्थःसंतंश्राश्रयेदित्यर्थः ४ अर्थोयमोपेतत्वात्सयमपिसौम्यस्याज्यश्रुत्याशंक्याहयमिति केवलेनयममिजिगीषवोनसिद्धंती।
त्यर्थः ५ मथ्यमोभजमानसहजो अपरोसहार्थकृत्रिमो आद्यःफलप्राप्तिकालेवल्लवांश्चेत्सर्वमपिजिदीर्घतीतिशंक्यपव कृ

यर्मात्मापंचमश्चापिमित्रंनैकस्यनदयोः यतोयर्मस्ततोवास्याहर्मस्थोवाततोभवेत् ४ यस्त
स्यार्थानरोचेतनतेतस्यप्रकाशयेत् यर्मयर्ममाराजानश्चरंतिविजिगीषवः ५ चतुर्णामा
थमोश्रेष्ठोनित्यंशंक्यातथापरो सर्वेनित्यंशंकितव्याःप्रत्यक्षंकार्यमात्मनः ६ नदिराज्ञा
प्रमादोवैकतेव्योमित्ररक्षणो प्रमादिनेहिराजानंलोकाःपरिभवंत्युत ७ असाधुःसाधु
तामेतिसाधुर्भवतिदारुणाः अरिश्चमित्रंभवतिमित्रंचापिप्रडुष्यति ८ अनित्यचित्तःपुरु
षस्तस्मिन्कोजातविश्रमेत् तस्मात्प्रथानेयत्कार्यंप्रत्यक्षंतत्समाचरेत् ९ ॥

त्रिमोविशेषयनलाभात्परकीयोभविष्यतीतिशोपिशंक्यपव सर्वेपंचापि प्रत्यक्षंकार्यउद्दिष्टमंत्रितमपिडष्टामात्यनिग्रहादिकं
कार्येपंचानामपिसमक्षंनकुर्यादित्यर्थः ६ नहीतिकुमित्रंसर्वथाहंतव्यमेवेत्यर्थः ७ यस्मात्तृणांचलचित्तत्वाद्विपर्यासोमित्रादी
नादृश्यतेतस्मात्कविदपिविश्वासमकृत्वाकोशाडुर्गादिसंख्यारक्षांस्वप्रत्यक्षमेवकुर्याद्वाजेत्याहदाभ्यामसाधुरिति ८ ९

अत्यंतविश्वासाविश्वासावपिविरुद्धावित्पादत्रिभिः पकांतेति १ २ अविश्वासस्थानान्पादयमिति मयि श्रुतेऽयं राजा भविष्यती
तियं मन्तेत प्रतिवेशी भ्राता वा पुत्रो वा स्तुतस्माच्छ्रुतिव्यमेवेत्यर्थः ३ अमित्रस्य लक्षणं तस्माद् यस्येति द्वाभ्यां यथा महातटाग
सेतुसमीपे यस्य क्षेत्रं स चेत्सेतु रक्षति तर्हि ततोर्वाचीनानि क्षेत्राणि समोदकानि सम्यक्फलंति स चेत्सेतुमिन नितरातिजलप्रवाहात्से

पकांतेन हि विश्वासः कृत्स्नो धर्मार्थनाशकः अविश्वासश्च सर्वत्र श्रुत्या च विशिष्यते १
अकालश्रुत्वा विश्वासो विश्वसन् हि विपद्यते यस्मिन् करोति विश्वासमिच्छतस्तस्य जीवति २
तस्माद्विश्वासितव्यं च शंकितव्यं च केचिन् पृथानीति गतिस्तत्तल्लक्ष्यं चैव सनातनी ३ यं
मन्तेतममाभावादि समर्थगमं स्पृशेत् नित्यं तस्माच्छ्रुतिव्यममित्रं तदिदुर्बुधाः ४ य
स्य क्षेत्रादप्युदकं क्षेत्रमन्यस्य गच्छति न तत्रानिच्छतस्तस्य भिद्येरन् सर्वसेतवः ५ तथैवा
त्युदकाद्गीतस्तस्य भेदनमिच्छति यमेवं लक्षणं विद्या तममित्रं विनिर्दिशेत् ५ ॥

राणां उपघातो भवति एवं महति शत्रौ सीमां तपालः सम्यक् सीमां पालयति तदा परराष्ट्राऽत्र मपाणागमेन स्वराष्ट्रं स्वावभा-
कमवति स चेत्सीमां भिनत्ति तदा स्वराज्यं विपक्षप्रवेशात् नश्यति तत्र यस्मात्सीमां तपालाद्भयं संभावितं स शत्रुरिति ज्ञेयं यदर्थी
नो शत्रुप्रकोपाप्रकोपोऽसौ तपालोऽप्यसनीय इत्यर्थः अक्षरार्थः स्पष्टः ६ ५ ॥

श्री.
श्री.रा.
टी.
१५६

मित्रलक्षणमाहयस्त्विति हृद्यानत्प्येतत्तदुक्तमिति च पाठांतरेऽदमेवामित्रलक्षणं अदीनेति च च्छेदः १६ यत्तमित्रं
कर्तृ ७ १८ २३ सति तत्रार्थप्रकृतिर्यमः प्रकृतिर्यथर्मप्रकृतिश्चेति त्रयोऽप्युक्तस्तथा तत्राद्या कृषिवर्णाकथोऽर्गसेतः

यस्य हृद्यानत्प्येतत्तयेदीनतरो भवेत् एतदुक्तममित्रस्य निमित्तमिति च दत्ते १६ यत्तमने
तममाभावादस्याभावो भवेदिति तस्मिन् कुर्वीत विष्णुसंयथापितरिवैतथा ७ तं शास्त्रा
वर्धमानश्च सर्वतः परिहृदयेत् नित्यं दत्ताद्वारयति यो यमेष्वपि कर्मसु १८ दत्तादीने विजा
नीयाऽन्तममित्रलक्षणं येतस्य दत्तमिच्छन्ति ते तस्य रिपवः स्युतः १९ व्यसना नित्यभी
तायः समृद्धा योन इच्छति यत्स्यादेवं विधेयं मित्रं तदा तस्मै सममुच्यते २० दृष्टवर्णा स्वरोपेत
स्त्विति क्षरनसूयकः कुलीनः कुलसंपन्नः सतस्मात्पत्यनंतरः २१ मेधावी सति मान्द
दः प्रकृत्या चातृशस्यवान् यो मानितो मानितो वानच उषोत कदाचन २२ ऋत्विग्वाय
दिवाचार्यः सावावार्त्यत संस्तुतः गृहे वसेद्मात्पत्यस्तसः स्यात्परममृजितः २३ संते विद्या
त्यरे मंत्रे प्रकृतिचार्यधर्मयोः विष्णुसंस्तुते भवेत्तत्र यथापितरिवैतथा २४ ॥ कुंजरखंयनं खन्याक
रकरादानं शूलानां च निवेशने अष्टौ संथानकर्मणि प्रयुक्तानि मनीषिभिरिति संथानं अर्थप्राप्तिः तथा उर्गा यत्तो बला यत्तो

धर्मो यत्पश्यतिः पुरायैवेष्टवत्तः सप्तप्रकृतयस्त्विति
तत्र ८ यमीयतो यमप्रकृतिः अनेप्रार्थयमप्रकृतयस्त्विति वि
वक्तः २४

एकार्थे एकस्मिन्प्रयोजने एकपदाव्ययः कार्यः चारेस्तत्तदुणादोषान् संकलयेत्तत्र एकार्थे द्वावप्यदौ कार्यविन्यास एकार्थो
 इति २५ समये नीतिमर्यादायां २६ प्रत्यनेतरः प्रतिनिधिः प्रथान इति यावत् २७ प्रतिपत्तिविशारदः कार्यकार्यविवेककुशलः
 नैव द्वौ न त्रयः कार्यौ न स्रष्टे न्यरस्यं एकार्थे सेवभूतानां भेदो भवति सर्वदा २५ कीर्तिप्रधानो
 यस्तस्यायस्य स्यात्समये स्थितः समर्थान्पश्यन् न ह्येति नानर्थान् कुरुते च यः २६ योनिकामाज्ञ
 यालोभात्क्रोधादायर्ममुत्सृजेत् दत्तः पद्यात्तवचनः सते स्यात्प्रत्यनेतरः २७ कुलीनः शील
 संपन्नस्ति तित्तरविकस्यतः शूरश्चार्यश्च विद्वान् प्रतिपत्तिविशारदः २८ पतेस्समात्पाः कर्तव्या
 सर्वकर्मस्ववस्थिताः धृजिताः संविभक्ताश्च सुसहायाः स्वनुष्ठिताः २९ कृत्स्नमेते विनित्ति
 माः प्रतिरूपेषु कर्मसु युक्ता महत्सु कार्येषु श्रेयांस्तथाप्येत्सु ३० पते कर्माणि कुर्वन्ति स्पष्टं
 मानामिथः सदा अनुतिष्ठन्ति चैवार्थमाचक्षाणाः परस्परं ३१ ज्ञातिभ्यश्चैव बुद्ध्या शृण्वारिव
 मथ सदा उपराजे वराजर्हि ज्ञातिर्न सहते सदा ३२ ऋजो र्दोर्वदान्यस्य प्रीमत्तः सत्यवादि
 नः नान्यो ज्ञाते महो विनाशमभिनन्दति ३३ अज्ञातिनोपि न सखाना वञ्जयास्ततः परं अज्ञा
 तिसंतं पुरुषं परे वाभिभवेत्सुत ३४ ॥ २८ स्वनुष्ठिताः सुष्ठु अनुष्ठितं कर्तव्यं ये वाते २९ कृत्स्नं प्रति कुंचकं यथा
 स्यात्तथादिमाः अथिहताः प्रतिरूपेषु कर्मसु शूर्यव्ययसंकलनादिषु कार्येषु पराभिभवादिषु ३० ३१ उपराजा समीपवर्ती सामे

=
 ३५
 ३२
 ३३
 ३४

श्री.
शा. रा.
टी.
१५७

निरुतस्य नान्यः परायाणां कथंचन कथमपि न सहते इत्यन्वयः ३५ बांधवैः संबंधिभिर्निरुते कस्मिंश्चित् पुरुषे तज्ज्ञातिः कृत्वा
आत्मानमेव निरुते जानाति तेषु ज्ञातिषु यथोक्तं परस्परविरोधे हि वयं पंचवतेशते अन्यैः सह विरोधे तवयं पंचोत्तरशतमिति

निरुतस्य नैरन्यैर्ज्ञातिरेव परायाणां नान्यैर्निकारं सहते ज्ञातिर्ज्ञातेः कथंचन ३५ आत्मा
नमेव जानाति निरुते बांधवैरपि तेषु संति गुणाश्चैव नैर्गुण्येव लक्ष्यते ३६ नाज्ञातिरनुष्ट
ज्ञातिरचाज्ञातिर्न मस्याति उभयं ज्ञातिवर्गेषु दृश्यते साधुसाधुच ३७ समानयेत्पूजयेच्च
वाचा नित्यं च कर्मणा कुर्याच्च प्रियमेतेभ्यो नाप्रियं किंचिदाचरेत् ३८ विषयस्तवदविषयस्तस्मै
पुवर्तत सर्वदा न हि दोषा गुणा वेति निरूप्यते दृश्यते ३९ अस्मै ववर्तमानस्य पुरुषस्या
प्रमादिनः मित्राः संप्रसीदंति तथा मित्री भवेत्यपि ४० यपववर्तते नित्यं ज्ञाति संबंधिभ्यः
उले मित्रेषु मित्रे मया स्थितिर्यशसि तिष्ठति ४१ इति श्रीमदाभारते शांतो राजयर्मण्यु ८०
युधिष्ठिर उ० एवमग्राह्यकेतस्मिन् ज्ञाति संबंधिभ्योऽले मित्रेषु मित्रेषु च कथं भावो वि
भाव्यते ९ ॥

३६ ४१ अध्यायः ८ एवं अग्राह्यकेवशीकर्तुमशक्ये ह्योरन्योन्यं स्पृहमानयोरेकस्यादरे शतरस्य कोपोऽन्यत्रैव शंभुमित्रतां याति।
अतः सर्वेषां भावः चित्तकथं विभाव्यते वशीक्रियते इति प्रश्नः ९ ॥

१ ४ दास्यमेवादग्रहमिति अर्जितस्यार्हंजातिभ्योदेयंतडरुक्तानिचक्षंतव्यानीत्येवंजातिदास्यं ५ वाशब्दार्थः वाचाडरुक्तं
 आङ्ककत्तेहात्कसोमं देहीति अकूरडरुक्तं अकूरत्तेहात्कसोमं देहीत्याङ्कडरुक्तं ६ असहायः आङ्काकूरयोः सात्तेन ३
 ति शेषः ७ ८ ते यस्य पक्षेन सः सनस्यातनशेदेव यस्य पक्षे ते सः तत्कालं कालमेव पुरुषार्थं लभते ईदृशा अपि मम साहाय्यं न

भीष्म ३. अत्रापुदाहरेतीममिति हासं पुरातनं संवादं वासुदेवस्य सुरर्षेर्नारदस्य च २ वा
 सुदेव ३. नासुरत्यरमं मे नारदाहतिवेदितं अपंडितो वापि सुरुत्येडितो वाप्यनात्मवान्
 ३ सते सोरुदमास्थाय किंचिद्व्यामिनारद कालं बुद्धिबलं प्रेत्य संपद्ये त्रिदिवंगम ४ दास्य
 मे श्रयं वान्जातीनां न करोग्यं दे अर्थभोक्तास्मि भागानां वाङ्ककानि चक्षमे ५ अराणी
 मग्निं कामो वामग्नातिरुदयं मम वाचाडरुक्तं देवर्षे तन्मे ददति नित्यदा ६ बलं संकर्षा
 तो नित्यं सौकुमार्यं पुनर्गदे दूषेण मत्तः प्रयुक्तः सो सहायोऽस्मि नारद ७ अन्ये हि स महा
 भागा बलवन्तो डरुत्सहाः नित्योत्थानेन संपन्नानारदाय कष्टस्य ८ यस्य न स्पुर्न च स
 स्याद्यस्य सः कालमेव तत् हाभ्यां निवारितो नित्यं हणो म्येकतरं च न ९ स्यातां यस्याङ्क
 कुर्वतीति भावः ४ हाभ्यां आङ्काकूराभ्यां निवारितः निरस्तः सन् काकूरौ किं न डः खतरं ततः यस्य चापि न
 एकतरं न हणो मित्ररस्य कोपो माभूदिति द्वयोर्महिषयोरिव युध्यतां वारतो मध्यस्थस्य मम महतः खतया द्वयोः सह दोषा गोपी

॥ स्यातां किं न डः खतरं ततः ॥

॥ साहस्यतामिति ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१५८

द्वयोः कितवयोर्धृतकारिणोरेकामातेव ११ १२ अन्यतः बाधाः आपदः सकृताः ज्ञातिहताः अंतरा आपदः १३ पते संकर्षणादयः तदन्व
याः अक्रान्तयाः तत्र हेतुर्न्येतितत्तेहप्रभवाश्यंतवप्रापदितिसादः १४ स्वकर्मजेषु कृतदिवृणोति आत्मनेतिसादं न अन्यत्राज

सादं कितवमातेव द्वयोरपि सदामते एकस्य जयमाशे सद्वितीयस्य पराजयं ११ समैवं क्लि
श्यमानस्य तारदोभयतः सदा वक्तुमर्हसि यच्चेयो ज्ञातीनामात्मनस्तथा १२ नारद उ. आ
पदो द्विविधाः क्लृप्तबाधाः आभ्यंतराश्च द प्रादुर्भवंति वास्मै यस्वभावाद्यदिवा न्यतः १३ सेय
माभ्यंतरात्तभ्यमापत्कृच्छ्रा स्वकर्मजा अक्रूरभोजप्रभवासर्वे हेतौ तदन्वया अर्थहेतोर्हि
कामादावाचावीभत्सयापि वा १४ आत्मना प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितं कृतमूलमि
दांती तज्ज्ञातिशब्दसहायवत् १५ न शक्यं पुनरादातं वा तमन्नमिव त्वया वभूयसे न योरा
ज्यतां शक्यं कथंचन ज्ञातिभेदभयात् क्लृप्तत्वाचापि विशेषतः १६ तच्च तसि योत्प्र
यत्नेन कृत्वा कर्मसुदुष्करं महात्तयं व्ययोवास्यादिनाशो वा पुनर्भवेत् १७ अनायसेन
शस्त्रेण मृडना रुदयच्छिदा जिह्वा मुहुरसर्वेषां परिमृज्यानुमृज्य च १८ केततपे श्वर्यं कृतमूलं य

तो ज्ञातित्वादनुच्छेदनीयं हे सहायवत् १९ अतपवपुनरादातं न शक्यमित्याह नेति तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति स्वदत्तादन्नापहारो नोचितः
विषद्वदोपि संवर्त्य स्वयं ह्येतमसंप्रतिमिति न्यायादित्यर्थः १६ तच्च राज्यस्य पुनरादाने च १७ जिह्वा मुहुरनेषां मूकीभावं संपादयेत्क

रहितं स्यात् १८ ॥

१५८

१५ परिमार्जनदोषापनयं तितितार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमार्जनं श्रीतिगुणान्धानं यथाहं पूजनादित्यर्थः २० हृदयं कूरनि
 वासुदेव उ० अनायसं मुनेशस्त्रमुदविद्यामहं कथं येनैषा मुदरे जिह्वा परिहृत्या उमुज्या
 उमुज्या च १५ नारद उ० शक्तिपान्नदानं सततं तितितार्जवमार्दवैः यथाहं प्रतिपूजा च शास्त्रमेत
 दनायसं २० ज्ञातीनां वक्तृकामानां कटुकानि लघूनि च गिरात्वं हृदयं वाचं शमय स्वमनांसि
 च २१ नामदा पुरुषः कश्चिन्नानात्माना महायवान् महतीं पुरमायतेता मुद्यम्योरसावह २२ स
 र्वपवगुरुं भारमनदानवहते समे उर्गप्रतीकः सुगवो भारं वहति उर्वहं २३ भदादिनाशः संघानां
 संघमुल्लोसिकेशव यथात्वां प्राप्य नोत्सीदेदयं संघस्तथा कुरु २४ नान्यत्र बुद्धिं तांतिभ्यां नान्य
 त्रैन्द्रियनिग्रहात् नान्यत्र यनसंत्यागाङ्गाः प्राप्तेव तिष्ठते २५ यन्यं यशस्य मायुष्यं स्वपदोद्भवने
 सदा ज्ञातीनामविनाशः स्याद्यथा कस्तथा कुरु २६ आयत्वा च तदा त्वेचनते रूपविदिते प्रभो
 षाङ्गापस्य विधानेन यात्रायानवियौ तथा २७ यादवाः कुरु राभोजा सर्वे वायक हृत्सुयः त्वया
 सक्ता महाबाहो लोकालोके पुराश्रये २८ उपासंते हित्व बुद्धिं हृत्सुयश्चापि मायव त्वगुरुः सर्वं
 भूतानां जानीषे त्वगातारातं त्वामासाद्य उश्रेष्ठमेयं ते यादवाः स्वां २९ इति श्रीमहाभारतेशा
 श्रयं मनांसि कसंकल्पजालानि २० अनात्मा अनित्यवित्तः उरसां ग्रीकृत्यक्षमयावहस्तेत्यर्थः २२ २९ तिपर्वणि राजयमेवा सुदे

वनारदसेवादः ८९ ॥

पञ्चाशीतित्तमः ८९ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१५५

एवमात्मानमिष्टान्नदानतिलार्जवमार्दवपूजाभिर्मीनयेदित्युक्तं कोशहृदिकरं ततोऽप्यधिकरं ते मानयेद्रक्षेत्त्याह पथेति १
६ प्रहृत्यधीग्रमात्यदोषदर्शने राजानं प्रवर्तयितुं कामः ७ ८ परिपतनराजयुक्तानां राजातेषु तेषु कार्येषु युक्तानां उक्तरं स्वामिद्रव्या

भीष्म ३. पथाप्रथमतो हृत्तिर्हि तीयाश्चास्य भारत यः कश्चिज्जनयेदर्थं राज्ञारक्ष्यः सदानरः
१ क्रियमाणममात्येन भूतो वा भूतः यो राजकोशं न श्रूयत माचक्षीत युधिष्ठिर २ श्रोतव्यं स
स्य चरदोरक्ष्यग्रमात्यतो भवेत् अमात्याद्यपहन्तारो भूयिष्ठे मेति भारत राजकोशस्य गोप्तारं
राजकोशविलोपकाः समेत्य सर्वे वाधंते सविनशात्परहितः ४ अत्राशुदाहरतीममिति ह
संपुगतं मुनिः कालकहलीयः कोशल्ययडवाच ह ५ कोशलानामाधिपत्यं संप्राप्तं ते म
दर्शितं मुनिः कालकहलीयग्राजगामेति नः श्रुतं ६ सकाकं पञ्चरेव धाविषये ते मदर्शितः
सर्वे पर्यचरयुक्तः प्रहृत्यधीश्वरः पुनः ७ अथो धंवायसी विद्यां शंसति मम वायसाः अतारात
मतीतं च यच्च संप्रति वर्तते ८ इति राष्ट्रे परिपतनं ब्रह्मभिः पुरुषैः सह सर्वेषां राजयुक्तानां उ
क्तरं परिदृष्टवान् ९ सुबुद्धा तस्य राष्ट्रस्य व्यवसायं हि सर्वशः राजयुक्ता पचारांश्च सर्वान् ब्र
ह्माततस्ततः १० ततः सकाकमादाय राजानं द्रष्टुमागमत सर्वतोऽस्मीति वचनं ब्रुवाणः स
शितव्रतः ११ ॥

पहाररूपं पापं ९ राजयुक्तैर्यनस्यापहारान् १० ११ ॥

१५५

राजानमागम्यतत्समक्षमेवामात्यप्राहअपुत्रस्थानेनयाश्रदयनचौर्यकृतमिति १२ अनुगम्यतांआलोच्यतां १३ १४ अस्यमुनेः
 तमनादत्येत्यर्थः १५ १६ आगतोहंतवयाऽनुज्ञातः सनतवदितं ब्रूयामितिसाई ७ अर्थाक्रियश्रितियो ब्रूयात्तत्समित्रस्पतथाभू
 सस्मकौशल्यमागम्यराजामात्यमलंकृतं प्राहकाकस्पवचनादमुत्रेदंतवयाकृतं १२ असौ
 चासौचजानीतेराजकोशस्तवयाहृतः पवमात्यातिकाकोयंतच्छीघ्रमनुगम्यतां १३ तथा
 न्यातपिसप्राहराजकोषहरांस्तदा नचास्पवचनं किंचिदनुतंश्रुयतेकचित् १४ तेनविप्रकृ
 ताः सर्वराजयुक्ताः कुतूहलं तमस्यभिप्रसृप्तस्यनिशिकाकमवेधयन् १५ वायसंतविनिभि
 त्नेदृष्ट्वाबाणोनपंजरे पूर्वाक्तेब्राह्मणोवाक्यं देमदर्शितमब्रवीत् १६ राजंस्त्वामभयंयाचे
 प्रभुप्राणार्थेनस्रं अनुज्ञातस्तवयाब्रूयांवचनंभवतोहितं मित्रार्थमभिसंतमोभक्त्यासर्वात्म
 नागतः १७ अयेतवार्योक्रियतेयोब्रूयादक्षमान्वितः संबुबोधयिषुमित्रेसदस्यमिवसारथिः
 १८ अतिमत्प्रसक्तोदिप्रसस्यदितकारणात् तथाविधस्यसुखदाक्षतव्यस्वविजानता पेष
 र्यमिच्छतानितं पुरुषेणाबुभूषता १९ तेराजाप्रत्यवाचेदंयत्किंचित्नांभवान्वदेत् कस्माद
 हंतक्षमेयमाकाक्षत्रात्मनोहितं २० ब्राह्मणप्रतिजानेतेप्रबुद्धियदिदेच्छसि करिष्यामिहितं
 तंतद्वचनंतवयाक्षंतव्यमितिद्वयोःसंबंधः नपुनःकाकवत्तादृशमित्रमनवदिततपापरैर्वाततीयमितिभावःसाईश्लोकद्वयं १८ २०

वाक्यदस्मानेविप्रवृत्ति २१ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१६.

पापान्त्रपापान्त्रभृत्यान्त्रात्वाभृत्यान्त्रवभयं चत्वा २२ अगतीकागतिः स्रष्टृत्वात् स्रष्टृत्वात् च सेवनं २३ २४ तेभ्यः राज
कीयमित्रेभ्योऽमित्रेभ्यो राजश्च भयमस्तीत्यर्थः २५ प्रमादात् भृत्यकृतात् स्रष्टृत्वात् पूर्वोपकारं विस्मृत्य द्विषत् २७ नादमस्मी

मुनिरुवाच ज्ञात्वा नद्या नद्यांश्चापि भृत्यतस्ते भयानि च भक्त्या हर्तिसमाख्यातं भवतो
तिकमागमं प्रागेवोक्तं स्रष्टृत्वात् दोषाय माचार्यैर्दृष्टं सेविनां अगतीकागतिर्येषां पापराजोप
सेविनां २३ आशीविषे श्रुतस्याहुः संगतं यस्य राजभिः बहु मित्राश्च राजानो बहु मित्रास्त
थैव च २४ तभ्यः सर्वभ्य एवाहुर्मयं राजोपजीविनां तथेष्टं राजतो राजन मुहूर्तो देवभीर्भ
वेत् २५ नैकांतेनाप्रमादो हि शक्यः कर्तुमदीपतौ न त्वप्रमादः कर्तव्यः कथंचिद्भूतिमि
च्छता २६ प्रमादाद्विस्मृतं लोतेनास्ति जीवितं अग्निं दीप्तमिवासीदेद्राजानमुपशिक्षितः
२७ आशीविषमिव क्रुद्धं प्रभुं प्राणयनेष्वरं यत्नेनोपचरेन्नित्यं नादमस्मीति मानवः २८
दुर्व्याहताच्छंकमानो दुःस्थितात्तदुत्थि हित्वात् दुःस्थिता दुर्ब्रजितादिगितादगुचे हित्वा
त् २९ देवो हि सर्वार्थान् कुर्याद्राजो प्रसादितः वैश्यान् रक्षेत् क्रुद्धः समूलमपि निर्हरेत् ३०
इति राजन्यमः प्रादुर्वर्तते च तथैव तत् अथ भूयांसमेवार्थं करिष्यामि पुनः पुनः ३१ ॥

तिमत्वा जीवनाशां त्यक्त्यर्थः ३८ २९ ३० अदमिति पाठे भूयांसं वक्तुं च तं करिष्यामि ३१ ॥

तत्र द्वारमाह ददातीति बुद्धिदानेऽप्यनिष्टमाह वायसस्त्विति ननु श्रुतिवितर्कतश्चोद्यथार्थं यथा मे वायसः कार्यभिसंहितः का
र्यकारीतथाहमप्यस्मीति शेषः तद्देवचमात्त्वदमात्यामारयिष्यंतीति वितर्कयेति भावः ३२ ३३ आदानपराः कोशलोभारः
भूतानां प्रजानां मे मयितादृशैः अभिसंहितं अभिसंधिर्वैरं कृतं मदीयका कदननादिति भावः ३४ आतरेः सूदादिभिः अभिसंधाय

ददात्यस्मद्विधो मात्पो बुद्धिसाहाय्यमापदि वायसस्त्वेष मे राजन्ननु कार्यभिसंहितः ३२
न च मे त्रभवानराहो न च तेषां भवान्वियः हिताहितोस्तु बुद्ध्या मापरोक्षमतिर्भवेः ३३ यो
त्वादानपरापववसंति भवतो गृहे अभूतिका माभूतानां तादृशैर्मे भिसंहितं ३४ येषां भवद्वि
नाशेन राज्यमिच्छन्त्यनेन तरे आतरे अभिसंधाय राजनसिध्यति चान्यथा ३५ तेषां महं भयाद्वा
जनगमिष्याम्यन्यमाश्रमं तैर्हि मे संधितो बाणः काकेनियतितः प्रभो ३६ छत्रका मे रका
मस्य गमितो यमसादने दृष्टं येन तन्मया राजंस्तयो दीर्घेण चक्षुषा ३७ वज्रनक्रकषया ह
तिमिगिलगणायुतां काकेन वालिशेने माया मता र्षमदेन दी ३८ ॥

अत्रादीविषं प्रदत्तमव्यमिते स्नेहं कृत्वा तेषां मभीप्सितो भवद्विनाशः सिध्यति च अन्यथानसिध्यति च आशुः शेषे सतीति भावः ३५
तेषां त्वद्देविणां काकमिव मामपि मारयिष्यंतीति ध्वनिः ३६ ३७ इमं राजनीतिनंदी सजातीयविजातीयडर्बलप्राप्तिभिः नक्रादितु
ल्ये रथिकारिपुरुषैर्व्याप्तां काकेन वालिशेन स्वमृत्युसंयादयता सहायेनाह मता र्षतीर्णवानस्मि विरुद्धलक्षणया तन्मरणान्मृतोऽस्मी

५१ उचितं मयेति शेषः वीरपत्न्याः शालयेजारेणेवेति शेषः मृत्युस्थाने तच्छीलजितासया स्थितमिति सार्द्धाभिप्रायः ५२ जितासासेवाहका-
श्रिदिति श्रान्तराः कामादयः षट्षण्मात्मादीनां ५३ रोचते भवानिति शेषः ५४ अमात्येष्वरुचोहेतुमाह भवत इति दोषो मित्रधंसः ५५ न

त्वया चैव कृता राजन्भवता परिपालिताः भवंतमभिसंथाय जिघांसंति भवन्मियं ५१ उचितं शं
कमानेन प्रसादं परितृप्ता श्रान्तः सूर्यश्वागादे वीरपत्न्याश्चालये ५२ शीलं जितासमानेन राज्ञ
श्च सहजीविनः कश्चिजितेन्द्रियो राजा कश्चिदस्या त राजिताः कश्चिदेषां प्रियो राजा कश्चिद्राजः प्रि
याः प्रजाः ५३ विजितास्वरिह प्राप्तास्तवा हे राजसत्तम तस्य मे रोचते राजन त्वयितस्येव भोजनं ५४
अमात्या मे न रोचते वित्तस्य यथोदकं भवतो र्यक्तुदित्येवं मयि दोषो दितैः कृतः विद्यते कारणं
नान्यदिति मे नात्र संशयः ५५ न दितेषामहं दुःखस्तत्रेषां दोषदर्शनं अरे हि दुर्दृष्टो ज्ञेयं भग्नपृष्ठादि
वीरगात् ५६ राजा वाच भूयसा परिहारेण सत्कारेण च भूयसा हजितो ब्राह्मणश्चेष्टभूयो वस
तुहे मम ५७ येत्वा ब्राह्मणानेच्छति तेन वत्स्यति मे गृहे भवतौ वा दत्तज्ञेयं यत्तदेषामनेतरं ५८ य
था स्यात्सुष्टो देहो यथा च सुकृतं कृतं यथा समीक्ष्य भगवन् श्रेयसे विनिर्मुक्तमा ५९ ॥

दुःखः न द्रोहकर्ता एवं सत्यपित तत्र यमस्य द्रोहीति तेषामपि दोषदर्शनमस्ति अतो मया त्रनस्येयमित्यर्थः दुर्दृष्टात्तदुपचितान् मेयं मे
तव्यं भग्नपृष्ठात्तदुपभोगेन कोपितान् ५६ ५९ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१६२

इमं हितस्य काकस्य वयं दोषं दर्शयन् एकमेकमात्म्यक्रमेण उरुपेक्षया तच्चावय उर्वलीकृतस्य कारणावयहेतुदोषा
आज्ञायमाकल्पेन ज्ञात्वा एकमेव जदि ६ तेषामकस्मात्पुण्यवयवदोषमाह एकेति संहताः कटकानपि मृदीयुः कि

मुनिरुवाच अदर्शयन्निदं दोषमेकैकं उर्वलीकुरु ततः कारणाभाज्ञायपुरुषं पुरुषं जदि
६ एकदोषादिवद्वो मृदीयुरपि कटकान् मंत्रभेदभयाद्राजंस्तस्मादेतद्वीमिति ६१ वयं
तत्राज्ञाणां नाम मृदुदंशः कृपालवः स्वस्ति चेच्छासभवतः परेषां च यथात्मनः ६२ राजन्ना
त्मानमाचक्षे संवधीभवतो ह्यहं मुनिः कालकवृत्तीयश्चैव मीमं सजितः ६३ पितः सावाचो
भवतः संमतः सत्यसंगारः व्यापन्नं भवतो राज्ञे राजन्यितरि संस्थिते ६४ सर्वकामात्परित्यज्य
तपस्तप्तं तदामया स्त्रहात्ता तत्र वीम्यतन्माभूया विभ्रमेदिति उभेदृष्टाडः विसृज्य राज्ञ्यप्राप्य
दृष्ट्या राज्यनामात्पसंस्थितकथं राजन प्रमाद्यसि ६५ ततो राजकुले मंत्री संजते भूयसा पुनः
पुरोहितकुले चैव संप्राप्ते ब्राह्मणार्धमे ६० एकच्छत्रं महीकृत्वा कौशल्याय यशस्विने सु

मुतमादृशान्तरहन्त्यर्थः ६१ ६२ ६३ निःकालकवृत्तीयश्चैव मीमं सजितः ६४ ॥ पितरित्वदीये संस्थिते
६५ विभ्रमेतत्प्रनामेषां बुद्धिभवात्माकाधीदिति ६५ केवलं प्रमात्पसंस्थो माभूरित्याशयेनाह उभेति ६६ नदीसंगलया
दः ततस्तस्मिन्मन्त्रिणा हते सति नदीति पाठे हर्षः मंत्रीति पाठे भूयसायत्नेन संजते जातः ६० कौशल्याय कौशल्यार्थः ६८ ॥

६५ दृशीतितमः ८२ सभासदः व्यवहारनिर्णायकाः सहायाः युद्धादौ उपयोगिनः सहृदः हितकर्तारः परिच्छेदाः सेनान्यादयः अमा
त्याः मंत्रिणाः १ क्रमेणौषालक्षणान्यादङ्गीति कथयितुं न्यायान्यायौवक्तं २ अमात्यानन्तितं सनिहितान् ३ मृगाः पुरोहितादयश्च स

हितं तद्वचनं श्रुत्वा कौशल्योन्वजयन्मन्दी तथा च कृतवात्राजायथोक्तं तेन भारत ६५ इति
श्रीमदाभारते शांतो राजधर्मः सात्त्विकी दायां कालकवदीयोपाख्यानं ८२ युधिष्ठिर उवाच सभा
सदः सहायाश्च सहृदश्च विशांपते परिच्छेदास्तथामात्याः कीदृशाः स्युः पितामह १ भीष्म उवाच
जीनिषेवास्तथादाताः सत्पार्जवसमन्विताः शक्ताः कथयितुं सम्यक्ते तव स्युः सभासदा २ अमा
त्याश्चातिमृगाश्च ब्राह्मणाश्च परिश्रुतास्तु संतुष्टाश्च कौन्तेय मदीयसाहाय्यकर्मसु ३ यतान्स
दायौलिप्सेयाः सर्वासापत्सु भारत कुलीनः पूजितो नित्यं नदिशक्तिं निगृहति ४ प्रसन्नमप्रस
न्नं वापीडितं हतमेव वा आवर्तयति भूयिष्ठं तदेव अनुपालितं ५ कुलीनादेशजाः प्राज्ञा रूपवेतो
वदन्त्यः प्रगल्भाश्चानुरक्ताश्चेतवस्यः परिच्छेदाः ६ दौकुलेयाश्च लब्धाश्च नृशसानिरप
त्रपाः तेत्वाताततिषेवेयुर्यावदाद्रिकपाणायः ७ कुलीनान्शीलसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठान्
देशकालविधानज्ञानभर्तृकार्ये हितैषिणाः ८ ॥

दाया इत्यर्थः सहृदसादसाईतकुलीन इति ५ ६ यावदाद्रिकपाणायः मुष्कहस्तास्तु सद्यो विक्रियंते इत्यर्थः ७ इगितज्ञानतेववकादिवेदि

श्री.
श्री. रा.
टी.
१६३

अर्थः यन्नमानः उच्चस्थाने निवेशादिः अर्थः दिव्यवस्त्राणां वृत्तादिदानं सत्कारः आदरः यान्प्रियात्मन्येष्टाः तेऽर्थभाजः सु
विभागिनश्चस्यः ॥ तपवापदि अभिन्नवृत्ताः स्वामिना सह अनर्थभाजोऽऽविभाजश्चस्यः नित्यं प्रापदि चार्थयंत इति नित्यार्थिनः

नित्यमर्थेषु सर्वेषु राजा कुर्वीत मंत्रिणाः अर्थमानवसत्कारैर्भोगैरुच्चावचैः प्रियैः यानर्थ
भाजो मन्येष्टास्तोस्तोस्यः सुविभागिनः ॥ अभिन्नवृत्ता विद्वांसः सहजाश्चरितव्रताः नत्वा नि
त्यार्थिनो जसुरत्तदाः सत्यवादिनः ॥ अनार्या ये न ज्ञानंति समयं मंदचेतसः तेभ्यः परिजगुप्से
थाये चापि समयच्युताः ॥ नैकसिद्धेर्ज्ञाणादित्वा स्याच्च दत्ततरग्रहः यस्त्वेवो बद्धभिः श्रयान
कामं तेन गांताप्यजेत् ॥ श्रेयसो लक्षणं चैतत्तद्विक्रमो यस्य दृश्यते कीर्तिप्रधानो यस्य स्यात्सम
येयश्चातिष्ठति ॥ समर्था नृजयेद्यश्च नास्यर्थः स्यति वयः न च कामाद्भयात्कोपात्लोभाद्द्वयम
मुत्सृजेत् ॥ अमानी सत्यवान्ज्ञानात्तात्मानं संयुतः स ते मंत्रमहायः स्यात्सर्वावस्थापरी
क्षितः ॥ कुलीनः कुलसंपन्नस्तीति हर्दत्त आत्मवान् शूरः कृतज्ञः सत्यश्च श्रेयसः पार्थलक्षणं
तस्यैवं वर्तमानस्य पुरुषस्य विज्ञानतः अमित्राः संप्रसीदंति तथा मित्रा भवंत्यपि ॥ अत ऊर्ध्वम

॥ समयं यमार्थममर्था राजगुप्सेष्टाः रत्तस्य ॥ मात्यानां परीक्षेत गुणा गुणं संयतात्मा कृतप्रज्ञो भूतिकामश्च
अन्यतरः गणैकयोरेकतस्य ग्रहणप्रसंगः एकश्चेदुणीतदा गणं त्यक्त्वा स एव ग्राह्यः अन्यथा गणा एव ग्राह्य इति ॥ श्रेयसः सायो ॥ स

सः सत्यवान् ॥ ६ ॥ भूमिपः परीक्षेत त्रियोजना ॥ ६ ॥

अभिजातैः कुलीनैः अहार्यैः लंघादिनावशी कर्तृमशकैः येषां संबंधोक्तितादृशैः १५ यौनाः उन्नमयोनयः श्रोताः वेदपथगाः मौलाः प
रंपरागताः अनंदकृता अगर्वाः कर्तव्यामंत्रिणाशतिशेषः २० प्रकृतिः पूर्वकर्मजः संस्कारः शोभनासत्पार्जवादिमती तेजः पराभिभवसामर्थ्यं
धैर्यमहत्यामण्यपदिचित्रस्यानवसादः क्षमासह्यप्यपकारे सहिस्तत्वं शौचं वासमातरं च निष्कापत्वं अनुरागः स्वारिता धृतिः धारणासा

संबंधिपुरुषैरातैरभिजातैः स्वदेशजैः अहार्यैः स्वभीचारैः सर्वशः सुपरीक्षितैः १५ यौनाः श्रो
तास्तथा मौलास्तथैवाप्यनंदकृताः कर्तव्याभूतिकामेन पुरुषेणावभूषता २० येषां वै नयिकी
बुद्धिः प्रकृतिश्चैव शोभता तेजो धैर्यं क्षमा शौचमनुरागः स्थितिर्धृतिः २१ परीक्षेच्च गुणानित्यं
प्रोक्तं भावान्पुंरंथान् पंचोपधा व्यतीतो अकुर्याद्राजार्थकारिणः २२ पर्याप्तवचनान्वीरान् प्र
तिपत्तिविशारदान् कुलीनान् सत्संयत्तानि गतज्ञाननिष्ठान् २३ देशकालविधानज्ञान् भर्तृ
कार्यहितैषिणः नित्यमर्थेषु सर्वेषु राजकुर्वीत संविणः २४ न हीते जोभिस्तृष्टो वै नैव जातः
व्यवस्यति अवश्यं जनयत्येव सर्वकर्मसंशयं २५ ॥

स्वामिनिप्रीतिः स्थितिः स्वभिचारिता धृतिः धारणासामर्थ्यं २१ पंचमंत्रिणाशतिरुत्तीयेतात्पर्यः उपधाच्छलंतद्यतीतान् २२ पर्याप्तं कृ
त्स्वविविक्तित्थार्थस्थितिर्वाहकं वचनं येषां तान् २३ २४ वर्ज्यानाह हीनेत्यादिना हेनतेजसामित्रेणाभिस्तृष्टः संबंधः न व्यवस्यति न कर्त
व्याकर्तव्येति श्रिनोति २५ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१६५

वज्रगुणयुक्तोपिकिंचिदोषयुक्तस्याज्यशत्यादयमिति २६ अणुसूत्रेषु २० प्रापयितुं समापयितुं २८ केवलमिति आरे
भूयोपिपूर्वः कर्मकर्मणः फलविशेषानन्तान्नशक्नोतीत्यर्थः २५ ३१ अनुरक्तलक्षणमाहविभिः संक्रुद्ध इति क्रुद्धः स्वामीक
एवमल्पश्रुतो मंत्रीकल्याणाभिजनोपुत यमर्थकामसंयुक्तो नालं मंत्रं परीक्षितं २६ तथैवा
नभिजातोपिकाममस्तवज्रश्रुतः अनायकश्चावक्ष्येयुस्तथागुणकर्मसु २० योवाप्यस्थिर
संकल्यो बुद्धिमानागतागमः उपायज्ञोपि नालं सकर्मप्रापयितुं चिरं २८ केवलात्पुनरादाना
त्कर्मणो नोपपद्यते परामर्शो विशेषाणामश्रुतस्य हृदयते २५ मंत्रिण्यननुरक्तेन विष्णो नोप
पद्यते तस्मादननुरक्ताय नैव मंत्रं प्रकाशयेत् ३० व्यथयेदिस राजानं मंत्रिभिः सहितो वृजः मा
रुतोपि हितच्छिद्रेः प्रविश्याग्निरिव डमं ३१ संक्रुद्धश्चैकदा स्वामीस्थानाच्चैवापकर्षति वाचा
क्षिपति संरब्धः पुनः पश्चात्प्रसीदति ३२ तानि तान्यनुरक्तेन शक्यातिदितितितं मंत्रिणां च भ
वेत्क्रोयो विस्फूर्जितमिवाशनेः ३३ यस्तु संहरते तानि भर्तुः प्रियचिकीर्षया समानसुखदः
वित्तं पृच्छेदर्थेषु मानवं ३४ अटुजस्तनुरक्तोपि संपन्नश्चेतरे गुणैः राज्ञः प्रज्ञानयुक्तोपि ना
मंत्रं श्रोतुमर्हति ३५

दाविदाश्वासितमपि अधिकारव्युत्तं करोति कदाचित्पुरुषमुक्ताप्यनुगृह्णाति तच्चानुरक्ते
नापि मंत्रिणा सोऽप्युपशक्तं मंत्रिकोऽप्यवज्रपाततत्त्वतो नित्यं राजहितार्थी यस्तानि सोऽप्युपशक्त्यात्सपवानुरक्तस्तमेव राजाष्ट

३२
३२
क्षेदित्यर्थः
१६५

३६ ३० अंगतः नूतनः सोऽप्यविश्वस्य इत्यर्थः ३८ विधर्मतः अन्यायेन ३९ आहारितो यनग्रहणो न रिक्तः कृतः ४० उपादेयानाह
सर्वेति जानपदः स्वदेशजः ४१ परस्मशत्रोः आत्मनः प्रकृतीः स्वात्ममात्मादिकाः जानातीति प्रकृतिज्ञः ४२ गंभीरो मंत्रगोपनसमर्थः

यो मित्रैः सह संबद्धो न पौरान् बद्धमन्यते असुरतादृशो ज्ञेयो न मंत्रं श्रोतुमर्हति ३६ अविद्या
न शुचिस्तब्धः शत्रुसेवी विकल्पनः असुरको यनो लुब्धो न मंत्रं श्रोतुमर्हति ३७ आंगतश्चात्र
रक्तोऽपि काममस्तु बद्धश्रुतः सत्कृतः संविभक्तो वा न मंत्रं श्रोतुमर्हति ३८ विधर्मतो विप्रकृतः
पिताय स्या भवत्पुत्रः सत्कृतः स्थापितः सोऽपि न मंत्रं श्रोतुमर्हति ३९ यः स्वल्पेनापि कार्येणासु
हृदा हारितो भवेत् पुनरनेनैव गुणैर्युक्तो न मंत्रं श्रोतुमर्हति ४० कृतप्रज्ञश्च मेधावी बुधो जानपदः
शुचिः सर्वकर्मसु यः शुद्धः स मंत्रं श्रोतुमर्हति ४१ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः प्रकृतिज्ञः परात्मनोः
सुहृदात्मसमो राज्ञः स मंत्रं श्रोतुमर्हति ४२ सत्यवाकशीलसंपन्नो गंभीरः सत्रपो मृडः पि
त्येता सहो यः स्यात्स मंत्रं श्रोतुमर्हति ४३ संतपः समतः सत्यः शौंशीरो द्वेष्टपापकः मंत्रवि
त्कालविच्छेदः स मंत्रं श्रोतुमर्हति ४४ सर्वलोकमिमं शक्तः सान्वेन कुरुते वशे तस्मै मंत्रः प्र
योक्तव्यो देवमायित्सतान्त्य ४५ ॥

४३ शौंशीरः प्रगल्भः द्वेष्टवत् द्वेष्टपापकः ४४ आयित्सता आयातमिच्छता ४५ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१६५

४६ पंचानामभावेऽवराः त्रिभ्योऽन्युताः न कार्याः ४७ प्रकृतिषु स्वात्ममात्रादिषु मंत्रिणां छिद्रं अथोक्तकारित्वाभावेन परस्यावस-
रदाने ४८ रत्नेतगोपयेत्पिदथात्तविवरेऽच्छिद्रं ४९ मंत्रः गृह्योयेषाते मंत्रसंहनना मंत्रकवचः इतरेऽश्वरजनादयः ५० ५१ स्वामिनो-
मंत्रिणाश्चमदादिरहिताः संतो यद्यन्योन्यमनुवर्तन्ते तर्हि निर्हताः सविनो भवन्तीत्यर्थः ५२ नित्यमित्यर्थः ५३ उपधाच्छलानि तानि च येष

पौरजानपदायस्मिन्विश्वसंयमो गताः यो हानयविपश्चिच्च समंत्रं श्रोतमर्हति ४६ तस्मा-
त्सर्वैर्गोरेतैरुपपन्नाः सृष्टजिताः मंत्रिणाः प्रकृतिज्ञासु स्वावरा महदीप्सवः ४७ स्वासृ-
ष्टिषु छिद्रं लक्षयेत्परस्य च मंत्रिणां मंत्रमूलदिग्गता राष्ट्रं विवर्धते ४८ नास्य छिद्रं परः पा-
श्येत्तच्छिद्रेषु परमन्वियात् गृहेत्सर्वं श्वानिरक्षेद्विवरमात्मनः ४९ मंत्रगृह्यादिराज्यस्य
मंत्रिणो यमनीषिणाः मंत्रसंहननो राजा मंत्रागानीतरेजनाः ५० राज्यं प्रीणाथि मूलदिग्मंत्रमा-
रं प्रचक्षते ५१ स्वामिनस्तनुवर्तन्ते ह्यन्यथमिह मंत्रिणाः सविनीयमदक्रोथो मातमीर्ष्या च-
निर्हताः ५२ नित्यं पंचोपधातीतैर्मंत्रयेत्सह मंत्रिभिः ५३

तेषु केवलवाचिकीर्द्रावयेदतोऽप्यस्यामाकुंजरश्च कृतिर्गुथिष्ठिरस्य मनसि च्छलाभावात् भीमस्य तत्रैव कापिकीवाचिकी च-
केवलमानसिकी पांडवेषु धृतराष्ट्रस्य तत्र वाचिक्या अभावात् तत्रैव यार्त्तराष्ट्राणां कायवाज्जनो भवाज्जगद्देसोमिकेऽप्यस्यात्मनः का-
थिकीति पंचविधा उपधातोऽतीतैः ५३ ॥

तेषामिति त्रयाणां त्रीणि मतानि स्वनिश्चयं वावथार्यनिश्चयं च गुरुं प्रति तन्मतं च तद्व्ययं वेदयेदिति द्वयोः संबन्धः ५५ तेन गुरुणा
पि च त्रभिः सह कृदापोहपूर्वकं यदा निष्ठा सिद्धांतः कृतो भवेत् सोऽपि यदा सह स्यात् सर्वेषामेकमप्येन स्यात् तदा ते मंत्रं प्रणयेत् कार्ये नियो

तेषां त्रयाणां विविधं विमर्षं विबुधचित्तं विनिवेश्य तत्र स्वनिश्चयं तत्परिनिश्चयं च निवेदयेत्
त्रैमंत्रकाले ५५ यमार्थकामत्तमुपेत्य पृच्छेद्युक्तो गुरुं ब्राह्मणमुत्तरार्थं निष्ठा कृतो तेन यदा
सह स्यात् तन्मंत्रमार्गं प्रणयेदसक्तः ५५ एवं सदा मंत्रयितव्यमाहुर्त्ये मंत्रतत्त्वार्थं विनिश्चयत्ताः
तस्मात्तमेव प्रणयेत् सदैव मंत्रं प्रजासंग्रहणो समर्थम् ५६ न चामनाः कुञ्जकृशानां विजानाथो
जडः स्त्री च तपुंसकंच न च त्रितयं कृपुणो न पश्चान्नोर्ध्वं न चाथः प्रचरेत्कथंचित् ५७ आरु
ह्यनावं ततथैव शूलं स्थूलं प्रकाशं कुशकाशहीनं वागंगदोषान्परिरुत्पसृज्य सर्वान् मंत्रयेत्का
र्यमहीनकाले ५८ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजथर्म ८३ भीष्म उवाच ॥ अत्राष्टादश
तीममिति हासं पुरातनं हृदस्य तेऽसंवाहं शक्रस्य च युधिष्ठिर १ शक्र उवाच ॥ किं सिदेकपदेन
स्तत्पुरुषः सम्यगाचरेत् प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवाभ्युपान्महत् २ ॥

जयेत् ५५ अत्र मंत्रस्थाने ५७ वागदोष उच्चैर्भीषणादिः अंगदोषः नेत्रवक्रविकारादिः तेनान्यनासिन्निपेदित्यर्थः ५८ अशीतितमः ८३
अत्र मंत्रमूलभूते प्रजासंग्रहणो विषये १ एकपदे यत्र सर्वगुणाः अंतर्भवन्ति देवकर्तव्यं वस्तु प्रमाणं समतम २ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१६६

सांत्वनिः कपटप्रियवचने ३ ४ नाभाषते तस्मीमांसे नाचरन् अनाचरन् ५ यः राजा पूर्वसुतः त्वनिवेदनात्प्रागेवमागतोसी।

बृहस्पतिरुवाच सांत्वमेकपदं शक्रपुरुषः सम्पगाचरन् प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवाश्रयात्म
हत ३ एतदेकपदं शक्रसर्वलोकसुखावहं आचरन् सर्वभूतेषु प्रियो भवति सर्वदा ५ यो हि ना
भाषते किंचित् सर्वदा भुक् दीशुक्लः देवो भवति भूतानां संसात्वमिदनाचरन् ५ यस्तु सर्वमभिप्रे
त्य पूर्वमेवाभिभाषते स्मितपूर्वाभिभाषी च तस्य लोकः प्रसीदति ६ दानमेव हि सर्वत्र सांत्वेनान
भिजल्पितं न प्रीणयति भूतानि निर्वर्जयति वाशनं ७ आदानादपि भूतानां मधुरा मीरयन्
गिरं सर्वलोकमिमं शक्रसांत्वेन कुरुते वशे ८ तस्मात्सांत्वप्रयोक्तव्यं देउमायित्सातापि हि फ
लं च जनयत्येवं न चास्योद्विजेते जनः ९ स्वकृतेन हि सांत्वस्य स्रज्जास्य मधुरस्य च सम्पगा मे
वमानस्य तत्संजातं न विद्यते १० भीष्म ३ इत्युक्तः कृतवान् सर्वं यथाशक्रः पुरोधसा तथा त्वम
पि कौन्तेय सम्पगतस्तस्माच्चर ११ इति श्रीमहाभारतेशांतोराजधर्मेषु २४ युधिष्ठिर ३ कथं स्ति
दिह राजेन्द्रपालय न पार्थिवः प्रजाः श्रीतिथर्मविशेषेण कीर्तिमाप्नोति शाश्वतीम् १
मेव दानमपि सांत्वहीतं न प्रीणयतीत्यर्थः ७ सर्वसंगृहीत्वापि सांत्वप्रयुजतो वशे लोके भवतीत्याह आदानादपीति ८ ११ चतुरशीतितमः

कथं श्रीतिथर्मं

१६६

व्यवहारेण एकस्मिन्वदस्तेनादौ विषये समेदं समेदमिति द्वयोर्विवदतो मध्येऽयं सत्योऽयमनृत इति विवेको व्यवहारः तेन शुद्धेन यत्तया तद्दीनेना
२ कीदृशोः किं स्वहृषैः कैर्व्यवहारनिर्णायकैः व्यवहरेत निर्णयं कुर्यात् २ ३ ४ ५ ६ ७ पूर्वकेनित्ये ८ अष्टाभिर्गणैः शुश्रूषाणैवाणाग्रहणं

भीष्म उवाच व्यवहारेण शुद्धेन प्रजापालनतत्परः प्राप्य धर्मं च कीर्तिं च लोकावाप्नोत्युभो शुचिः
युधिष्ठिर उवाच कीदृशैर्व्यवहारैस्तु कैश्च व्यवहरेत्तपः पतत्स्थे मदाप्राप्तयथावद्वक्तुमर्हसि ३ ये
चैव पूर्वकथिता गणास्ते पुरुषं प्रति नैकस्मिन् पुरुषे ये ते विद्यन्त इति मे मतिः ४ भीष्म उवाच प
वमेतत्सदाप्राप्तयथावदसि बुद्धिमान् उर्लभः पुरुषः कश्चिदेभिर्गुणैः शुभैः ५ किं त्वं संते
पतः शीलं प्रयत्नेनेह उर्लभं वक्ष्यामि त्वयथा मात्मानयादृशांश्च करिष्यासि ६ चतुरो ब्राह्म
णान्वैद्यानप्रगल्भानस्नातकान् शुचीन् क्षत्रियांश्च तथा चाष्टौ बलिनः शस्त्रपाणिनः ७ वैश्या
न विज्ञेन संपन्नानेकविंशतिं सख्या त्रींश्च शूद्रान्विनीतांश्च शुचीन् कर्मणि पूर्वके ८ अष्टाभि
श्च गुणैर्गुणैः सुतं योगिणं कंतथा पंचाशद्वर्षवयसं प्रगल्भमनसूयकं ९ श्रुतिस्त्यतिसमा
युक्तं विनीतं समदर्शिनं कार्यविवदमानानां शक्तमर्थं घलोलपं १० ॥

धारणा मूढनमयो हनं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं चेति तेः पंचाशद्वर्षवयसमित्येकैः विशेषाणां ११ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१६०

समभिः स्त्रियाः ताः स्त्रियः पानमिति चतुर्भिः कामजैः दंडपातनं वा क्यारुष्यं अर्थदृष्ट्या मिति त्रिभिः क्रोधजैरिति समभिः अष्टानां ब्राह्मणाचतुष्टयं शूद्रत्रयं सूतश्चेति तेषां ११ तत्तया द्रष्टव्याः १२ गृहकार्ये न्यासापहारादिते त्वयानग्राह्यं अन्योन्यविवदमानौ द्रव्येप

वर्जितं चैव व्यसनैः सुद्यौरैः समभिर्भृशं अष्टानां मंत्रिणां मध्ये मंत्रं राजोपधारयेत् ११ ततः सप्रेषयद्राष्ट्रे राष्ट्रीयाय च दर्शयेत् अनेन व्यवहारेण द्रष्टव्यास्ते प्रजाः सदा १२ न चापि गृहं द्रव्यं ते ग्राह्यं कार्योपघातकं कार्यवत्त्वविपत्तेनां सोयर्मन्तां श्रपीडयेत् विद्वेच्चैव राष्ट्रे ते श्येनात्पदिगणाव १३ परिस्रवेच्च सततं नौ विशीर्णो वसागरे प्रजाः पालयतो सम्यगयर्मणो दभूपतेः १४ हां दंभयं संभवति सर्गश्चास्य विरुध्यते अथ योऽयर्मतः पाति राजा मात्याश्च वात्मजः यर्मासने सन्नियुक्तो यर्ममूले न रर्षभ १५ कार्येषु यि कृताः सम्यगकुर्वन्तो नृपा नृगाः आत्मानं पुरतः कृत्वा यांत्यथः सह पार्थिवाः १६ बलात्कृतानां बलिभिः कृपाणां बद्धजल्पतां नाथो वै भूमिपो नित्यमनाथा नानृणां भवेत् १७ ॥

रस्य रसं बंधं दृष्टयतस्तथा च उभयोरसं बंधाद्राजकीयमिदमिति बुद्धिर्न कारयेदित्यर्थः १३ परिस्रवेत्तं संदंभं दसत्यत्र गच्छेत् १४
अथर्मतश्चित्कोदः यर्ममूले राज्ञे १५ १६ १७ ॥

१६०

ततः साक्षिबलं साधुद्वैयवादकृतं भवेत् असाक्षिकमनाथं वापरीक्ष्यंतद्विशेष इति अस्यार्थः यतोऽपरीक्षायां सामान्यस्य राज्ञोऽयोग
निस्तोदेतोः तत्त्ववद्वारजातं परीक्ष्य तथादिअर्थिनामसायं शतं सुवर्णान्धारयतीति पक्षे उपन्यस्तो यदि प्रत्यधीधारयामीति वदेत्तदा
न साक्षादिप्रयोजनमस्ति यदित्वसौ नधारयामीति वदति तदा द्वैयवादकृतं अन्योन्यविरुद्धो य उभयोर्वा दस्तत्र कृतं साक्षिबलं साधु भवे
त निर्णायकमिति शेषः तत्र अर्थिना प्रत्यर्थिनि स्वार्थसाधनाय साक्षिपत्रं शपथो वा आस्थेयः क्षेत्रादिविषये विवादश्चेत भोगोऽपि प्रद
शीनीयः यदा तत्र प्रत्यधी वदति सत्पमस्य मया गृहीतं परंतु प्रत्यर्थितमिति वा अस्मिन्नर्थे पूर्वमेवायं मया पराजितोऽस्ति पुनर्निर्लज्जत्वाऽपि

ततः साक्षिबलं साधुद्वैयवादकृतं भवेत् असाक्षिकमनाथं वापरीक्ष्यंतद्विशेषतः ६
अपराधानुद्वेपं च दंडं पापेषु धारयेत् वियोजनैर्यनैर्ऋतानयनानथबन्धनैः १६ वित्तयो
च्चापि दुर्दृष्टान्प्रहारैरपि पार्थिवः सांत्वेनोपप्रदानेन शिष्टांश्च परिपालयेत् २० राज्ञो वयं
चिकीर्ष्यस्तस्य चित्रो वयो भवेत् आदीपकस्य स्तेनस्य वर्णा संकरिकस्य च २१ ॥

गत इति वा वदति तदा प्रत्यर्पणकालीनाः अर्थिपराजयकालीना वा साक्षादयः प्रदर्शनीयाः यद्यर्थिनः प्रत्यर्थिनो वा साक्षादिकं नास्ति
शपथं वापरो नानुमन्यते तदा तद्विवादस्य द्रव्यमसाक्षिकत्वादनाथं निःस्वामिकं भवति अर्थी च तत्र भुञ्जति तदा विशेषतस्तत्परशुग्रहाणा
दिना तत्परीक्ष्यमिति ६ परीक्षोत्तरमपि किं कार्यमत आह अपरायेति १६ २० चित्रोऽनेकथा आदीपकस्य गृहादिदाहकस्य चित्र इति स
र्वत्रानुक्रम्यते २१ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१६८

युक्तस्य यथाशास्त्रं प्रवृत्तस्य चित्रवर्धनं कुर्वतोऽपि राज्ञो दोषो नास्ति प्रत्युत यर्मपवास्तीत्यर्थः २२ २३ नेति पितृपरगणे पुत्रो न दंष्ट्रप्रपित
आगमानुगमाः कार्यः त्वस्वपितरं पत्रादिद्वारा आनीयोपस्थापयेति तदुपरि पित्रागमनस्य पर्यनुयोगः कार्यः तावत्पर्यन्तं पुत्रं वधीयात् य

सम्यक् प्रणयतो दंष्ट्रं भूमिपस्य विशांपते युक्तस्य वानास्त्यथर्मो यर्मपवद्विशास्यतः २२ कामा
कारेणादंष्ट्रं तयः कुर्यादविचक्षणाः सद्दत्ताकीर्तिसंयुक्तोऽष्टो नरकमुच्यते २३ न परस्य प्रवादे
न परेषां दंष्ट्रं मर्षयेत् आगमानुगमं कृत्वा वधीयात् मोक्षयित्वा २४ न तद्दत्ताभ्युपजातं ह्येक
स्यां चिदापि दत्तस्य हंतानिरयमाविशेत्सचिवैः सह २५ यथोक्तवादिनं दत्तं तत्र यर्मरतोऽप्यः
यो हन्यात्पितरस्तस्य भूणा हन्यामवाप्नुयुः २६ कुलीनः कुलसंपन्नो वाग्मी दत्तः प्रियंवदः या
थोक्तवादी सति मानदत्तः स्यात्समभिर्गुणैः २७ यत्तैरेव गुणैर्भूतः प्रतीहारोऽस्य रक्षिता शि
रोरक्तश्च भवति गुणैरेतैः समन्वितः २८ यर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः संधिविग्रहिको भवेत् सति मा
न्युतिमान् क्रीमान् नरहस्यविनिर्गृहीता २९ कुलीनः सत्त्वसंपन्नः पुक्तो मातुः प्रशस्यते प
तैरेव गुणैर्भूतस्तथासेनापतिर्भवेत् ३० ॥

दित्तसंबद्धेऽपि पुत्रेनायाति तदा पुत्रमपि मोक्षयेत्पितुः राष्ट्रानिर्वसनरूपस्य दंष्ट्रस्य तेन स्वतपवसं पारितत्यादिति भावः २४ २७ प्रतिहारो
द्वारपालः शिरोरक्तः शिरांसीव शिरांसि उर्गनगरादीनि प्रथानस्थानानि तद्दत्ताकर्ता २८ २९ यत्तैरेव गुणैर्भूतस्तथासेनापतिर्भवेत् ३० ॥

सेनापतेर्विशेषगुणानादबुद्धेति बृहः सेनायाः निवेशनप्रकारविशेषः यंत्राणि यन्त्रादीनि आयुधानि त्वद्गादीनि ३१ ३३ अ
मात्यविभागः पंचाशीतितमः ८५ कथं १ २ ३ अथ दुर्गाणामाश्रयेण पुराणमहानगराणि निवेशयेत् यन्त्रातिर्जलदेशः

बृहयंत्रायुधानांच तत्त्वज्ञो विक्रमान्वितः वर्षशीतो स वातानां सहिस्त्रः परं प्रवित् ३१ वि
श्वासयेत्परांश्चैव विश्वसेचनकस्य चित् पुत्रेषु पिहिराजेंद्रविश्वासो न प्रशस्यते ३२ एतच्छ्रु
त्स्वार्थतत्त्वमया व्यातंतवानघ अविश्वासो न रैद्राणां गुणं परममुच्यते ३३ इति श्रीमहाभारते
शान्तिपर्वणि राजयर्मेष्ठ ८५ युधिष्ठिर उ० कथं वियं पुरं राजा स्वयमावस्तुमर्हति कृतं वा कार
यित्वा वा तन्मे ब्रूहि पितामह १ भीष्म उ० वस्तु व्ययत्र कौंतेय स पुत्रज्ञातिवंधुना न्याय्यतत्र परि
प्रष्टुं हस्तिगुप्तिं च भारत २ तस्मात्ते वने यिष्यामि दुर्गकर्मविशेषतः श्रुत्वा तथा विधातव्यमनुष्ठेयं च या
त्ततः ३ षड्विंशदुर्गमास्थाय पुराणपथं निवेशयेत् सर्वसंपत्प्रधानं यदा जलं चापि संभवेत् ४ य
न्वदुर्गगिरिदुर्गतयेव च मनुष्यदुर्गं मृदुर्गं वनदुर्गं च तानि षड् ५ यत्पुण्ड्रदुर्गं संपन्नं यान्तायुधसमन्वि
तं दृढप्राकारपरिवृतं हस्त्यश्वरथसंकुलं ६ विद्वांसः शिल्पिनो यत्र निचयाश्च ससंचिताः यार्मि
कश्च जनो यत्र दास्यमुत्तममास्थितः ७ ऊर्जस्विनरनागाश्चैव त्वरापाणशोभितं प्रसिद्धव्यवहारे च

तदेव परितश्च दुर्गं यन्वदुर्गं महीदुर्गं कोटः ५ दुर्गेण महीदुर्गेण संपन्नं अतएव दृढप्राकारपरिवृतं ६ प्रशान्तमकुतोभयं ८ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१६५

सानुनादंगीतवादित्रयनिमत ५ ॥ निचयानन्यादिसंग्रहान् १२ ॥ यन्वनानधुनिमतोनिःसाणादीनपाठांतरेस्यष्टोर्थः
सुप्रभंशांतनादंचसुप्रशास्तनिवेशानं शूराब्जजनसंपन्नब्रह्मचोषानुनादितं ५ समाजोत्स
वसंपन्नसदाष्टजितदेवते वश्यामात्यबलोराजात्पुत्रंस्वयमाविशत ५ तत्रकोषंवलमित्रं
व्यवहारंचवर्थयेत् पुत्रजनपदेचैवसर्वदोषान्निवर्तयेत् ५ भोगागारायुथागारंप्रयत्नेनाभिव
र्द्धयेत् निचयानुवर्थयेत्सर्वास्तथाभंत्रायुथालयान् ५ काष्ठलोहवधोगारदारुष्टगास्थि
वैणावान् मज्जोत्तरवसादौद्रमोषयग्राममेवच ५ शाणंसर्जरसंधान्यमायुथानिशरोस्त
था चर्मस्त्रायुतथावेत्रंमुंजबल्वजबधनान् ५ आशयाश्चोदयानाश्चप्रभृतसलिलाकराः
निरोद्धवाःसदागजादीरिणाश्चमहीरुहाः ५ सक्तताश्चप्रयत्नेनआचार्यनिकुरोहिताः
महेष्वासाःस्थपतयःसांवत्सरचिकित्सकाः ५ प्राज्ञोमेधाविनोदातादत्ताःशूराःबहुश्रुताः
कुलीनाःसत्यसंपन्नायुक्ताःसर्वेषुकर्मसु ५ पूजयेद्दार्मिकानगराजानिगृह्णीयादधार्मिका
न् नियुज्याच्चप्रयत्नेनसर्ववर्णान्स्वकर्मसु ५ बाह्यमाभ्यंतरंचैवपौरजानेपदंतथा चारैः
सुविदितंकृत्वाततःकर्मप्रयोजयेत् ५ चरान्मंत्रंचकांशचदंडंचैवविशेषत अनुतिष्ठेत्स्वयं
५ आशयाःनिपानानि उदयानाःकृपाःनिरोद्धवारत्ताणीयाः ५ ५ प्रज्ञाग्रंथार्थग्रहणसामर्थ्यं मेधाऊहापोहकोशलं ५ ५ राजासर्वसुत्रप्रतिष्ठितं ५ ॥

५ अनुतिष्ठेत् प्रालोचयेत् ५ ॥

१३ विधातव्यं प्रतिकर्तव्यं २२ २५ तापसेतपस्विजने २६ २८ निधीनयनभांडानि अभीक्षां न सेवेत दस्मानां तत्सूनां तत्सूचनेतप
उदासीनारिमित्राणां सर्वमेव चिकीर्षितं पुरेजनपदे चैव ज्ञातव्यं चारचक्षुषा २९ ततस्तेषां वि
धातव्यं सर्वमेवाप्रमादतः भक्तान् पूजयता नित्यं द्विषतश्च निरुक्तता यष्टव्यं क्रतुभिर्नित्यं दात
व्यं चाप्यपीडया प्रजानां रक्षाणां कार्यं न कार्यं धर्मवाधकं ३३ कृपाणां नाशवृद्धानां विधानां च
योषितां योगत्वं संवहति च नित्यमेव प्रकल्पयेत् ३४ आश्रमेषु यथा कालं चैव लभाजनभोजनं
सदेवोपहरेद्राजा सत्कृत्याभ्यर्चमान्य च ३५ आत्मानं सर्वकार्याणां तापसे राष्ट्रमेव च निवेदये
त्प्रयत्नेन नित्यं प्रकृष्य सर्वदा ३६ सर्वार्थत्पामिने राजा कुलजाते बह्वृक्षते पूजयेत्तादृशं
प्राशयनासनभोजनैः ३७ तस्मिन्कुर्वीत विष्णुसंराजा कस्याचिदापि तापसेषु हि विष्णुसम
पि कुर्वन्ति दस्यवः ३८ तस्मिन्निधीना दधीत प्रज्ञां पर्याददीत च न चाप्यभीक्षां सेवेत भृशं वा प्रति
पूजयेत् ३९ अन्यः कार्यः स्वराष्ट्रेषु परराष्ट्रेषु चापरः अटवीषु परः कार्यः सामंतनगरेषु च ४० ते
षु सत्कारमानाभ्यां संविभागोऽप्रकारयेत् परराष्ट्रादटवीस्थेषु यथा स्वविषये तथा ४१ ते कस्यां
चिदवस्थायां शरणं शरणार्थिने राज्ञे दयुर्यथा कामं तापसाः संशितव्रताः ४२ ॥

स्विनाशापत्तेः नतिपूजयेच्च २९ अन्यस्तापसः कार्यः सवित्तेन संपादनीयः ३० तेषु तत्र तस्थानस्थेषु तापसेषु ३१ ३२

श्री. ३३ उर्गपरीक्षावडशीतितमः ५६ राष्ट्रस्यगुणिः परिपालनं कथं कर्तव्यमिति पृच्छति नगरगुणिश्च वृत्तान्तं तं तस्याः बुद्धिस्थाना
मा. रा. तद्येति १ दशानां ग्रामाणां समाहारो दशग्रामीतस्याः दशग्राम्याः द्विगुणायाः विंशतिग्राम्याः शतस्य सदस्यस्याधिपतिकार

टी.
१३

पषते लक्षणोद्देशः संपेक्षेण प्रकीर्तितः यादृशेन गारे राजा स्वयमावस्तुमर्हति ३३ इति श्रीमदाभा
रते शांतिपर्वणि राजथर्म उर्गपरीक्षावडशीतितमः ५६ युधिष्ठिर उ. राष्ट्रगुणिचो राजनराष्ट्रस्येव
तसंग्रहं सम्पत्तिज्ञासमानाय प्रवृद्धिभरतर्षभ १ भीष्म उ. राष्ट्रगुणिचो ते सम्यग्राष्ट्रस्येव तसंग्र-
हं हंत सर्वं प्रवृत्तामिति तत्र मेकमनाः शृणु २ ग्रामस्याधिपतिः कार्यो दशग्राम्यास्तथापरः द्विगुणा
याशतस्येवं सदस्यस्य च कार्ययेत ३ ग्रामे यान् ग्रामदोषांश्च ग्रामिकः प्रतिभावयेत् तान् ब्रूयादश
पायासौ सत्तविंशतिपायवै ४ सोऽपि विंशत्यधिपतिर्हन्ते जानपदे जने ग्रामाणां शतपालाय सर्वमे
व निवेदयेत् ५ यानि ग्राम्याणि भोज्यानि ग्रामिकस्तान्युपाश्रितान् दशपक्षेन भर्तव्यस्तेनापि द्वि
गुणाधिपः ६ ग्रामे ग्रामशताथ दोभोक्तुमर्हति सत्कृतः महान्तं भरतश्रेष्ठस्य स्फीतं जनसं-
कुलं तत्र सनेकपायं तं राक्षो भवति भारत ७ शाखानगरमर्हस्तु सदस्यपतिरुत्तमः ७ ॥

येत् २ ३ ४ ५ ६ तत्र राष्ट्रशताधिपतिभोग्यं ग्रामं अनेकपायं तं भवति लीवत्वमांघ्रं सार्धः अन्यथा तस्य तदायत्तत्वेयन-
लोभात् सकृत् तं ग्रामं पीडयेदिति भावः ७ ॥

सहस्रपतिः शाखानगरं तत्र तपथान्यदैराय संवर्धनीयोगो यन्ते तेन स्वस्य वेतनेन भोक्तृपालयितुमर्हः तत्र देविकाणामभावाद्देश्ये
भोगः कर आयाति तदेव तस्य वेतनमित्यर्थः ८ ९ १० ११ कारयेत् दापयेत् १२ १३ फलं यान्यथ न दद्यादि दृष्टानुष्टपः करः का

थान्यदिराण्यं भोगेन भोक्तृराष्ट्रीयसंगतः तेषां संग्रामकृत्यं स्याद्भामकृत्यं च तेषु यत् ८ धर्मज्ञः स
चिवः कश्चित् तत्पश्येदंतद्रितः नगरेनगरे वा स्यादेकः सर्वार्थचिंतकः ९ उच्चैः स्थाने चोत्तमो
नक्षत्राणामिव ग्रहः भवेत्स तान्यरिक्रामेत्सर्वानेव सभासदः १० तेषां हन्ति परिणयेत्कश्चिद्राष्ट्रेषु त
चरः जिघांसवः पाषकामाः परस्वादायिनः शठाः ११ रक्षाभ्यधिकृतानामतेभ्योरदोदिमाः प्रजाः
विक्रयं क्रयं संधानं भक्तं च सपरिच्छं १२ योगेन संवत्सरे संप्रेत्य वणिजं कारयेत्करणं उत्पत्तिदानं
त्रिचशिल्पं संप्रेत्य चासकृत् १३ शिल्पप्रतिकरणेन वशिल्यनः प्रतिकारयेत् उच्चावचकरादाण्याः
सहाराजायां यष्टिर १४ यथा यथा न सीदेरंस्तथा कुर्यात्स दीपतिः फलं कर्म च संप्रेत्य ततः सर्वं
प्रकल्पयेत् १५ फलं कर्म च तिर्हंतं कश्चित्संप्रवर्तते यथा राजा च कर्ता च स्यात्तं कर्मणि भागि
नो १६ समवेत्य तथाराजा प्राप्नोयाः सततं करः नोच्छिद्यादात्मनो मूलं परेषां चापि तत्सया १७
इहादाराणि संरुध्य राजा संप्रीतदर्शनः प्रदिवंति परित्र्यातं राजानमतिवादिने १८ ॥

त्यस्यार्थः १५ १६ आत्मनो मूलं राष्ट्रं परेषां मूलं कृष्णादि १७ इहा लोभः अतिवादिनं बज्रभक्ष्यं १८ ॥

श्री.
शा.रा.
दी
१३१

११ २१ निर्यातं दत्तं इह राष्ट्रे १२ संश्रिताः साक्षादाश्रिताः उपाश्रिताः व्यवदिताः २३ बासमिति आटविकोदस्य संखो बासजना
स्तृययुनिष्ठमिति भेदयित्वा मध्यमो ग्रामीणजनो भोक्तव्यस्ततो बजलं यनमाद्यादित्यर्थः २४ तत्र प्रकारमाह प्रागिति चो

प्रदिष्टस्य कृतः श्रेयोनाप्रियो लभते फलं वत्सोपस्येन दोषं यं राष्ट्रमदीणा बुद्धिना १५ भूतो वत्सो
जातबलः पीडां सदति भारत न कर्म कुरुते वत्सो भृशं डग्यो युधिष्ठिर २० राष्ट्रमप्यति डग्यं हिन कर्म
कुरुते महत् यो राष्ट्रमनुश्रुत्वातिपरिरक्षन् स्वयं नृपः २१ संजातमुपजीवन्स लभते समस्तफलं आ
पदर्थं च निर्यातं राजानं इह विंदते राष्ट्रचकोशभूतं स्यात्कोशो वैश्वस्य गतस्तथा पौरजानपदान् सर्वान्सं
श्रितोपाश्रितस्तथा यथाशक्त्यनुकंपेत् सर्वान्स्वल्पयत्नानपि २३ बासं जनं भेदयित्वा भोक्तव्यो म
ध्यमः सुखं एवं नास्य प्रकुप्येति जनाः सुखितडः खिताः २४ प्रागेव त्वयं नादानमनुभाष्य ततः प्रा
नः सन्निपत्य स्वविषयं भयं राष्ट्रे प्रदर्शयेत् २५ इयमापत्समुत्पन्ना परचक्रभयं महत् अपि चांता
यकल्यंते वेणो रिव फलागमः अरयो मे समुत्पन्ना यवज्जभिर्दस्युभिः सह २६ इदमात्मवया येव
राष्ट्रमिच्छन्ति बाधितं अस्यामापदिद्योरायो संप्राप्ते दारुणो भये २७ ॥

नियुद्धार्य कटकवयः कर्तव्यस्तदर्थं
च यनमपेक्षितं इति पूर्वमेव ग्राभास्य सूचनां कृत्वा ततः सन्निपत्य ते श्रुते ग्रामेषु गत्वा भयं दर्शयेत् २५ २६ आत्मवया येति प्रजासुखसा

२७ ॥
मर्षं द्योत्यते २७ ॥

२८ ३. पुंगवैर्बलीवर्दैः ३१ नप्रियमिति एवंवाचालेव्येनचसुशिक्षितान्मुक्तांश्चरश्मीत्सस्यरश्मिभूतानपदीतीन् अधिकारि
 णाः प्रजासुयनमुद्रुहीतंअभवस्तजेतप्रयेतसार्धः योगंयनग्रहोणापायंआथायप्रजासुप्रयोज्यथनंगृह्णीयादितिशेषः ३३ गो
 परित्राणायभवतःप्रार्थयिष्येयनानिवः प्रतिदास्येचभवतांसर्वचाहंभयत्यये २८ नारयःप्र
 तिदास्येति यद्वरेषुर्बलादितः कलत्रमादितः कृत्वासर्ववोवितेशेदिति २९ अपिचेत्पुत्रदारार्थ
 मर्थसंचयश्चाते नंदामिवःप्रभावेणापुत्राणामिवचोदये ३० यथाशक्त्युपगृह्णातिराष्टस्यापी
 डयाचवः आपत्स्वर्वाह्वोष्व्यभवोद्भिःपुंगवैरिव ३१ नचप्रियतरंकार्यंयनंकस्यंचिदापदि ३२ इति
 वाचामपुर्यास्तद्वायासोपचारया ३३ स्वरश्मीनभवस्तजेयोगमाथायकालवित् प्राकारं
 भृत्यभरणव्ययसंग्रामेताभयं योगदेमंचसंप्रद्व्यगोमिनः कामयेत्करान् उपेक्षितादितश्चेषु
 गोमिनोराण्यवासिनः ३४ तस्मान्नेषुविशेषेणाम्दुष्टं सर्वसमाचरेत् सात्वनंरत्नादानमवस्थावा
 प्यभीक्षाशः गोमिनांपार्थक्यःसंविभागःप्रियाणिच ३५ अजस्रमुपयोक्तव्यंफलं गोमिषु
 भारते प्रभावयतिराष्ट्रचव्यवहारं कृषितया ३६ तस्माद्गोमिषुयत्नेनप्रीतिकुर्याद्विचक्षणाः दया
 वानप्रमत्तश्चकरान्मंप्राणयेन्मृदून् ३७ ॥
 त्वसंदर्शयित्वाइदंकार्यमुपस्थितमत्यावश्यकमित्युक्ताकरंकारयेत् ३४ ३५ ३६ ३७ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१२

३८ समाशीतितमः ८० यदा १ २ ५ शाल्यकवानतीक्ष्णं उग्राविविशेषः सहिनिद्रितस्य सनुष्यस्य पदतलस्थं मांसं अतीक्ष्णं
नैवोपायेन भक्षयति शयानस्तु ३ षट्पदेन यापदं किंचित् भूतयते कं पयते न त्वतीव वेदतया बुध्यत आनुनिवारयति तद्वत् शस्त्रं समापिवे

सर्वत्र दोमचराणां सुलभं नाम गोमिषु तद्यतः सदृशं किंचिद्वरमस्ति युयिष्ठिर ३८ इति श्रीमहा
भारतेशान्तिपर्वणि राजयर्मे ८० युयिष्ठिर उ० यदा राजा समर्थोऽपि कोशार्थी स्यात्स हामते क
थं प्रवर्तेत तदा तस्मै बृद्धिपितामह १ भीष्म उ० यथादेशं यथाकालं यथाबुद्धिं यथाबलं अनुशि
ष्यात्प्रजाराजाय मर्माधीतद्वितेरतः २ यथातासांच मन्येत श्रेय आत्मन एव च तथा कर्माणि सर्वा
णि राजाराष्ट्रेषु वर्तयेत् ३ मथुदोहं डोहं द्राघं भ्रमराश्वपादपं वत्सापेक्षी डोहं चैव सतनांश्च न विकृते
त ४ जलौकावतपिवे द्राघं मृडं नैव न राथिपः व्याघ्रीवचहरेत्पुत्रान् संदशेत्तच्च पीडयेत् ५ यथाशाल्य
कवानावुः पदं भूतयते सदा अतीक्ष्णो नाभ्युपायेन तथा शस्त्रं समापिवेत् ६ अल्पेनाल्पेन देये
न वर्द्धमानं प्रदापयेत् ततोभूयः क्रमवृद्धिं समाचरेत् ७ दमयन्निव दम्पानि शस्त्रां विवर्द्धये
त् + यस्ततोभू ७ त् मृडं पूर्वप्रयत्नेन पाशान् अभ्यवहारेत् ८ ॥

त ८ प्रत्यहं शतमेनाधिकेन वांशेन वर्द्धमानं करं प्रदाय न्यामद्रव्यस्य वृद्धिं कुर्यादित्याह अल्पेनेति ७ दम्पानि वत्सतरु कलानि यथाक
णैर्मेदमयेन दत्तजग्रापीत्याह दमयन्निवेति अभ्यवहारेत् ८ ॥

सकृत्सद्यःपाशावकीर्णाःसंतःनभविष्यन्तिमरिष्यन्तियतोडर्दमाःअतउचितेनक्रमेणतेभोक्तव्याःदस्याःप्रजाश्च ६ पुरुषंप्रती
त्यस्यप्रतिपुरुषमित्यर्थः ६ ततोमुखाद्वारातान् उत्तरान् विवक्षितान्बोद्धुमिष्टान् ॥ १३ मद्यशालाःसंदेशहराःकुट्टिन्यः

सकृत्पाशावकीर्णास्तेनभविष्यन्तिडर्दमाः उचितेनैवभोक्तव्यानभविष्यन्तियत्नतः ६ तस्मा
त्सर्वसमोरभोडर्दभःपुरुषंप्रति यथासुखान्तांत्वयित्वाभोक्तव्याश्चतरेजनाः ६ ततस्तान्मे
दयित्वातपरस्परविवक्षितान् भुंजीतसोत्तयेश्चैवयथासुखमयत्नतः ६ नचास्थानेनचाका
लेकरास्तेभ्योनिपातयेत् आनुपूर्व्याणामोत्तेनयथाकालंयथाविधि १२ उपायान्प्रब्रवीम्येतान्
मेमाभ्याविवक्षिता अनुपायेनदमयत्प्रकोपयतिवाजिनः १३ पानागारनिवेशाश्चवेश्याःप्रा
पणिकास्तथा कुशीलवाःसकितवायेचान्येकेचिदीदृशाः १४ नियम्याःसर्वपदैतेयेराष्ट्रस्यो
पचातकाः एतेराष्ट्रेभित्तिंघतोवायंतेभद्रिकाःप्रजाः १५ नकेनचिद्याचितव्यःकश्चिन्किंचिदना
पदि इतिव्यवस्थाभूतानांपुरस्तान्मनुनाहता १६ सर्वतथनुजीवेयुर्नकुर्युःकर्मचेदिह सर्व
एवइमेलोकानभवेयुरसंशय १७ प्रभुर्नियमनेराजायपतान्ननियच्छति भुंक्तेसतस्यपापस्यचत

कुत्सितेनशीलेनवांतिगच्छन्तिथर्मदिंसंतिवाकुशीलवाःवीदाःकिंतवाःघृतकाराश्चनिग्राह्यास्त्याह भोगमितिश्रुतिः १८
पातेति १४ भद्रिकाःकल्याणः १५ याचितव्यःदत्तमृणाकरंचेतिशेषः १६ अनुजीवेयुरनुसरेयुःअन्यथादोषमाहनेति १७ १८

श्री.
शा.रा.
टी.
१३३

तथानियच्छान्तिशेषः १९ २० स्थानानिमयादीनां वक्ष्यमाणानां किमकार्यं विवर्जयेत् अपित्सर्वकार्यं कुर्यादेव २१
प्रकार्यमेवादमयेति शास्त्रे प्राज्ञोपदर्शयेत् २२ आपदेवन तत्र शाब्दादनापद्यपि २३ दातारः आच्छेत्तारः २४ २५ यनेत्य
भोक्ता तस्य तपापस्य सक्तस्य यथा तथा नियंतव्याः सदा राजा पापाये सुर्नरायिप १९ कृतपाप
स्तस्यै राजाय पतान्न नियच्छति यथा कृतस्य धर्मस्य च तर्भागा मुपाश्रुते २० स्थानान्येतानि संयम्य प्रसं
गो भूतिनाशनः कामप्रसक्तः पुरुषः किमकार्यं विवर्जयेत् २१ मयमांसपरस्वानितया दाराय नानि च
आदरे दारावशास्तथा शास्त्रं प्रवर्तयेत् २२ आपदर्थं तथा च ते ये वा नास्ति परिग्रहः दातव्यं धर्मतस्तेभ्य
स्तनुक्रोशाद्भयान्नत २३ माते राष्ट्रे याचनका भूवत्मा चापि दस्यवः पक्षादातारपदैते नैते भूतस्य भावकाः
२४ ये भूतान्येव नृक्षन्ति वर्दयंति च ये प्रजाः ते ते राष्ट्रे पुर्वर्ततां मा भूतानामभावकाः २५ देव्यास्तनमहा
राजयनादानप्रयोजकाः प्रयोगं कारयेयुस्तान्यथावलिकरास्तथा २६ कृषिगोरत्तवाणिज्ये चान्य
त किंचिदीदृशं पुरुषैः कारयेत् कर्मवज्रभिः सह कारिभिः २७ नरद्वेषकृषिगोरत्तवाणिज्ये चाप्यनुष्टि
तः संशयं लभते किंचित्तेन राजा विगर्हते २८ धनिनः पूजयेन्नित्यं पानाच्छादनभोजनैः वक्तव्याश्चा
धिकयनप्रदं प्रयोजयंतो यिकारिणो देव्या अन्ये वा अधिकारिणस्तान्यथावत् बलिक उष्टृक्षीधं प्रजासहसयेति १०
राजुद्दिश्य प्रयोगं कारयेयुः २९ वज्रभिः कारयेदन्यथा कर्मभेदतः कर्मणा भेदनाशः स्यादित्यर्थः ३० संशयं चोरेभ्यो राजकीयेभ्यो वा

२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०

३० ३३ अष्टाशीतितमः ८८ वनस्पतीति मूलफलं ब्राह्मणानां स्वमिति यर्ममाङ्गरतोपेतत्रच्छिद्युः १ ब्राह्मणोपरोयेन ते
 रपालनेन २ त्यागं राष्ट्रस्य ३ ग्रहत्यागं तज्जोराज्ञाहतिः कल्पति मर्यादा न तज्जराया मलाभात् तज्जरास्तदपि देयमि
 ग्रामे तन्महद्व्यज्येयति नो नाम भारत ककुदं सर्वभूतानां यमस्थो नात्र संशयः ३० प्राज्ञः शु
 रोयनस्थश्च स्वामी धार्मिकपवच तपस्वी सत्यवादी च बुद्धिमान्श्चापिरक्षति ३१ तस्मात्सर्वेषु भू
 तेषु श्रीतिमात्मवपार्थिव सत्यमार्जवमक्रोधमातृशंस्यचपालय ३२ एवं दंडं च कोशं च मित्रं भू
 मित्रं च लप्स्यसि सत्यमार्जवपरो राजन्मित्रकोशबलान्वितः ३३ इति श्रीशान्तिपर्वणि राजयर्मेश
 ष्टाशीतितमः ८८ भीष्म उ० तव स्पती त्वत्फलान्नच्छिद्युर्विषये तव ब्राह्मणानां मूलफ
 लं यर्ममाङ्गर्मनीषिणः १ ब्राह्मणोभ्योतिरिक्तं च भुञ्जीरन्ति ते रजताः न ब्राह्मणोपरोयेन हरे
 दत्यः कथंचन २ विप्रश्चेत्यागमातिष्ठेदात्मार्ये हतिर्कथितः परिकल्प्यास्पृष्टः स्यात्स
 दारस्य नराधिप ३ सचेन्नोपनिवर्त्तेत वाचो ब्राह्मणं संसदि कस्मिन्निदांती मया दामयं लोकः
 करिष्यति ४ असंशयं निवर्त्तेत न चेदत्यस्ततः परं पूर्वपरोक्षं कर्त्तव्यमेतत्कौन्तेय शाश्वतं ५
 त्वस्तीति कस्मिन्निति काका सूचयति ४ अंतः परं त्वं हर्त्तिकल्पयसि न त्वं पूर्वमिति उपालंभे पूर्वपरोक्षं कर्त्तव्यं दत्तव्यमिति तं प्रा
 र्थयेदित्यर्थः ५ ॥

श्री.
शा. रा.
टी.
१७५

इतिमात्रकल्पयेदितिपरमतंभोगार्थीचेद्राष्ट्रजतितदाभोगैरपिनिमंत्रःग्रहत्याचेत्तदाहत्यापिनिमंत्रशत्याहाजरिति ६ ७
९ लोकातलोकहितार्थयोद्धवं बोद्धव्यमितिवापाठेस्वपरचरित्रमितिशेषः उत्तरार्द्धेभुंजीतेत्यत्रभुंजीतेतिपाठःमनुष्याश्चा
आजरेतज्जनाब्रह्मनतचेतच्छ्रद्धास्पदं निमंत्रश्चभवेज्जोगैरहत्याचेत्तदाचरेत् ६ कृषिगौरस्य
वाणिज्यलोकानामिहजीवनं कुर्ध्वचैवत्रयीविद्यासाधूनाभावयत्पुन ७ तस्याप्रपतमानायाये
सुःतत्परिपेथिनः दस्यवस्तद्व्यायेद्व्रत्नात्तत्रमथास्तजत् ८ शत्रुनजयप्रजारक्षयजस्रक्रात
भिर्नृप युद्धस्वसमरेवीरोभूत्वाकौरवतंदन ९ संरक्षान्तालयेद्राजामराजाराजसत्तम येकेचि
ज्ञात्ररक्षन्तितेरर्थोनास्तिकश्चन १० सदैवराजाबोद्धव्यं सर्वलोकायुधिष्ठिर तस्माद्धेतोर्हिभुंजी
तमनुष्मानेवमानवः ११ आतरेभ्यः परात्रतन्यरेभ्यः पुनरांतरान् परान्यरेभ्यः स्वात्सेभ्यः सर्वा
न्यालयनित्यदा १२ आत्मानं सर्वतो रक्षत्राजारक्षतमेदिनी आत्ममूलमिदं सर्वमाहुर्वैविडुषो
जनाः १३ किञ्चिद्रंकोनुषंगोमेकिंवास्त्यविनिपातितं कुतोमामाश्रयेदोषश्चिनिनित्यंविचि
तयेत् १४ अतीतदिवसेहन्तप्रशंसितनवापुनः गुप्तैश्चारेरनुमतैः पृथिवीमनुसारयेत् १५ जा
नीयुर्यदिमेहन्तप्रशंसितनवापुनः कश्चिद्रोचेजनपदेकश्चिद्रोष्ट्वमेयशः १६ ॥ रातिनिचार्यः ११ स्त्री
याः श्रोतवाः बासाश्चपरस्माद्रक्षाः स्त्रीयाः बासास्तुशत्रुभ्योरक्षाश्चार्थः १२ विडुषः विदोसः १४ संगोवसनस्येतिशेषः १५ १६

१७ १८ स्वपरिणीतानसक्तान् १९ २० तल्लेषुकथमितरश्तरंभुंजीतेतिप्रश्नः बलवानेवउर्वलंभुंजीततल्यात्तुआत्माने
 यर्मज्ञानां प्रतिमतां संग्रामेषु पालायिनां राष्ट्रे त्वयेन जीवन्ति ये त्वराज्ञो न जीविनः अमात्यानां
 च सर्वेषां मध्यस्थानां च सर्वशः ये च त्वाभिप्रशंसन्ति देयुरथ वा पुनः १८ सर्वास्तु परिणीतास्तु
 न्कारयेथा युधिष्ठिर एकांतेन हि सर्वेषां न शक्यं तां तरोचितं १९ मित्रा मित्रमथामध्यम सर्वभूते
 शुभारत युधिष्ठिर उ त्वत्पुत्रा बलानां च तत्तल्यानां च गुणोरपि २० कथं स्यादधिकः कश्चि
 त्सर्वभुंजीतमानवान् भीष्म उ यच्च रास्य चरानधुरदृष्टानन्देष्टिणास्तथा २१ आशीविषाश्च कु
 द्वाभुजंगान् भुजगाश्च एतेभ्यश्चाप्रमत्तः स्यात्स राशत्रोर् युधिष्ठिर २२ भारुं उ सदृशाद्येतेनियते
 तिप्रमादतः कश्चित्तेव गिजोराष्ट्रे नोदिजंति करार्दिताः क्रीणांतो बद्धनाल्येन कांता रक्तवि
 श्रमाः कश्चित्कृषिकराष्ट्रे न जहत्पतिपीडिताः ये वहेतिधुरं राज्ञा ते तं रंतीतरानपि २५ इतार
 तेन जीवन्ति देवाः पितृगणास्तथा मानुषो रगरत्नांसि वयं मिषावस्तथा २६ एषा ते राष्ट्र
 तिश्चरातां गुमिश्च भारत एतमेवार्थमाश्रित्य भूयो वक्ष्यामि पांडव २७ इति श्रीमहाभारते शां
 रक्षेच्छलेन च तं भुंजीतेत्यत्र माह तल्लेति विभिः २८ २९ भारुं उ गृध्रः ३० ३१ राष्ट्रगुमि निपर्वणि राजयर्मे शु राष्ट्रगुमिः ३२

नवाशीतिमः ८५ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१५

यान् एवंस्वास्यादिप्रकृतिषट्कं निवृण्वन् प्रकीर्णकान् यन्मन्त्रमुतथ्य मांथात् सवादेवामदेवगीतां चारभते यानंगिरा इत्यादि

भीष्म उ. यानंगिराः क्षत्रधर्मानुतथ्यो ब्रह्मवित्तमः मांथात्रेयो वनाश्याय प्रीतिमानभ्यभाषत १
सयथानुशाशासैनमुतथ्यो ब्रह्मवित्तमः तेन सर्वं प्रवक्ष्यामि निविलेन युधिष्ठिर २ उतथ्य उवाच
धर्माय राजा भवति न कामकरणा यत मांथातरिति जानीदिराजालोकस्परक्षिता ३ राजा चरति
चेदमं देवत्वायैव कल्पते संचेदधर्मं चरति नरकायैव गच्छति ४ धर्मं तिष्ठति भूतानि धर्मा राजनि
तिष्ठति तं राजा साधुयः शास्ति स राजा पृथिवीपतिः ५ राजा परमधर्मात्मा लक्ष्मीवान् धर्म उच्यते
देवाश्च गोदात गच्छति धर्मात्मा स्त्रीति चोच्यते ६ अथ धर्मवर्तमाना नामर्थसिद्धिः प्रदृश्यते तदेव संग
लं लोकसर्वः समनुवर्तते ७ उच्यते धर्मवर्तमाना नामर्थसिद्धिः प्रदृश्यते तदेव संग
पो न वार्यते ८ समेदमिति नैव तस्मात्पुनः तात धर्मतः न वै व्यवस्था भवति यदा पापो न वार्यते नै
व भार्या न पशवो न क्षेत्रं न निवेशनं संदृश्येत मनुष्याणां यदा पापबलं भवेत् देवाः पूजानजाने
ति न स्वर्गोपि तरस्तदा ९ न दृश्यते सति यो यदा पापो न वार्यते न वेदानि गच्छन्ति ब्रतवन्तो हि जा
नाथ्याय पंचकेन ग्रंगिराः ग्रंगिरसः १ ५ देव इति यदा पापो न वार्यते तदा देवतं निंदादयो दोषाः प्रवर्तन्ते इति सार्धत्रयम् ६ ७ ८ ९

१२ वृद्धानां शस्त्रोणास्त्रिनेदेहानां १३ धर्मो धर्मपालः १४ अलंबाशो ह्येदनमिति यावत् तेन वृषं लनातिष्ठिनतीति वृषल
 श्रित्योगो दर्शितः १५ १६ धर्मपदस्य द्वेधा व्युत्पत्तिमादिति धनवाचीनां तोयनशब्दः अर्त्तं गीर्त्तयति मकप्रत्यये तमः नलो
 नयत्तांस्तन्वते विप्रायदापापो न वार्यते वथनामिव सुत्नानां मनो भवति विह्वलं १२ म
 नुष्माणामहाराजयदापापो न वार्यते उभौ लोकावभिप्रेत्य राजानं सवयः स्वयं १३ आ
 सृजन्तु मद्भूतमयं धर्मो भविष्यति यस्मिन् धर्मो विराजते ते राजानं प्रचक्षते १४ यस्मिन् वि
 लीयते धर्मस्तं देवा वृषलं विडः वृषो हि भगवान् धर्मो यस्तस्मै कुरुते सलं १५ वृषलं ते विडं
 वास्तस्मादहं विवर्द्धयेत् १६ धर्मं वर्द्धति वर्द्धति सर्वभूतानि सर्वदा तस्मिन् कुरुते दीयते त
 स्मादहं न लोपयेत् १७ धनात्स्रवति धर्मो हियाराणां ह्येति निश्चयः अकार्याणां मनुष्येभ्यः
 सीमां तकरः स्मृतः १८ प्रभवार्थं हि भूतानां धर्मः स्मृतः स्वयं भुवा तस्मात्सर्वत्र धर्मं प्रजानु
 ग्रहकारणात् १९ तस्माद्विराजशाहं लयधर्मः श्रेष्ठतरः स्मृतः सुराजायः प्रजाशास्त्रिणा
 युक्तात्पुरुषर्षभ २० कामक्रोधावनादित्य धर्ममेवानुपालय धर्मः श्रेयस्करोति शोरात्ताभरतसत्त =
 म धर्मस्य ब्राह्मणो यो निस्तस्मात्ता नृजयेत्सदा ब्राह्मणानां च मोक्षात् कुर्यात्कामानमत्सरी २
 पशुगो यनानि स्रवतीति धर्मश्चर्यः यनादिति पंचमीत्यर्थं प्रापयितुं स्रवति द्रवति कृपायत इति ल्यबलोपेरोया धारणाद्वा

धर्मः धर्मो मनप्रत्ययः सीमां तकरः यावत्प्रापयता वधा
 तनाकरश्चर्यः २० २१ ॥

श्री.
शं.रा.
टी.
१२६

अमित्रीति भवति वर्द्धते २२ असूयात् असूयातः लिंगव्यत्ययार्थः असूयया अतिसृतं वर्द्धत इति वा असूयात् २३ २५ अथर्मी
दिति च्छेदः २६ तदर्थं २७ २८ यौगंडात् बालकात् अज्ञादित्यर्थः पात्रेण दिति मुख्यः पाठः मत्तादिभ्यः ङावर्त्तपराहर्त्ति भज

तेषां सकामकरणाद्राज्ञः संजायते भयं मित्राणि न च वर्द्धते तथा मित्री भवंत्यपि २२ ब्राह्मणा
नामदासूयाद्वाल्पादौ च नो बलिः अथास्माच्छीरपाक्रामद्यास्मिन्नासीत्यतापिनी २३ ततस्त
स्मादपाक्रम्य सागच्छत्याकशासनं अथ सो न्वतपत्यश्चाच्छ्रियं दृष्ट्वा पुरंदरे २३ पतत्फलमसू
याया अभिमानस्य वा विभौ तस्माद्दुःखसमाधातुर्मात्मा ज्ञात्वा तापिनी २५ दर्पो नाम श्रियः पु
त्रो जज्ञे यर्मीदिति श्रुतिः तेन देवा सुगाराजनीताः सुबद्धवो व्ययं २६ राजर्षयश्च बद्धवस्तथा ब
ध्यस्वपार्थिव राजा भवति तं जित्वा दासस्तेन पराजितः २७ स यथा दर्पो सदितमथर्मी नानुमेव
से तथा वर्त्तस्वमाधातुश्चिरं चेत्स्यात्तमिच्छासि २८ मत्तात्प्रमत्तात्पाषंडादुत्तमाच्च विशेषतः
तदभ्यासादुपावर्त्तं संहितानां च सेवनात् २९ निगृहीतादमात्पाच्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः पर्व
तादिषमाङ्गुलीदक्षिणोष्ठात्सरीसृपात् ३० प्लेभ्यो नित्यपुक्तः स्यात्तक्तं च यथा च वर्द्धयेत् अ
त्यारं चाभिमानं च दंभं क्रोधं च वर्द्धयेत् ३१ ॥

तदभ्यासात्तैः सह परिचयात् संहितानां मिलितानां च तेषां सेवनाच्च सुतरामुपावर्त्तत्यर्थः २९ ३० अत्यागं बद्धश्रुतिं ३१ ॥

३२ अ१ मांसः स्त्रीवाः स्थूलजिह्वाः मूकाः ३३ ३४ नक्षत्राणि धूमकेतवादयः ३५ ३६ एकस्य यनं द्वौ आददाते आच्छिद्य शृङ्गी
 अविज्ञाता सुचस्त्रीषु स्त्रीवा सुखैरिणीषु च परभार्यासुकन्यासुताचरे नैषु नृप ३२ कलेषु
 पापरदांसि जायते वर्णसंकरात् अ१ मांसो गदीनाश्च स्थूलजिह्वा विचेतसः ३३ पते चान्ये जा
 यन्ते यदा राजा प्रमाद्यति तस्माद्वात्ता विशेषेण वर्तितव्यं प्रजाहिते ३४ तत्रियस्य प्रमत्तस्य दोषः
 संजायते मदान् अथर्माः संप्रवर्द्धन्ते प्रजासंकरकारकाः ३५ अशीते विद्यते शीते शीते शीते न वि
 द्यते अहृष्टि रतिरुष्टिश्च व्याधिः प्राण्य विशेषेण प्रजाः ३६ नक्षत्राण्युपतिष्ठन्ति प्रदाद्यो राक्षसागते ३
 त्याताश्चात्र दृश्यन्ते बहवो राजनाशनाः ३७ अरतितात्मा यो राजा प्रजां प्रापि न रक्षति प्रजाश्च त
 स्य दीयन्ते ततः सोऽनुविनश्यति ३८ दावा ददाते ते एकस्य द्वयोः सुबहवो परे कुमार्यः संप्रलुप्यन्ते त
 दाङ्गष्टपद्वणा ३९ ममेदमिति तेनैकस्य मनुष्यस्य भवति हति तत्कार्यं मयदा राजा प्रमादमनुतिष्ठ
 ति ४० इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मोत्तम्यगीतासु ४० उत्तम्य उवाच कालव
 धीचपञ्जनो धर्मचारी च पार्थिवः स पद्यदोषा भवति सा विभर्ति सुखं प्रजाः १ योनजानातिनि
 र्दत्तं वस्त्राणां रजकोमलं रक्तानां वा शोथयितुं यथानास्ति तथैव सः २ ॥
 तः ३९ ४० नवशीतितमः १० काल १ वस्त्राणां शुक्लाणां शोथयितुं रंगमविचाल्य मलमात्रं हरीकंठ २ ॥

श्री.
शा. रा.
दी.
१००

दिजानामयेयः कश्चित्शूद्रो वानानाकर्मस्वस्थितः स यर्मभूतो हृदयजकतल्यस्यार्थः ३ ७ अग्नित्रेतागार्हपत्यदक्षिणाया
हवनीयाख्यं वज्रित्रयेत्रीरुग्यजः सामवेदाः ८ ९ अवलंतमदहृतमपमपालनाच्चमदत्यापमित्यर्थः १२
॥ पवमेतद्विजेंद्राणां त्रियाणां विशांतया शूद्रश्चतुर्थो वर्णानां नानाकर्मस्वस्थितः ३ कर्म
॥ शूद्रे कृषिर्वेश्ये दंडनीतिश्च राजति ब्रह्मचर्यं तपो मंत्रास्सात्यं चापि दिजातिषु ४ तेषां यः क्षत्रियो वे
दवस्त्राणामिव शोयते शीलदोषान् विनिर्दत्तं स पिता स प्रजापतिः ५ कृते त्रेतादापरचकलिश्च
भरतर्षभ राजहृतानि सर्वाणि राजैव युगमुच्यते ६ चातुर्वर्ण्ये तथा वेदाश्चात्राश्रममेव च सर्वे
प्रशस्येते येन यदा राजा प्रमाद्यति ७ अग्नित्रेतात्री विद्यायज्ञाश्च सदक्षिणाः सर्वपवप्रमाद्येति
यदा राजा प्रमाद्यति ८ राजैव कर्ता भूतानां राजैव च विनाशकः धर्मात्मा यः सकर्ता स्यादयर्मात्मा
विनाशकः ९ राजा भार्याश्च पुत्राश्च बांधवाः सुखदस्तथा समेत्य सर्वशोचंति यदा राजा प्रमा
द्यति १० दक्षिणोष्ठाश्च गावश्चाप्युष्ट्राश्च तरुगार्दभाः अथर्मभूते नृपतौ सर्वसीदंति जंतवः ११ उ
र्बलार्थं बलं सृष्टं यत्रा मायात रुच्यते अवलंतमदहृतं यस्मिन् सर्वप्रतिष्ठितं १२ अचभूतं संभज
ते ये च भूतास्तदन्वयाः अथर्मस्थे नृपतौ सर्वशोचंति पार्थिव १३ उर्बलस्य च यच्च त्रुने गशी वि
भूतं उर्बलं संभजतेऽज्ञादिना सेवते तदन्वयाः दातृसंबन्धिनः १४ अवलंतमदहृतमित्येतदिदृशोति उर्बलस्येत्यादिना १५ ॥ ॥

उर्बलस्य
अविषस्यते ममेत्येमास उर्बलस्य
अविषस्यते ममेत्येमास उर्बलस्य

१५ १६ बलेस्थित्वा प्रतिपत्तीभूयभुंजीयाः करादानेन १७ २० यदिआत्मनिफलं पापेनफलतिनहिपुत्रादिषुफलतिनतसद्यः
 डर्वलास्तातबुधेष्टानित्यमेवाविमानितान् माताडर्वलचक्षुषिप्रदहेयुः सर्वायनं १५ नहिर्व
 लदग्धस्यकुलेकिंचित्प्ररोहति आमूलनिर्दहत्येवमास्मडर्वलमासदः १६ अबलंवेवलाच्छे
 योयच्चातिबलवद्वले बलस्याबलदग्धस्यनकिंचिदवशिष्यते १७ विमानितोहतः कुहस्ता ॥
 तारेचेन्नविंदति अमानुषकृतस्तत्रंदोहतिनराधिप १८ मास्मतातबलेस्थित्वाभुंजीयाडर्वले
 जनं मात्वाडर्वलचक्षुषिप्रदहेत्वाग्निरिवाशयं १९ यानिमिथ्याभिशास्तानांपतन्पशुणिरोदतां ता
 निपुत्रात्पशून्तृमेतितेषामिथ्याभिशांस्तनात् २० यदिनात्मनिपुत्रेषुनचेत्पौत्रेषुनपुत्रेषु नहि
 पापं कृतं कर्मसद्यः फलतिगौरिव यत्राबलोवध्यमानस्तारंताधिगच्छति महान्देवकृत
 स्तत्रंदः पततिदारुणाः २१ युक्तायदाजानपदाभिदत्तेब्राह्मणाश्च अभीक्षाभिदत्तयेषां
 राजानंमेतितादृशाः २२ राज्ञोयदाजनपदेवह्वोराजाष्टरुषाः अनयेनोपवर्ततेतद्राजः
 किल्बिषमहत २३ यदायुक्तायनयत्पुत्र्यान्कामादर्थवशेनवा कृपायाचमानानांतद्राज्ञो
 वैशंसमहत २४ महाब्रह्मजायतेवदतेचतेचैवभूतानिसमाश्रयति यदाहस्तस्त्रिघातेदद्यतेच
 फलतीत्यर्थः २१ २४ नयेत्अपदरेत् २५ महानितिदृष्टांतमुक्तादार्ष्टिकमाह यदेति यदाथर्मचरतितदाराजावर्दतश

निभावः उद्धृतं चापयतीत्यर्थः २६ ॥

श्री.
शं.रा.
टी.
७८

२० राक्षसः नृपान् २८ ३५ सारणिकानप्रसारिणीप्रधानानुवणिजः शरणि कानिनिपोदेशराणागतान् ३६ ३७ ३८ ॥
यदाराष्ट्रेयर्ममग्रं चोतिसंस्कारं वाराजगुणं भुवाणाः तैरेवायर्मश्चरितोयर्ममोदात्तार्ण
जयात्सकृतं दुष्टतेवा २१ यत्र पापाजायमानाश्चरन्ति सतां कलिर्विन्दते तत्र राक्षः यदाराजाणा
स्तिनरा नशिष्टास्तदाराज्यं वन्दते भूमिपस्य २८ यश्चात्मात्मानमयित्वा यथाहं मेवैव बुद्धे च नृपा
नियुज्यात् विवदंते तस्य राष्ट्रे नृपस्य भुक्ते महीचाप्यविलाचि राय २९ यच्चापि सकृत्तेवाचं वैव
सभाषितां समीक्ष्य पूजयन्नाजायर्ममात्रोत्पनुत्तमं ३० संविभज्य यथा भुक्तेनामात्मानवमन्यते
निदंति वलिनं दं साराक्षोयर्म उच्यते ३१ त्रायते हि यदा सर्वं वाचा कायेन कर्मणा पुत्रस्यापि
नष्टेष्वेव साराक्षोयर्म उच्यते ३२ संविभज्य यदा भुक्ते नृपतिर्द्वलान्नरात् तदा भवेति वलिनः स
राक्षोयर्म उच्यते ३३ यदा रक्षति राक्षणीयदा दसूनपोहति यदा जयति संग्रामे साराक्षोयर्म उच्य
ते ३४ पापमाचरतो यत्र कर्मणा व्याहृतेन वा प्रियस्यापि नष्टेष्वेव साराक्षोयर्म उच्यते ३५ य
दा शारणिका ब्राजा पुत्रवत्परिरक्षति भिनन्निवनमयादा साराक्षोयर्म उच्यते ३६ यदा तदक्षि
तोयैर्यजते श्रद्धयान्वितः कामदेषावनादत्यसाराक्षोयर्म उच्यते ३७ कृपणानाथदृष्टानां य
दा श्रं परिमार्जति हर्षं संजनयन् नृणां साराक्षोयर्म उच्यते ३८ ॥

३५ ५१ धार्मिकाणां परमेश्वरोऽनुग्राहकोस्ति अतः प्राणानिन्द्रियाणि नियच्छन् न भवति पेश्वर्यं प्राप्नोति अनियच्छंस्तपात्तकः पत-
 विवर्धयति मित्राणि तथारिश्वापकर्षति संपृजयति साधुं च सराज्ञो यम उच्यते ३६ सत्पयालय
 ति प्रीत्या नित्यं भूमिं प्रयच्छति पूजयेदतिथी न भूत्या त्साज्ञो यम उच्यते ५० निग्रहानुग्रहौ चोभौ य
 त्रस्यातां प्रतिष्ठितौ अस्मिं लोके परे चैव राजा स प्राप्नुते फलं ५१ यमो राजा धार्मिकाणां साधातः प
 रमेश्वरः संयच्छन् न भवति प्राणानि संयच्छंस्तपात्तकः ५२ ऋत्विक् पुरोहिताचार्या न सत्कृत्या न
 वमन्य च यदा सम्यक् प्रवृत्ताति सराज्ञो यम उच्यते ५३ यमो यच्छति भूतानि सर्वाण्येवाविशेषतः
 तथाराज्ञानुकर्तव्यं यत व्याविधि वत्प्रजाः ५४ सहस्राक्षेण राजा हि सर्वथैवोपसीयते स पश्य-
 ति च यं यमं स यमः पुरुषर्षभ ५५ अप्रमादेन शिरो दद्यात्तमो बुद्धिं धृतिं मतिं भूतानां चैव जिज्ञासा
 साधसाधु च सर्वदा ५६ संग्रहः सर्वभूतानां दानं च मधुरं वचः पौरजानपदाश्चैव गोमत्यास्ते यथा
 सुखं ५७ तज्जातवदलो नृपतिः प्रजाः शक्नोति रक्षितं भारो हि समदां स्तात राज्ञ्यंतामसुडुक्करं
 ५८ तद्वद्विद्वपः प्रातः शूरः शक्नोति रक्षितं न हि शक्यमदंतेन लीवेता बुद्धिनापि वा ५९ अ
 भिरूपैः कुले जाते ददौ भक्तैर्बहुश्रुतैः सर्वा बुद्धीः परीक्षेया स्तापसाश्च मिणामपि ५० ॥
 यात्तुर्भवति पावक इति पाठे स्वाश्रमदाही भवतीत्यर्थः ५२ ५९ अभिरूपैरमात्यैः सहेति शेषः ५० ॥

२ ४ तपोतपः कुवतो ५ अर्थापेक्षयाथर्मश्रेष्ठमत्वाथर्मद्वौ बुद्धिकर्यादित्यादाः र्थेति ६ ७ उभौथर्मार्थे ८ असंतः उष्टाः पापि
 भीष्मउवाच अत्रापुदाहरंतीममितिहासं पुरातनं गीतं दृष्ट्वा र्थतत्त्वेन वामदेवेन थीमता २ राजा
 वसुमनानामज्ञानवान्धृतिमानशुचिः मरुर्षिपरिपप्रच्छ वामदेवतपस्विनं ३ थर्मार्थसुहितैर्वा
 कैर्भगवन्ननुशाधिमां येन हृत्तेन वैतिष्ठन्नदीयेयं स्वथर्मतः तमब्रवीद्वामदेवस्तेजस्वीतपताव
 ४ देमवांस्त्वासीनं ययातिमिव नाजुषं ५ वामदेव उ ॥ थर्ममेवानुवर्तस्व न थर्मादिद्यते परं
 थर्मस्थिता हि राजानो जयंति पृथिवीमिमां ६ अर्थसिद्धेः परं थर्ममन्यते यो मदीयतिः सतां च कु
 रते बुद्धिं स थर्मेण विराजते ७ अथर्मदर्शी यो राजा बलादेव प्रवर्तते त्विप्रमेवापयातोऽस्मा उभौ प्र =
 थममथामो ८ असत्यः पापसचिवो वथो लोकस्य थर्महा सदैव परिवारेण त्विप्रमेवावसीद ९
 ति ९ अर्थानामननुष्ठाता कामचारी विकल्पतः अपि सर्वमदीलब्ध्वा त्विप्रमेव विनश्यति १०
 अथाददानः कल्याणमनसूयुजितेन्द्रियः वर्द्धते मतिमात्राज्ञास्तोतोभिरिव सागरः ११ नष्ट
 णोऽस्मीति मन्येत थर्मतः कामतार्थतः बुद्धितो मित्रतश्चापि सततं वसुधाधिपः १२ एतेषु वदिसर्व
 षु लोकयात्राप्रतिष्ठिता एतानि शृण्वन् लभते यशः कीर्तिं

द्वाश्च सचिवाय स्पसः १ १२ एतेषु थर्मादिषु १३

श्री.
शं. रा.
टी.
६०

१५ १५ पापकृतं पापकारिणं १६ दाम्नः दातुः १७ १५ दिनवर्तितमः १२ यत्र राष्ट्रे प्रणयते आरोपयति बलवत्तरो राजा
पवंयो यमसंरंभी यमार्थपरिचिंतकः अर्थात्समीक्ष्य भजते स भुवं महदश्नुते १५ अदाता स न तिस्रे
होदंडे नावर्तयन् राजाः साहसप्रकृती राजातिप्रमेव विनश्यति १५ अथ पापकृतं बुद्धान च पश्यत्य
बुद्धिमान् अकीत्याभि समा युक्तो भूयो नरकमश्नुते १६ अथ मानयितुं दीप्तः श्रद्धास्यवशवर्तितः अ
सुनं समिवोत्पन्नं विजिघांसंति मानवाः १७ यस्यास्त्यगुरुयमेन चान्या नपि पृच्छति सावतंत्रोर्थला
भेषु सचिरं सख्यमश्नुते १८ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजयथमेवामदेवगीतासु १२ वामदेव उ
यत्रायंमं प्रणयते दुर्बले बलवत्तरः तां हतिमुपजीवति ये भवंति तदन्वयाः १ राजानमनुवर्तते पापेण
पप्रवर्तकं अविनीतमनुष्णतन्दिप्रं राष्ट्रं विनश्यति २ यहत्तमुपजीवति प्रकृतिस्थस्य मानवाः तदे
व विषमस्य स्वजनोपिनष्टते ३ साहसप्रकृतिर्यत्र किंचिदुल्बलमाचरेत् अशास्त्रलक्षणो राजा
तिप्रमेव विनश्यति ४ यो न्येता चरितं हतिं द्रवियो नानुवर्तते जितानामजितानां च क्षत्रयमार्ग्ये
तिसः ५ ॥

न राजानम् अनुवर्ततेऽन्ये १ २ प्रकृतिः स्वयमः विषमः कुमार्गः ३ ४ जितानां आपन्नानां अजितानां स्वस्थानां ५ ॥

कृतकल्याणं प्राशुपकारं कृतवन्तं ६ शक्तौ सखमनुभवेत् प्रापदितकराणां प्रापनिवारणं कर्म कुर्यात् करणं हेतु कर्मणोरिति
मेदिनी ७ अप्रियमिति उपकृतः शत्रुरग्रेषु पकरिष्यत्येवेत्यर्थः ८ ९ नापत्रपेत न्यायतिष्ठं उत्तरदद्यात् अविभाव्या अगंभीरां अ

द्विषन्तं कृतकल्याणं गृहीत्वा नृपतिं रणे यो न मानयते द्वेषात् तत्र यमोदयैति सः ६ शक्तः स्या
त्सखविवाहा कुर्यात् करणमापदि प्रियो भवति भूतानां न च विभ्रश्यते प्रियः ७ अप्रियं यस्मिन् क
वीतभूयस्तस्य प्रियं चरेत् न चिरेण प्रियः स स्याद्यो प्रियः प्रियमाचरेत् ८ मृषावादे परिहरेत् क
र्मात्प्रियमयाचितः न च कामात्तं संभोजेत् द्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ९ नापत्रपेत प्रप्रेषना विभाव्याणि
रं सृजेत् न त्वरेत न चासूयेत या संश्रुते परः १० प्रियेनातिभ्रंशं हृष्येदप्रियेन च संज्वरेत् न त
योदर्थं हृच्छेत् प्रजाहितमनुस्मरन् ११ यः प्रियं कुरुते नित्यं गुणतो वसुधाधिपः तस्य कर्मा
णि सिद्ध्यन्ति न च संत्यज्यते श्रिया १२ निवृत्तं प्रतिहृल्लेषवर्तमानमनुप्रिये भक्तं भजेत् नृपा
तिः सदैव स समाहितः १३ अप्रकीर्णं द्रियग्राममत्यन्तानुगतं शुचिं शक्तं चेवा नुरक्तं च पु
ज्यान्महतिकर्मणि १४ पवमेतैर्गुणैर्युक्तो यो नुरज्यति भूमिपं भर्तार्यं प्रमत्तं नियुज्या
दर्थं कर्मणि १५ ॥

मीति पाठे दृष्टाणां ही १० ११ प्रियं भृत्यादीनां १२ १४ पतैः निवृत्तमिति श्लोकद्वयोक्तैः यो नुरज्यति अतुरं जयति तं नियुज्यात् भूमिपः

=

३

श्री.
शो. रा.
टी.
६९

६६ त्पक्वोदात्तं उदारकर्मत्यागिनं ७ महत्पदं स्रष्टुश्चैः अनभिख्यातैः स्वेषां परेषां चाविदितैः ८ २२ मरणांतमपि ३३ दंया

मूळमैन्द्रियकं लब्धमनार्यचरितं शठं अनतीतोपयं हिंसं डर्बुद्धिमवज्जकृतं ६६ त्पक्वोदात्तं मघरं
मूतस्त्रीष्टगयापरं कार्यमदतिभुंजानो दीयते नृपतिः श्रिया ७ रक्षितात्मा च यो राजारक्ष्यान्
आनु रक्षति प्रजाश्च तस्य वर्द्धते भुवं च महद्भुते ८ ये केचिद्भूमिपतयः सर्वास्तानन्वेक्षयेत् स्रष्टु
द्विरनभिख्यातैस्तैः न राजातिरिच्यते ९ अपक्वत्पबलस्य स्रष्टुस्थोऽस्मीति नाश्नसेत् श्रेयनाभिपतते १०
रेते निपतंति प्रमाद्यतः ११ दृष्टमूलस्तडष्टात्मा विदित्वा बलमात्मनः अबलानभिभुंजीत न तत्र ये ब
लवन्तः १२ विक्रमेण महीलब्ध्वा प्रजायर्मेण पालयेत् आहवे नियनं कुर्याद्वाजायर्मेण पालयेत् १३ रक्षा
धिकरणं युद्धं तथा यर्मेण शासनं मंत्रचिंता स्रष्टुं काले पंचभिर्वर्द्धते मही १४ यत्नानियस्य गुप्तानि
सराजाराजसत्तम सत्तं वर्तमानोऽत्राजायते महीमिमं १५ नैतान्येकेन शक्यानि सातत्येनानुवीक्षि
तं तेषु सर्वप्रतिष्ठाप्य राजा भुंक्ते चिरं मही १६ दातारं संविभक्तारं माह्वोपगतं शुचिं असत्पक्वमनुष्यं

लते अनामयं कुशलमेव सर्गदेवतादित्यर्थः १३ रक्षाधिकरणं दुर्गादि स्रष्टुं स्रष्टुं प्रदानं १४ गुप्तानि सुरक्षितानि १५ एकेन राज्ञा तेषु दुर्गाय

॥
२३
२४
२५
२६
२७
२८
२९
३०
३१
३२
३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००
॥
यिष्ठात्पुंयचस २६ २७ ॥
६९

ज्ञानं इदं मम निःश्रेयसमिति यत्तत्तानं न तत् २८ अर्थकामस्य साधुः प्रातिकूल्यान् देषात् शृणोति तच्छ्रुत्वाः सकाशात् २९ अथा

यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा तानं तत्प्रतिपद्यते आत्मनो मतमुत्सृज्य तं लोकोन्नुविधीयते २८ यो
र्थकामस्य वचनं प्रातिकूल्यान् नृष्यते शृणोति प्रतिकूलानि सर्वदा विमता इव २९ अथाप्यच
रितं हर्तियोन सेवेत नित्यदा जितानामजितानां च तत्र यमोदयेति सः ३० निशुद्धीतादमात्याश्च
स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः पर्वतादिषमाङ्गीर्णदस्तिनोष्वात्सरीर्यात् ३१ येन भ्यो नित्ययुक्तः स नर
देहात्मानमेव तत्र अर्च्यमानमात्यानो हित्वा निहीनान् कुरुते प्रियात् ३२ सर्वेयस न मासाय गाय
मातौ न विंदति ३३ यः कल्याणगुणान् ज्ञातीन् देषान्नो बभूषति अट्टात्मा ट्टक्रोधः स
मृत्योर्वसतेति के ३३ अथ यो गुणं संपन्नान् रुदयस्य प्रियानपि प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरेयश
सितिष्ठति ३४ नाकाले प्रमाणे दर्थान्ना प्रिये जातसंज्वरेत् प्रियेनातिभृशतिष्ठेद्युज्येत शुभा
कर्मणि केवावरात्ताराजानः केभ्यान्समुपाश्रिताः मथस्य दोषाः केवैषामिति नित्यं विचिंत
येत् ३५ न जातबलवान् भूत्वा ड्वले विषे सत्कृति भांरुडसदृशा येतेनियतेति प्रमाद्यतः ३७ अ
पि सर्वगुणोर्ध्वं मत्तं रिप्रियवादिनं अभिदुसति पायात्मानतस्मादिषे भजनात् ३८ ॥

श्रेष्ठदिमन्निःहर्तिलाभोपायं ३० ३१ श्रुत्वा निति गायकार्यस्यांतं ३२ ३८ ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१८२

राजोपनिषदं राक्षसं हस्यवियं ३५ त्रिनवतितमः ५३ अयुद्धेन ९ नातिदृष्टेन नतिदृष्टे २ दृष्टमूलतस्य लक्षणमादयस्येति ३
पवं राजोपनिषदं ययातिः स्माह नाजघः मनुष्यविषये युक्तो दंतिशत्रून् ननु तमान् ३५ इति श्रीमहाभा
रते शांतिपर्वणि राजयर्मे वामदेवगीता ५३ वामदेव उवाच अयुद्धेनैव विजयं वर्द्धयेदस्य याधिपः ज
घन्यमाजघं विजयं युद्धेन च न राधिप ९ न चाप्यलब्धं लिप्सेत मूलेनातिदृष्टं सति न हि उर्वलमूलस्य रा
जालाभो विधीयते २ यस्य स्फीतो जनपदः संपन्नः प्रियराजकः संतुष्टः पुष्टमचिवो दृष्टमूलः स पा
र्थिवः ३ यस्य योधाः सुसंतुष्टाः सान्तिताः सूपतापिताः अल्पेनापि स दंडेन मदीजयति पार्थिवः पौर
जानपदा यस्य भूतेषु च दयालवः स यथायात्यवंतश्च दृष्टमूलः पार्थिवः ५ प्रतापकालमधिकं पदा
मन्येत चात्मनः तदालिप्सेत मेधावी परभूमि यतान्पुत ६ भोगोष्टयमानस्य भूतेषु च दयावतः वर्द्ध
ते त्वरमाणा स विषयो रक्षितात्मनः तदोदात्मानमेवं स वनं परशुना यथा यः सम्यगवर्तमानेषु स्त्रे
षु मिथ्या प्रवर्तते ८ नैव दिष्टं तोहीयते राजो नित्यमनिघ्नतः क्रोधं निहंतं ये वेदतस्य देष्टानविघ
ते ९ यदार्यजनविदिष्टं कर्म तन्नाचरे दुयः यत्कल्याणमभिध्यायेत्तत्रा
त्मानं नियोजयेत् ९ ॥

सूपथाः परवं च नास्ति त्रिस्थिता निष्ठावंतः दंडेन सैन्येन ४ ५ लिप्सेत विजिगीषेत ६ ७ ८ ९ ॥

कृत्यशेषेणापरकृत्यंकार्त्तननसमापयेत्समापितेतत्परिवमन्यतेस्वस्यचतायोभवतीत्यर्थः ॥ १२ वृषःवसुमताः १३ चतुर्नवति
तमः १४ इतिवामदेवगीतासमाप्ता यस्यस्वास्याद्याःसप्तप्रकृतयोदृष्टाःसपरमंहीलिकेत्युक्तं तत्रयोनिगीषतेजेतमिच्छति

नैवमन्येवजानंतिनात्मनापरितप्यते कृत्यशेषेणायोरजासुखान्यनुबुभूषति ॥ इदं वृत्तं म
नुष्येषुवर्ततेयोमदीपतिः उभो लोकोविनिर्जित्यविजयेसंप्रतिष्ठति ॥ भीष्म ३० इत्युक्तोवा
मदेवेनसर्वतत्कृतवान्पः तथाकुर्वन्समप्येतौलोकौजेतानसंशयः ॥ ३१ इतिशान्तिपर्वणि
राजधर्मंवामदेवगीता युधिष्ठिर ३० अथयोविनिगीषेतद्विषयःद्वित्रियंयुधि कस्तस्यविज
येयमर्होतत्तदृष्टोब्रवीहिमे १ भीष्म ३० समहायोसहायोवाराष्ट्रमागम्यभूमिपः ब्रूयादहं
वोराजेतिरक्षिष्णामिवचःसदा २ समयमर्बलिदत्तकिंवासांप्रतिपत्स्यथ तेचेत्तमागतेत
ब्रह्मायुःकुशलंभवेत् ३ तेचेद्विषयाःसंतोविरुथेरन्कथंचन सर्वपापैर्नियंतव्या
विकर्मस्थानराधिप ४ ॥

स्यविजयेविषयेविजयनिमित्तंकोनुष्टेयोयमर्शतिपृच्छतिअथेति १ जिगीषुर्द्विविधः अनुपस्थितपरिपंथीउपस्थितपरिपंथी
च तत्राद्यस्यधर्ममाहसमहायइति योःकस्मात्तद्विषयंरागीयंआगत्यअहंवःरक्षिष्णामीत्यादिब्रूयात्सम्रायोविनिगीषमाणाइत्य

श्री.
शं. रा.
दी.
१८३

अशस्त्रमिति त्राणायाप्यसमर्थपरंवातीवमन्यमानं तत्रियं अशस्त्रं ज्ञात्वा अपरोहीनोपिशस्त्रं शृङ्गाति अतः शस्त्रबलेनैव जिता
५ अशक्तं तत्रियं मत्वा शस्त्रं शृङ्गात्यथापरः त्राणायाप्यसमर्थं तं मन्यमानमतीव च ५ युधिष्ठि
२३ अथ यः त्रियोरजा तत्रियं प्रत्युपाब्रजेत् कथं स प्रतियोद्व्यस्तन्मे ब्रूहि पितामह ६ भीष्म उ.
६ नैवासन्नद्वयं चोयोद्व्यः त्रियोरजो एकैकेन योऽथ श्रविस्ते दत्तमं यथा ७ सचेत्सन्नद्वयं प्राग
= च्छेत्सन्नद्वयं ततो भवेत् सचेत्सन्नद्वयं प्रागच्छेत्सन्नद्वयं सन्मथाकुर्यात् ८ सचेत्त्रिकृत्या युध्येत त्रिकृ
त्या प्रतियोधयेत् अथ चेद्वर्मतो युद्धे द्दर्मौ वनिवारयेत् ९ नाथेन रथितं प्रायाडदियाद्रथिनं रथी
व्यसनेन प्रहर्तव्यं न भीताय जिताय च १० इषुर्लिप्तो न कर्णी स्यादसतामेतदायुधं यथार्थमेवेयोद्व्येन
क्रुध्येत जिघांसतः ११ निःप्राणो नाभिहंतव्यो नानपत्यः कथंचन भग्नशस्त्रो विपन्नश्च कृतज्योद्व्येन वार
नः चिकित्स्यः स्यात्सविषये प्राण्यो वा स्वगृहे भवेत् साधुना तयदा मेदात्साधुश्चेत्सन्नद्वयं सती भवेत् १३
निर्ब्रणश्च समोक्तव्यपथर्मः सनातनः तस्माद्दर्मोऽप्योद्व्यमिति स्वायं भवो ब्रवीत् १४ सत्सु नित्यः स
तां यर्मस्तमास्थाय न नाशयेत् यो वै जयत्यथर्मोऽत्रियो यर्मसगरः १५ आत्मानमाताहोतृपापो नि
न्यामादीन् हन्त्यतदपि पतिमुद्वेष्ट्यातव्यं जितं च राष्ट्रं साम्राज्यं दिनावशीकर्तव्यमिति शेषः ५ ६ लिप्तो विषदिग्धः ३ पुर्महान् बाणः १

५ पतन्त्रिकृत्या जयद्वयं प्रसाधुनापि ६ ॥
६३

१७ २० महादृतिः महान् चर्मकोशः आत्मा तो वायुना हरितश्वातिष्ठः स्रुते सत्कर्मणि २१ २२ विजिगीषमाणा हते पंचनवति
 धर्मेणानिधनं श्रेयो न जयः पापकर्मणा नाधर्मश्चरितो राजन्सद्यः फलतिगोरिव १७ मू
 लानि च प्रशास्वाश्च दहन्समधिगच्छति पापेन कर्मणा विजितं लब्ध्वा पापः प्रहृष्यति १८ स
 वर्द्धमानः स्तोत्रेण पापः पापे प्रसजति नयर्मे स्तीति मन्वानेः शुचीनवदसन्निव १९ अश्रद्धया न
 श्रुभवेदिनाशमुपगच्छति सबद्धो वारुणोः पाशैरमर्त्यश्च मर्त्यते २० महादृतिरिवात्मा तः स
 कृते नैव वर्तते ततः समूलोक्रियते नदी कूलादिव डुमः २१ अथेन ममिने दंतिभिर्न कुंभमिवा
 श्रमति तस्माद्धर्मेण विजये कोशालिप्सेत भूमिपः २२ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि वि
 जिगीषमाणा हते २५ भीष्म उवाच नाधर्मेण मदीजे तं लिप्सेत जगतीपतिः अथर्मविजये ल
 ब्धा को नु मर्त्ये त भूमिपः १ अथर्मयुक्ते विजयो ह्यश्रुवोऽस्म्यप्यवच सादृत्ये षराजानं स
 ही च भरतर्षभ २ विशीर्णा कवचं चैव तवास्मीति च वादिनम् कृतां जलित्यस्तशस्त्रं गृही
 त्वानविहिंसयेत् ३ बलेन विजितो यश्च न तं युध्येत भूमिपः संवत्सरे विप्रणयेत् तस्माज्जातः
 पुनर्भवेत् ४ ॥

तमः नाधर्मेण १ २ विप्रणयेत् तदा सोस्मीति वदेति तं शिखयेत् ततः संवत्सराहं सपवश्च वृत्रपित्तो जातः पुत्र एव म

॥ ततश्च मोक्तव्यं ॥

श्री.
शां. रा.
टी.
१८५

विक्रमाहताकन्यात्वमस्मान्गणीवेतान्येतिप्रष्टव्याः न्यार्थिनीनस्थाप्येतिभावः सहसानिकृत्याग्राह्यंदासदास्यादिकंवत्स
गतेप्रत्यर्पणीयंतदास्वीयमेवतस्मैदत्तंभवति ५ वयश्चोरादयःतद्धनं नतिष्टेदपितव्यमेववय्योपचोरेश्चनदाहंतव्यं पूर्ववत्त

नार्वाक्संवत्सराकन्याःप्रष्टव्याविक्रमाहताः पवमेवयनंसर्वयच्चात्यत्सदसाहृतं ५ नत्तवय्य
यनंतिष्टेत्पिवेयुर्ब्राह्मणाःपयः युंजीरन्नप्यनऽहःहंतव्यंवातदाभवेत् ६ राजाराजैवयोद्धवस्त
थाथर्माविधीयते नान्योराजानमभ्यसेदराजत्यःकथंचन ७ अनीकयोःसंहतयोर्यदीयाद्वास
णोतरा शांतिमिच्छन्नुभयतो नयोद्धव्यंतदाभवेत् ८ मर्यादांशाश्वंतीभिद्याद्वासोभिलचये
त् अथचेलचयेदेवमर्यादांक्षत्रियब्रुवः ९ असंख्येयस्तद्धंस्यादनादेयश्चसंसदि यस्तथर्म
विलोपेनमर्यादाभेदेनच १० तां हर्तिनानुवर्ततविजिगीषुर्महीपतिः धर्मलब्धादिविजयात्लाभः
कोभ्यधिकोभवेत् सहसानार्यभूतानितिप्रमेवप्रसादयेत् ११ सांत्वेनभोगदानेनसराज्ञापरमो
नयः भुज्यमातास्ययोगेनस्वराष्ट्रादभिनापिताः १२ अमित्रास्तमुपासीरन्त्यसंनोवप्रतीक्षा
णाः अमित्रोपग्रहंचास्यतेकुर्युःक्षिप्रमापदि १३ ॥

इदं प्रतिप्रदेयमित्यर्थः ६ अभ्यसेत् अभिशुविंशस्त्रदियेत् ७ क्षत्रियब्रुवः क्षत्रियाथर्मः ८ असंख्येयः क्षत्रियेषुनराणानीयः
जातिबाह्यःकर्तव्यइत्यर्थः १० अनार्यभूतानीतिकृत्वाप्रसादयेत् ११ अयोगेनअसात्वेन १२ अमित्रोपग्रहंतद्वैरिणामानुकूल्यंतेव

॥
लङ्क्यमानोः १८५

विनिकर्तव्यः निरुत्पावंचयितव्यः १५ १६ भूमीतिथान्यान्पि शत्रोर्हर्तव्यानीति किमुस्वर्णादिकमिति भावः २५ अग्निवो
 शयसोमाभूतं हविः भोजने सिद्धानं पतनं हर्तव्यमित्यर्थः विप्रकृतः वंचितः २० २१ उच्चैति राजा सर्वं हर्तव्यमित्यर्थः २२
 संडष्टाः सर्वतो राजन राजव्यसनकांक्षिणाः न मित्रो विनिकर्तव्यो नातिच्छेद्यः कथंचन १५
 जीवितं सपत्तिच्छिन्नः सत्यजेच्च कदाचन अत्येनापि च संयुक्तस्त्वस्यैव न राधिय शुद्धं जी
 वितमेवापि तादृशो बद्धमत्यते १५ यस्य स्फीतो जनपदः सपन्नः प्रियराजकः संतष्टभृत्यसचि
 वो दृष्टमूलः सपार्थिवः १६ ऋत्विक्परोहिताचार्या ये चान्ये श्रुतमन्नमाः पूजार्हाः पूजिता यस्य स
 वैलोकविदुच्यते १७ पतेनैव च हतेन मदी प्रापसुरोत्तमः अनेन चंद्रविषयं विजिगीषंति पार्थिवः
 १८ भूमिवंजयं न राजा जित्वा राजन्महाहवे अभिवात्तौषधीः शम्भदाजहार प्रतर्दनः १९ अग्निहोत्रा
 ग्निशेषं च हविर्भोजनमेव च आजहार हिवो दासस्ततो विप्रकृतो भवेत् २० सराजकानि राष्ठाणि
 नामागोदक्षिणांददौ अन्यत्र श्रोत्रियस्वाचतापसार्थाच्च भारत २१ उच्चावचानि विज्ञानि यर्मज्ञानां
 युधिष्ठिर आसन्नां प्राणाणां सर्वतन्मसरोचते २२ सर्वविद्यातिरेकेण जयमिच्छन्महीपतिः
 न मायया न दंभेन यश्छेद्भीतिमात्मनः २३ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजयर्मे १६ युधिष्ठि
 र २४ षण्णवतितमः १६ दत्त महाजनं कटकाश्रितं वेश्पादिजनं १ ॥ २३ दत्तयर्मा द्विषापी यान्नयर्मोस्ति न

नमो राजा हतिमहाजनं
 अथ यान्नयर्मोस्ति न

श्री.
शा. रा.
टी.
१८५

केततद्वयप्रायश्चित्तकृत्वाप्रापफलमाप्नोतीत्यर्थः २ उत्तरमाह निग्रहेणेति ३ उपरुंयंति पीडयंति ४ अपविध्यंति हरी
अथ स्मकर्मणा केतलोकाज्जयति पार्थिवः विद्वज्जिज्ञासमानाय प्रबुद्धिभरतर्षभ २ भीष्म उ.
निग्रहेणावपायानां साधूनां संग्रहेणाव यज्ञैर्दानैश्च राजानो भवन्ति सुखयोगमलाः ३ उपरुंयंति रा
जानो भूतानि चिजयार्थिनः तपव विजयं प्राप्य वर्द्धयंति पुनः प्रजाः ४ अपविध्यंति पापानि दानय
ज्ञतपो बलेः अनुग्रहाय भूतानां प्राप्य मेघां विवर्द्धते ५ यथैव क्षेत्रं निर्याता निर्यातं क्षेत्रमेव च हिना
स्तिथान्यं कलं च न च यान्यं विनश्यति ६ एवं शस्त्राणि मुच्यन्ते न विवर्द्धयन्ते कथा तस्यैषानिष्कृतिः
कृत्स्ना भूतानां भावनं पुनः ७ यो भूतानि यथा क्रोत्वा वधात् क्लेशाच्चरति दस्यभ्यः प्राणादनात्स
यतदः सखदो विराट् ८ स सर्वयज्ञैरीजानो राजा याभयदक्षिणोः अनुभूयेद्द्राणां प्राप्नोतीद्द्रसलो
कतां ९ ब्राह्मणार्थं समुत्पन्ने यो रिभिः सत्यमुच्यति आत्मानं हृष्यन्त्यस्य स यज्ञानं तदक्षिणाः १०
अभीतो विकिरन् शत्रून् प्रतिगृह्य शरांस्तथा नतस्मात्त्रिदशाः श्रेयो भुवि पश्यन्ति किंचन ११ त
स्य शस्त्राणि यावन्ति त्वचं भिन्दन्ति संयुगे तावन्तः सोऽश्नुते लोकान् सर्वकाम उद्दोक्षयान् १२ यदस्य
रुथिरंगात्रादाहवे संप्रवर्तते सदन्ते नैव पापेन सर्वपापः प्रमुच्यते १३ ॥ कुर्वन्ति ५ निर्याता तदा पापपन
येन शोथकः निर्दितेति पाठे दोषशोथने इत्यस्य दृष्टं कलं तदा ६ भावनं वर्द्धनं ७ ९ आत्मानं देहं हृष्यन्त्यस्य स यज्ञानं तदक्षिणं

॥
यज्ञो मुह्यन्ते १० १२ पापेन उः खेन १३ ॥
१८५

५५ यदीति रक्षित्वाप्रतिरूपं युद्धाभिमुखं जनं चेन्न कुर्यात् किं न हि स्वयं पुरतो भूत्वा तान् चेत् पृष्ठतः कुर्यात् तर्हि तत्रथा पूर्ववत्प्राणं वर्तते।
नान्यथेत्यर्थः ५६ यदि ते रक्षिताः संतस्तं नमस्कृत्यु रथचत्पायं युद्धं च परादृत्य कृत्युस्तदा पितृ तथान ५७ अनीकवेलायां अनीका।

यानि दुःखानि सहेतवः त्रियोयुधिनापितः तेन तेन तपोभूय इति धर्मविदो विदुः ५४ पृष्ठतो भीरवः
संख्येवंर्तते धर्मपुरुषाः शूराच्छूराणामिच्छन्तः पर्जन्यादिव जीवनं ५५ यदि शूरस्तथा हे मे प्रतिर
क्षेयथाभये प्रतिरूपं जनं कुर्यात् न च तद्वर्तते तथा ५६ यदि ते कृतमाज्ञाय नमस्कृत्युः स देवत युक्तं न्या
यं च कृत्युस्त तेन तद्वर्तते तथा ५७ पुरुषाणां समानानां दृश्यते महदंतरं संग्रामे नीकवेलायां मुक्तुं
भिपतंत्युत ५८ पतत्यभिमुखः शूरः परान्भीरुः पालयते आस्थाय स्वर्ग्यमध्याने सहायान् विषमे स
जेत् ५९ मास्मतां स्तादृशां स्तातजनिष्ठाः पुरुषाय मान् ये सहायान् राणो हित्वा स्वस्तिमंतो गृहान्
ययुः २० अस्वस्ति तेभ्यः कुर्वीत देवा इन्द्र पुरोगमाः त्यागेन यः सहायानां स्त्रान् प्राणां स्वात् मिच्छति २१
तंहन्यः काष्ठलोष्टैर्वीह्येयुर्वीकदाग्निना पशुवन्मारयेयुर्वीक्षत्रियाये सुखी दृशाः २२ ॥

नां सद्यः काले अभिपतंत्येके उत अपि च नेत्यन्य इत्यर्थात् ५८ तदेवाह पततीति विषमे प्राणां संकटे त्यजेत् देहमिति शेषः ५९
२० तेभ्यः तस्मै २१ तस्य दंडमाह तंहन्य इति त्वाणमयेकदेवधा दहनं कदाग्निना दाहः २२ ॥

श्री.
श्री. रा.
टी.
१८६

२३ २५ शौंडीराणां शूरत्वाभिमानवत्तां २६ निष्ठवनशङ्खकुर्वन् प्रतिःडुर्गधिः अमात्यानुश्रुतान् २७ ३२ समनवा
अथर्मः क्षत्रियस्येव यच्छ्रयामराणां भवेत् विस्मजनश्लेषमृत्राणि कृपाणां परिदेवयन् ३३ अवि
क्षतेन देहेन प्रलयं योधिगच्छति क्षत्रियो नास्मत्कर्मप्रशंसंति पुराविदः न गृहे मराणां तात
क्षत्रियाणां प्रशस्यते शौंडीराणामशौंडीर्यथर्मकृपाणां च तत् २५ इदं डः विमदत्कष्टपापीय ३
ति निष्ठवन प्रतिधस्तुखः प्रतिमात्यानुश्रुतान् २६ अरोगाणां सहगते मुहर्म्स्युमपीच्छ
ति वीरोदभोभिमानि च नेदशं स्मत्सुमर्दति २७ रोगाशु कदने कृत्वा ज्ञोतिभिः परिवारितः तीक्ष्णः
शस्त्रैरभिक्षिप्तः क्षत्रियो स्मत्सुमर्दति २८ शूरो हि कामसंभ्रममाविष्टो युध्यते भृशं हन्यमाना
नातिगात्राणि परैर्नैवावबुध्यते २९ समाख्येति यत्नं प्राप्य प्रशंसंति लोकपूजितं स्वधर्मविपुलं प्रा
प्य शक्रस्येति सलोकतां ३० सर्वापायैराणामुत्तमातिष्ठंस्त्यक्तजीवितः प्राप्नोतीद्रस्यमा लोकां
शूरः पृष्टमदर्शयन् ३१ यत्र यत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवारितः अक्षयानुलभते लोकानय
दिदैन्यं न सेवते ३२ इति श्रीमहाभारते शांतो राजथर्म १६ युधिष्ठिर उवाच कैलाका युध्यमाना
नां शूराणामतिवर्तिनां भवन्ति ति यत्नं प्राप्य तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥
तितमः १६ कैलाख्यं लभते लोकानित्यं तत्प्रपृच्छंति केशि १ ॥

२ नाभागिः नाभागपुत्रः शक्रेणामहस्थितं सचिवं ३ ६ यश्चान्योऽत्र त्रियोपियुधतेन रक्षसाप्ययं यज्ञोक्ति यश्चान्यो
 भीष्म ३ अत्राष्टुदाहरंतीममितिहासं पुरातनं अंबरीषस्य संवादमिंद्रस्य च युधिष्ठिर २ अंबरीषो
 दिनाभागिः स्वर्गं गता सुडर्लभं ददर्श सुरलोकस्थं शक्रेणामहस्थितं सचिवं सह ३ सर्वतेजोमयं दिव्यं विमा
 नवरमास्थितं उपर्युपरि गच्छंतं सर्वैः सेनापतिं प्रभुं ४ सदृष्टोपरि गच्छंतं सेनापतिमुदावधीः ऋ
 दिंदृष्टा सुदेवस्य विस्मितः प्राह वासवं ५ अंबरीष ३ सागरांतां महीकृतस्नामनुशास्य यथाविधि
 चात्तवार्णयथाशास्त्रं प्रवृत्तौ यर्मकामया ६ ब्रह्मचर्येण चोरेण गुर्वचोरेण मेवया वेदानधीत्यथ
 मेणाराजशास्त्रं च केवलं ७ अतिथी न नृपानेन पितृश्च स्वयया तथा ऋषीन्संध्याय दीप्ताभिर्देवा
 न्यत्तैरनुत्तमैः ८ क्षत्रयर्मस्थितो भूता यथाशास्त्रं यथाविधि उदीक्ष्य माणाः घृतनां जयामि युधिवासव
 ९ देवराज सुदेवोयं मम सेनापतिः पुरा आसीद्योयः प्रशांतात्मा सायंकस्मादतीवमां १० अनेन क्रतु
 भिर्युवैर्नष्टं नापि द्विजातयः तर्पिता विधिवच्छक्र सायंकस्मादतीवमां ११ इदं उवाच पतस्य वि
 ततस्तात सुदेवस्य बभूव ह संग्रामयुतः समहान्यश्चान्यो युध्यते नरः १२ सन्नद्धादीक्षितः सर्वोयो
 यः प्राणचमूमां पुद्गयत्ताधिकारस्था भवतीति विनिश्चयः १३ ॥

विद्यते न वशति पाठेयः यस्मात् अन्यो यज्ञो वः युष्माकं त्रियाणां विद्यते इत्यर्थः ११ १२ ॥

श्री.
शं. रा.
दी.
१८३

१३ ॥ निशिताः शाण्ड्याः पीताः क्षारपानीयेन संभाविताः १४ ॥ शैक्याय समयेः सर्वलोहमयेः वसुयत्किं
अंबरीष उवाच कानियेत्तद्वीष्मिन्किमाज्यं काचदक्षिणा ऋत्विजश्चात्र के प्रोक्तास्तत्तेषु
दिशतक्रतो १३ ३३३. ऋत्विजः कुंजरास्तत्र वाजिनो धर्यवस्तथा हवीषि परमासानिरुथिरो
ताज्यमुच्यते १४ शृगालगृध्रकाकोलाः सदस्यास्तत्र पत्रिणाः ग्राज्यशेषं पिबेत्येते दावः प्राप्नोति
वाधरे १५ प्राप्तो मरुसंघाताः खड्गशक्तिपरस्वयाः ज्वलन्तो निशिताः पीताः सुवस्तस्याथ सत्रि
णाः १६ चापवेगायतस्तीक्ष्णाः परकायावभेदनः ऋजुः सुनिशितः पीतः सायकश्च सुबो महान्
१७ द्वीपि च मीवनदश्च नागदंतकृतत्सरुः दक्षिणदक्षदरः खड्गः स्फिरा भवेत्तस्य संयुगे १८ ज्वा
लितैर्निशितैः प्राप्तशक्त्यष्टिमपरस्वयेः शैक्याय समये स्तीक्ष्णो रभिघातो भवेद्दसु १९ सांख्या सम
यविस्तीर्णमभिजातो ज्वंबज्ज आवेगाद्यचरुथिरं संग्रामे स्ववते भुवि २० सास्यपूर्णजतिर्होमे स
मृद्धा सर्वकामधुकं क्षिंथिभिधीत्यंशहः श्रूयते वाहिनीशुवे २१ सामानि सामगास्तस्य गायं
तियमसादने दविर्दानंततस्याजः परेषां वाहिनीशुवे २२ कुंजराणां हयानां च चर्मिणां च सश
त्रयः अग्निः श्येनचित्तो नाम स च यज्ञे विधीयते २३ उन्निष्ठते कंबधोत्रसदस्ते निहते त्रयः सह
पस्तस्य पुरस्यावादिरोष्टाश्चिरुच्यते २४ ॥ चिद्यत्तियं द्रव्यं ११ २१ दविर्यातं दविषः स्थापनस्थलं २२ २४

२५ २७ मम इंदस्य २८ २९ शोणितसंघाताशोणितौघमयी ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ॥

इहोपहृताः क्रोशंति कुंजरास्त्रकुशेरिताः व्यावृष्टतलनादेन वषट्कारेण पार्थिव २५ उद्घाता
तत्र संग्रामे त्रिसामांडेडभिर्न्यप ब्रह्मस्वेक्रियमाणतत्पक्कायुद्धे प्रियातनु २६ आत्मानं ह्यपमु
त्सृज्य स यज्ञो न तदक्षिणः भर्तृ रथे च यः शूरो विक्रमेद्वाहिनीमुखे २७ न भयाद्विनिवर्तेत स्या
लोकायथामम नीलचर्मामृतैः त्वं देवा जभिः परिघोपमैः २८ यस्य वेदिरूपस्तीर्णातस्य लोका
यथामम यस्तु नापेक्षते कंचित्सहोयविजये स्थितः २९ विगासवाहिनीमथं तस्य लोकायथाम
म यस्य शोणितसंघाताभेरीमंडककच्छया ३० वीरास्थिशर्कराडर्गामास शोणितकर्ममा अ
सिचर्मस्रवाचोराकेशशैवलशाद्वला ३१ अश्वनागरथे श्वेवसंखिनैः कृतसंक्रमाः पताकाध
जवानीराहतवारणावाहिनी ३२ शोणितोदासुसंघर्षाडस्तारापारगैर्नरैः दत्तनागमहानक्रा
परलोकवदाशिवा ३३ ऋषिर्विद्धमहानोकाशप्रकंकवलस्रवा पुरुषादानुचरिताभीष्टाणा
कश्मलावहा ३४ नदीयोथस्य संग्रामे तदस्यावभृथं स्तुतं वेदीयस्य त्वमित्राणां शिरोभिश्च प्रकी
र्यते ३५ अश्वस्कंधे रजस्कंधेस्तस्य लोकायथामम पत्नीशालाकृतायस्य पैरवावाहिनीमुखे ३६

श्री.
शा.रा.
टी.
१८८

हविर्दानं स्वयादिन्यास्तदस्याङ्गमनीषिणाः सुदस्यादक्षिणा योथा आग्नीध्रश्चोत्तरादिशं ३० शत्रुसेना
कलत्रस्य सर्वलोकानहरतः यदा तद्भयतो व्येह भवत्याकाशमग्रतः ३८ सास्यवेदीस्तदा यज्ञैर्नित्यं वे
दास्ययोग्यः यस्तु योयः परावृत्तः संवत्सरोदन्यते परैः ३९ अप्रतिष्ठः स नरकं याति नास्त्यत्र संशा
यः यस्य शोणिते वेगेन वेदिस्पातं परिहृता केशमांसास्थिं संपूर्णं स गच्छेत्परमां गतिं यस्तु से
नापतिं हत्वा तद्यानमधिरोहति ४० स विस्त्रविक्रमक्रामी हृदस्य तिस्रः प्रभुः नायकं ततः क्रमां रेवा
यो वास्यात्तत्र पूजितः ४१ जीवशाहं प्रगृह्णाति तस्य लोका यथा मम आदेवे तद्दत्तं शूरं न शोचेत कथंचा
न ४२ अशोचो हि हतः शूरः सर्गलोके मदीयते न संतनोदकं तस्य न स्नानं नाप्यशोचकं ४३ हतस्य
कर्तुमिच्छति तस्य लोकानश्नात्समे वराप्सरः सुहृन्नाणां शूरमा योयं न हतं ४४ त्वरमाणा भित्थाव
ति मम त्ना भवेदिति पतत पश्च पुण्यं च यमश्चैव सनातनः ४५ चत्वारश्चाश्रमास्तस्य यो
युद्धमनुपालयेत् हृद्बालो न हतव्यो न च स्त्री नैव पृष्टतः ४७ त्वा
ष्टां सुखं चैव तवासीति च यो वदेत् जंभं हृत्त्रवलं पा
कं शतमायं विरोचनं ४८ ॥

४५ ५० अष्टनवतितमः अत्रापु अत्रशूरशोत्साहनेविषये मैथिलः जनकः १ यत्तोपवीतीत्येनेन संग्रामस्य यत्तत्तात्त्रा-
 उर्वार्यैव न मुचिं नैकमायं च शंबरं विप्रचितिं च दैतेयं दनाः पुत्रांश्च सर्वशः ४५ प्रह्लादं च निद-
 त्याजौ ततो देवायि पोभवं भीष्म ३ इत्येतच्छक्रवचनं निशम्य प्रतिशृणु च योथाना मात्मनः सि-
 दिमं वरीषोभिपन्नवान् ५ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजथर्म ४८ भीष्म ३ अत्रापु
 दाहंती ममिति हासं पुरातनं प्रतर्दनो मैथिलश्च संग्रामं यत्र चक्रतः १ यत्तोपवीती संग्रामे जन-
 को मैथिलो यथा योथानुद्वर्षयामास तन्निबोधयुधिष्ठिर २ जनको मैथिलो राजा महात्मा सर्वत-
 त्ववित् योथान्स्नानदश्यामास सर्वं नरकमेव च ३ अभीष्टाणामिमे लोकाभासं तोहंत यश्च त-
 पूर्णा गंधर्वकन्याभिः सर्वकाम इहोक्षयाः ३ मेघलायमानानां नरकाः प्रत्युपस्थिताः अकीर्तिः
 शाश्वती चैव पतितव्यमनंतरं ५ तान् हृष्टा रीन्विजयत भूत्वा सत्यागबुद्धयः नरकस्याप्रतिष्ठस्या-
 माभूतवशावर्तिनः ६ त्यागमूलदिशूराणां स्वर्गद्वारमनुत्तमं इत्युक्तास्ते नृपतिना योथाः प-
 रपुंरंजय ७ अजयंतरणो शत्रून् दर्वयंतो नरेष्वरं तस्मादात्मवतानित्यं स्थातव्यं राणा मूर्धनि ८ रा-
 जानां रथिनो मध्ये रथानां मनुसादिनः सादिनां मतेरेस्थाप्य पादात्तमपि दंशितं
 प्रायत्प नभाव्यमिति दर्शितं २ दर्शयामास योगबलेन ३ ८ राजानां मध्ये रथिनः रथिनो मध्ये सादिनः सादिनां मध्ये पा-

श्री.
शां.रा.
टी.
१८१
स्थितेभवति २

१ ॥ नात्यनुसारयेनातिद्रावयेत्परावृत्तिभयात् ॥ २ तदेवाह पुनरिति ॥ ३ ॥ नवनवतितमः ॥ ४ यथानयतिभीता
यपवत्कृतेराजासनित्यजयतिद्विषः तस्मादेवंविधातव्यं नित्यमेव युधिष्ठिर ॥ सर्वसर्गतिमि
च्छेति सुपुद्गेनातिमन्यवः दोभयेपुरनीकानि सागरं मकरायथा ॥ हर्षयेषुर्विषसांश्च
वस्थाप्य परस्परं जितां च भूमिं रक्षत भग्नान्नात्यनुसारयेत् ॥ ५ पुनरावर्तमानानां तिराशानां
च जीविते वेगः स्रुतः स होराजस्तस्मान्नात्यनुसारयेत् ॥ ६ न हि प्रहर्तुमिच्छंति शूराः प्रद्वतो भू
शे तस्मात्पलायमानानां कुर्यान्नात्यनुसाराणं ॥ ७ चराणामचराय न मदेष्टा दंष्ट्रिणामपि आ
पः पिपासतामन्नमन्नं शूरस्य कातरः ॥ ८ समानदृष्टो दूरपाणिपादाः पराभवं भीरवो वै ब्रजे
ति अतो भयार्ताः प्रणिपत्य भूयः कृत्वा जली उपतिष्ठंति शूरान् ॥ ९ शूरबाहुषु लोको यं लं वतेषु
ब्रवत्सदा तस्मात्सर्वस्ववस्था सुशूरः समानमर्हति ॥ १० न हि शौर्यात्परं किंचिन्निषु लोकेषु वि
द्यते शूरः सर्वपालयति सर्वशूरे प्रतिष्ठितं ॥ ११ इति श्रीमहाभारते शांतीराजयर्मविजीगीषमाणा
हो ॥ १२ युधिष्ठिर उवाच ॥ यथा जयार्थिनः सेनानयति भरतर्षभ इव दंमं प्रपीडापित तन्मद्बुद्धिताम
ह ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्येन हि स्थितो यर्म उपपत्त्या तया परे साधाचारतया केचिन्नथैवोपयिकादपि २
न पिराजभयप्रदर्शनेन पुनरुत्तंति ॥ सत्यं दत्र यर्मः उपपत्तिर्मरणानि श्रयः साधाचारः शिष्टाचारः औपयिक उक्तभयदर्शन

नाप्रवृत्तिः पतेत्तन्मिह त्वमिथर्मो सुदायः स्थितः
॥ १८५

सिद्धार्थानसद्यः फलान्तेषांचयेऽर्थयर्मयोर्निर्मर्यादास्तोपरिपंथिनोनाशकाभवंति ३ तेषांदस्युक्तानैगमंवेदोक्तमुपाय
 ४ प्रतीति वक्रांवक्रयैवनाशयेत् ५ अमित्रानिवर्तानिकृतिप्रवायेतेवायेत ६ गजानांचर्मीणिबाणाद्यातत्राणानि
 उपायथर्मीन्वक्ष्यामिसिद्धार्थानर्थयर्मयोः निर्मर्यादादस्यवस्तुभवंतिपरिपंथिनः ३ तेषांप्रति
 विद्यातार्थप्रवक्ष्याम्यथैवैदिकं कार्याणांसर्वसिद्धार्थतानुपायान्निबोधमे ४ उभेप्रज्ञेवेदितव्ये
 ऋत्नीवक्राचभारत जानन्वक्रात्रसेवेतप्रतिवायेतचागतान् ५ अमित्रापवराजानेभेदेनोपचरेत्
 ततांराजानिकृतिजाननयथा मित्रान्प्रवायेते ६ गजानांपार्थचर्मीणिगोवृषाजगराणिच शल्य
 कंटकलोहानितनुत्रचमराणिच ७ शितपीतानिशस्त्राणिसत्राहाः पीतलेहिताः नानारंजन
 काःस्यपताकाःकेतवश्च ८ ऋषयस्तोमराःवृक्षानिशिताश्चपरस्वयाः फलकान्यथचर्मी
 णिप्रतिकल्पान्येनेकशः ९ अभिनीतानिशस्त्राणियोधाश्चकृतनिश्चयाः चैत्रावामार्गशीर्षा
 वासेनायोगःप्रशस्यते १० पक्वसस्यादिपृथिवीभवत्पुंभुमतीतदा नैवातिशीतोनात्युष्णःका
 लाभवंतिभारत ११ तस्मात्तदायोजयेत्तपरेषांयसुनेथवा पतेदियोगाःसेनायाःप्रशस्ताःपर
 वायेते १२ जलवास्तृणावामार्गःसमोगम्यःप्रशस्यते चारैःसुविदिताभ्यासःकुशलैर्वनगोचरैः
 १३ नमरापेतशवेयतगांवेष्टगगोरीव तस्मात्सेनासुतानेवयोजयतिजयार्थिनः १४ ॥

गवादीनांशल्यादीनि ७ ८ ९ १० ॥

श्री.
शा.रा.
टी.
१६.

१५ १७ उपन्यासंन्यासस्यवननितोपस्यसमीपेप्रवतराणामपदातीनां गहनंचन्यासस्यैवकार्यं उपास्याःसावतराणामितिपाठे
सदानंयथास्यात्तथाजनाउपास्याइतिपूर्वत्वमिति पदातीनां गहनंचन्यासस्यैवकार्यं अथनिलीयआगतशत्रुप्रतिघातंकर्यात् १८

उग्रतःपुरुषानीकंशक्तंचापिकुलोद्भूतं आवासस्तोयवानुर्गपकमार्गःप्रशस्यते १५ परेषा
मुपसर्णाणांप्रतिषेधस्तथाभवेत् आकाशात्तदनाभ्यासंमन्यतेगुणवत्तरं १६ बज्रभिर्गुणजाने
अयेयुद्धकशालाजनाः उपन्यासोभवेत्तत्रवलानांनानातिरुतः १५ उपन्यासावतराणामपदातीनां
चगूहने अथशत्रुप्रतीचातमापदर्थपरायाणं १६ सप्तधीनदृष्टतःकृत्वायुधेयुरचलाश्च अनेन =
विधिनाशत्रुजजिगीषेतापिउर्जयान् १७ यतोवायुर्यतःसूर्योयतःशक्रस्ततो जयः पूर्वद्वेन्याः
यपेषांमनियोतयुधिष्ठिर १८ अकर्मामनुदकाममर्यादामलोष्टकां अश्वभूमिंप्रशंसितियेयुद्ध
कुशलजनाः १९ अपेकागर्तैरहितारथभूमिःप्रशस्यते नीचदुमामहाकलासोदकाहस्तियो
धिना २० बज्रदुर्गामहाकलावेणवैत्रसमाकुला पदातीनांक्षमाभूमिःपर्वतोपवनानिच २१
पदातिबज्रलासेनादृष्टामवतिभारत रथाश्वबज्रलासेनासृदिनेषुप्रशस्यते २२ पदातिनाभाव
कुलाप्राहृत्कालेप्रशस्यते गुणानेतान्प्रसंख्यायदेशकालौप्रयोजयेत् एवंसंचिंत्योयायाति
२३ अमर्यादीमेतप्राकारादीनां २४ २२ सृदिनेषु दृष्टिवर्जितदिनेषु २५ प्रसंख्यायसम्प्रविचार्यतिथौनक्षत्रेचद्विजितःआशी-

सिर्घजितः २५ ॥
१६.

२६ २७ उपन्यासात् सुरुगादिगुणोपायात् बहिरुत्पाद्यार्थचरतो बहिश्चरान् अल्पान् उपन्यासान्तराणां दार्ढ्यं
 न २८ राजद्वारेऽमात्यद्वारे वा ये वर्गिणः समुदायाधिपतयस्तान्नाभिघातयेदिति प्रसूतेषां संबन्धः २९ अनीकं परकीयं
 विजयं लभते नित्यं सेनां सम्यक् प्रयोजयन् प्रसूतां हृदि धितान् श्रान्तान् प्रकीर्णां नाभिघातयेत्
 मोक्षे प्रयाणे चलने पातभोजनकालयोः अतिदिमान् व्यतिदिमान्निहतान् प्रतनूकृतान्
 २७ अविश्रब्धान् कृतारंभान् उपन्यासात्पितात् बहिश्चरान् उपन्यासान् कृतवेषमान् सारिणः
 २८ पारंपर्यागते द्वारे ये केचिदनुवर्तिनः परिचर्यावतो द्वारे ये च केचन वर्गिणः २९ अनीकं
 ये विभिन्देति भिन्नं संस्थापयंति च समानाशनयानास्ते कार्यादिगुणो वतनाः ३० दशाधिप
 तयः कार्याशताधिपतयस्तदा ततः सदस्याधिपतिं कुर्याच्छ्वरमतं द्रितं ३१ यथा मुखात्सन्नि
 पात्य वक्तव्याः संशयामहे विजयार्थं हि संग्रामे न त्यक्तामः परस्परं ३२ इहैव ते निवर्तन्तां ये च के
 चन भीरवः ये घातयेयुः प्रवरं कुर्वाणास्तु मुलं प्रति ३३ न सन्निपाते प्रदरं वथं वा कुर्युः शीटशाः
 आत्मानं च स्वपलायनं हति संयुगे ३४ अर्थनाशो वयोकीर्तिरयशश्च पलायने अमनो
 ज्ञास्रत्वावाचः पुरुषस्य पलायने ३५ ॥

३० ३१ सन्निपात्य परकीकृत्य ३२ ३३ प्रदरं भगं प्रदरः शरभंगयोरिति विष्णुः प्रदरं पलायनमित्येके वथं वा स्वीयानां ३४ ३५

श्री.
शा. रा.
टी.
१५१

नः अस्मात्संबन्धिनो द्विषतां पुरुषस्य द्रव्यनाशादिकमस्मिन्निदयोः संबन्धः ३६ राशिः यो यं सा व्याशरीरे वा तस्य वर्धनादृष्ट्या ज
न्मानश्चार्थः ३७ पालायिनं जयिनः प्रत्युद्योति यत्तदस्य तममित्यपहृष्यते ३८ ३९ पराग्लानिः सत्यः प्रहारो वा ४० च

प्रतिधस्तोष्ठदंतस्य न्यस्तसर्वायुथस्य च अमित्रैव रुदस्य द्विषतामस्तनः सदा ३६ मनुष्यापसदासे
ते ये भवंति पराज्झावाः राशिर्वर्धनमात्रास्ते नैव ते प्रेत्यन्ता ३७ अमित्रा हृष्टमनसः प्रत्युद्योति पा
लायिनं जयिनस्तनरास्ता तवेदने मंडलेन च ३८ यस्य स्मसं ग्रामगता यशो वै ज्ञेति शत्रवः तदस्य
तमंडः त्वमहं मन्ये वयादपि ३९ जयं जानीत यमस्य मूलं सर्वं स त्वस्य च याभीरूणां पराग्लानिः
शूरस्तमधिगच्छति ४० ते वयं स्वर्गमिच्छंतः संग्रामे त्यक्तजीविताः जयंता वध्यमाना वा प्राप्नु
याममहं हति ४१ एवं संशप्तशपथाः समाभित्यक्तजीविताः अमित्रवादिनी वीराः प्रतिव्याहंत्य भीर
वः ४२ अग्रतः पुरुषानीकमसि चर्मवतं भवेत् पृष्ठतः शकटानीकं कलत्रं मथ्यतस्तथा ४३
परेषां प्रतिघातार्थं पदातीनां च गूढं अपि तस्मिन्प्रेतद्वामे वयुर्ये पुरोगमाः ४४ ये पुरस्तादभिम
ताः सत्त्वन्तो मनस्विनः ते सर्वमभिवर्तयंश्चेतानेव ते जना ४५ अपि चोद्धर्षणं कार्यं भीरूणां मपित्य

सर्वतां पुरुषाणां मनीकं विभक्ति लतः स्कंधदर्शनमात्रास्तस्मिन्निदयोर्वीरसमीपतः ४६ ॥ लोपश्रावः ४३ ये पुरोभवे
युक्ते पदातीनां हं हं कार्युः ४४ ४५ स्कंधं स्पान्नुपतावंसे सां परायसमूहयोरिति मेदिनी समूहमात्रार्थं वा तिष्ठेयुः ४६ ॥

संहतान् अन्योन्यं स्निहान् स्वान् परैः सह यो ययेत्सेनापतिः तदेवाह सूचीति ५० ५० सेनानीतिः शततमः १० किं १ आ
संहतान् यो ययेदल्पान् कामं विस्तारयेदहन् सूचीमुत्तमनीकं स्यादल्पानां बज्रभिः सह ५०
संप्रयुक्ते निरुद्धे वा सत्यं वायुदिवान्तं प्रगृह्य बहून् क्रोशत भग्ना भग्नाः परे इति ५८ आगतं मे
मित्रं बलं प्रहरधमभीतवत् सत्त्वन्तोभिर्वाधेयुः कुर्वन्तो भैरवात्रवान् ५९ देवाः किल कि
लाशयाः क्रकचा गोविषाणि काः भेरी मृदंग पाणा वाना दयेयुः पुरश्चरान् ५० इति श्रीमहा
भारते शान्तिपर्वणि राजथर्म १० युधिष्ठिर उ० किं शीलाः किं समाचाराः कथं नृपाश्च भारत
किं सनादाः कथं शास्त्राजनाः स्युः संगरेक्षमाः १ भीष्म उ० यथा चरितं मे वात्र शास्त्रं पत्रं वि
धीयते आचारादीन् पुरुषं तथा कर्म सवर्तते २ गाथायाः सिंधुसौदीराः नावरप्रासयोधिनः
अभीरवः सुबलिनस्तद्वलं सर्वपातकां ३ सर्वशस्त्रेषु कुशलाः सत्त्वन्तो सुशीनराः प्राच्या
मातंगायुद्धेषु कुशलाः कूटयोधिनः ४ तथा यवनकां बोजामथुरामभीतश्च ये एते नि
युद्धकुशलाः दाक्षिणात्याः सिपाणायः ५ सर्वत्र शूरा जायन्ते महासत्त्वा महाबलाः प्रायपव
समुद्दिष्टा लक्षणा नितम्भशूरा ५ ॥ चारितं कुलदेशाचारगतं पत्रं वाहनं २ ४ निग्रहं बाहुयुद्धं दाक्षि
णात्याः सिपाणाय इति क्षेत्रः संधिर्गर्भः ५ सर्वत्र सर्वदेशे समुद्दिष्टाः प्राच्याः ६ ॥

श्री.
शो. रा.
टी.
१९२

पारावतकुलिङ्गात्ताः कुलिङ्गोभूमिकृष्ण्डेमतंगजभुजंगयोरिति मेदिनी सर्पाक्षत्वंशुरलक्षणा कुलिङ्गात्ताः इति पाठेऽपि कुलिङ्गः
पक्षिविशेषः ७ ८ करभउष्ट्रः ९ १२ जिह्वादाः कुटिलदृशः प्रललाटाः उन्नतकपालाः १३ १५ दीप्तः पिङ्गलः पिङ्गिकाजा
सिंहशार्ङ्गलवोद्रे.त्राः सिंहशार्ङ्गलगामिनः पारावतकुलिङ्गात्ताः सर्वेश्वराः प्रमाथिनः ७ मृगस्व
राहीपिनेत्राः ऋषभादास्तस्वितः प्रमादिनश्चमंदाश्चक्रोयनाः किङ्किणीस्वनाः ८ मेघस्वनाः
क्रोथमुखाः केचित्करभसन्निभाः जिह्मनासाग्रजिह्वाश्चदृग्गादृग्पातिनः ९ विडालकृज्जतन
वस्तुनकेशास्तनुचः शीघ्राश्चपलदृग्गाश्चतेभवंतिडरासदाः १० गोथानिमीलिताः केचित्कडु
प्रकृतयस्तथा तरेगागतिनिर्घोषास्तनराः पारयिस्ववः ११ समं हताः सुतनवोऽप्युत्तरस्काः सुसं
स्थिताः प्रवादितेषुकुप्यन्तिरुष्यन्तिकलदेषुच १२ गंभीरादानिस्ततादाः पिङ्गादाभृकुटीमुखाः
नकुलादास्तथाचैव सर्वेश्वरास्तनुत्पजः १३ जिह्वादाः प्रललाटाश्चनिर्मसहनवोऽपिच वज्रबाह्व
गुलीचक्राः कृशायमनिसंतताः १४ प्रविशन्तिचवेगनसांपरायेऽप्यस्थिते वारणाश्चसंमत्तास्तोभवं
तिडरासदाः १५ दीप्तस्युदितकेशातास्थूलपाशदहनूमुखाः उन्नतांसाः पृथुग्रीवाविकटाः स्थूलपि
ङ्गिकाः १६ उद्धताश्चसुग्रीवाविनताविहगाश्च पिङ्गशीर्षालिवक्राश्चदृग्गादृग्पातिनस्तथा १७ ॥ उन्नोयः
पश्चाद्भागः १८ सुग्रीवावांसदेवाश्चउद्धताविनताविहगाः गरुडाः तद्वत्तद्वत्ताः उत्पतंतः पिङ्गशीर्षाः हतशिरसः प्रतिवक्राः विस्ती

पिङ्गमुखाः संधिराधः समासोवा दृग्गादृग्पातिनः १७ ॥

६ अंत्यजाः प्रांतदेशोद्भवाः कैवर्तभिलादयः १९ २० पकोत्तरशततमः १९ जयिष्ठा १ २ दैवतसंपत्तिः पुरोहित
उग्रस्वरामन्युमंतोयुद्धेष्टारावसारिणाः अथर्मज्ञावलिभाश्चद्योगौद्रप्रदर्शनाः १९ त्यक्ता
त्मानः सर्वपतेकुलज्ञातिवर्तिनः पुरस्कार्यास्तदासेन्येहन्यतेन्नतिचाप्रिये १९ अथार्मि
काभिन्नहताः सांत्वेनैषांपराभवः एवमेवप्रकुप्यतिराक्षोप्येतेसभीक्षाशः २० इतिश्रीमहा
भारतेशान्तिपर्वणिराजयथैर्विजिगीषमाणावृत्ते १९ युधिष्ठिर उ० जयिन्त्याः कानिद्रुपाणि
भवंतिभरतर्षभ एतनायाः प्रशस्तानितानिचक्षामिवेदित १ भीष्म उ० जयिन्त्यायातिद्रु
पाणिभवंतिभरतर्षभ एतनायाः प्रशस्तानितानिवक्ष्यामिसर्वशः २ दैवेपूर्वप्रकुपितेमानु
षेकालचोदिते तद्विद्वांसोनुपश्यन्तिज्ञानदिव्येनचक्षुषा ३ प्रायश्चित्तविधिंचात्रजपहोमा
श्चतद्विदः संगलानिचकुर्वन्तिशमयन्त्यदितानिच ४ उदीणामनेसाधोधावाहनानिचभारा
त् यस्याभवंतिसेनायाभ्रवंतस्यांपरोजयः ५ अन्वतानवायवोयातितथैवेद्वयंतृषिच अ
नुस्रवंतेमेवाश्चतथादित्यस्यरश्मयः ६ गोमायवश्चानुकूलाबलगृध्राश्चसर्वशः अर्हयेयु
र्यदासेनांतदासिद्धिरनुत्तमा ७ प्रसन्नभाः पावकश्चाहंरश्मिः प्रदक्षिणावर्त्तशोविधूमः ८
संपत्तिश्चजयलक्षणमित्याहृद्वाभ्यांदैवेति ३ ४ ५ अनुयांतीतिसंबन्धः ६ ७ ८ ॥

श्री.
श्री.रा.
टी.
१५३

अप्रतीयाः अनुकूलाः ५ ११ १५ ३४ काकशतिशेषः १५ १६ १७ १८ १९ ॥

गंभीरशब्दाश्च महास्वनाश्च शब्दाश्च मेरुश्च नंदति यत्र युयुत्सवश्चाप्रतिमा भवति जयस्येतद्भाविनो
दृपमाङ्गः ३४ मृगाः एष्टो वामतश्च संप्रस्थितानां च गामिण्यां च विद्यां सतां दक्षिणाः सिद्धिमाङ्ग
यत्नयतस्ते प्रतिषेधयंति १० मागल्यशब्दान् शकुना वंदति हंसाः क्रौंचाः शतपत्राश्च चाषाः रुष्टा यो
थाः सत्त्ववतो भवति जयस्येतद्भाविनो दृपमाङ्गः ११ शस्त्रैर्यत्रैः कवचैः केतभिश्च सभानुभिर्भुववर्णैः
अष्टनां आजिष्मतीडः प्रतिवीक्षाणीया ये वा च मृते भिभवंति शत्रून् १२ शुश्रूषवश्चानभिमानिनश्च
परस्परं सौहृदमास्थिताश्च ये वा योथाः शौचमनुष्ठिताश्च जयस्येतद्भाविनो दृपमाङ्गः शब्दाः स्पर्शास्त
था गंधा विचरंति मनः प्रियाः धैर्यं चाविशते योथान् विजयस्य सुखं च ततः १३ इष्टो वामः प्रति
दृष्टदक्षिणाः प्रविविक्ततः पश्चात्संसाधयत्पथं पुरस्ताच्च निषेधयति १४ संभृत्य महतीं सेनां च त
रंगा युधिष्ठिरः सान्नेव वर्तयेः पूर्वप्रयत्ने शास्तो युधि १५ जघन्यपथविजयो यतः युद्धनामभारत
यादृच्छि को युधिजयो देवो वेति विचाराणां १७ अपामिव महावेगस्तस्मात् इव महा मृगाः दुर्निर्वा
र्यतमा चैव प्रभन्ना महती च मृः १८ भग्ना इत्येव भज्यंते विहंसा अपि न कारणां उदारसारा महती रुरु
संक्षोपमाचमृः १९ ॥

१५३

पंचाशतं पंचाशत २० २१ सन्निपातो युद्धं २२ वायते भीरुत् २३ समितिं संशामं स्पंदति सिधंति विजयस्य विजिगीषमाणस्य चरा
त्राणि सिधंति २४ विषयो देशः २५ योगं संधिं २६ आंतराणां शत्रोः परः श्रेष्ठस्तेन संधिं च कुर्यात् भयेन संधिना शत्रून् जनेन च युग

परस्परज्ञाः संरुष्टास्तपक्ता प्राणाः सुनिश्चिताः अपि पंचाशतं शूरान् स्पंदन्ति परवाहिनी २० अपि
वापचषट्सप्तसंज्ञताः कृतनिश्चयाः कुलीनाः पूजिताः सम्यग्विजयंती दशात्रवान् २१ सन्निपातो न
मंतव्यः शक्ये मति कथं च न सात्वमेदप्रदानानां युद्धं मुत्तस्सुच्यते २२ स्पंदं नैव सेनाया भयंती व्रं प्रवा
यते वज्रादिव प्रज्वलिता दियं कुरुपतिष्यति २३ अभिप्रयातां समितिं क्षात्राये प्रतियां त्यथा तेषां
स्पंदंति यात्राणि योथानां विजयस्य च २४ विषयो व्यथते राजतः सर्वः सस्थाः अजगमः अस्त्रप्रज्ञा
पतमानां मज्जासीदति देहिनां २५ तेषां सात्वत्कूरमिश्रं प्रणेतव्यं पुनः पुनः संपीड्यमानादि परैर्यो
गमायांति सर्वतः २६ आंतराणां च भेदार्थं चरान् भवचारयेत् यश्च तस्मात्परो राजा जनेन संधिः
प्रशस्यते २७ न हितस्यान्यथा पीडा शक्या कर्तुं तथा विधा यथा सार्द्धं मित्रेण सर्वतः प्रतिबाध
नं २८ क्षमा वै साधुमायाति न ह्यसाधु क्षमा सदा क्षमायाश्चाक्षमायाश्च पार्थविधिप्रयोजनं २९

पत्न्युक्तेन त्रयेण परं जयेदिति सप्तदशार्थः २० २९ तत्त्वेवं परं क्षमापयेद्देव किं कपटेनेत्याह क्षमेति २९ ॥

श्री.
शो. रा.
टी.
१५५

अस्मिन्तमावति ३. असंताप्यज्जुह्वतवशादिपुनर्वक्रीभवत्यतः शत्रुसंताप्यदमांकुर्यादिति शंबरस्य दैत्यस्य मतं ३१ स्व
विजित्यत्नममाणास्य शोरासो विवर्द्धते. महापराये स्य स्मिन्विष्य संत्यपि शत्रवः ३. मन्यते
कर्मयित्वा तत्तमासाधीति शंबरः असंतमंतयदा रुप्रत्येति प्रकृतिपुनः ३१ नैतत्प्रशंसत्याचा
र्या न तसाधुनिदर्शनं अक्रोथना विनाशेन नियंतव्याः त्वपुत्रवत् द्वेषो भवति भूतानां सुगोराजा
युधिष्ठिर मृडमप्यवमन्यते तस्मादभयमाचरेत् ३३ प्रहरिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहन्नपि भारत प्रह
त्य च कृपायीत शोचन्निवरुदन्निव ३४ न मे प्रियं यन्निहताः संग्रामे मामेकैर्नरैः न च कुर्वन्ति मे वा
क्यमुच्यमानाः पुनः पुनः ३५ अहो जीवितमाकांक्षते दृशो वयमर्हति सुदर्लभाः सुपुरुषाः
संग्रामेष्वपलायिनः ३६ कृतं ममाप्रियं ते न ये नायं निहतो मये इति वाचा वदन् दृढं हृजयेतर
दो गतः दंष्ट्राणामाहतां च यत्कुर्युरपराधिनः केशोद्धारुप्रगृह्यापि चिकीर्षज्जनसंग्रहं ३८ =
एवं सर्वास्ववस्थां सुसंताप्य एवं समाचरेत् प्रियो भवति भूतानां यमसो वीतभीर्नृपः ३९ विष्णोः संचात्र
गच्छन्ति सर्वभूतानि भारत विष्णुस्तः शक्यते भोक्तुं यथा काममुपस्थितः ४० तस्मादिष्ठासंयेद्राजा
सर्वभूतान्यमायेया सर्वतः परिरक्षेच्च यो महीभोक्तुमिच्छति ४१ इति भारते शो तो राज. सेना नीतिः
मतमाह नैतदिति ३२ ३६ स्वीयान्दृष्टान्बन्धुनि वलोक्य प्रीत्यर्थं शोचेदित्याह दंष्ट्राणामिति ३७ ३८ विष्णुस्तोजनः ३९ ४० दिश

॥
५२
॥ तत्तमः सेना नीतिः समाप्ता ॥

कथं १ ४ व्यतिषेगोणमिश्राणो न युद्धेनेत्यर्थः साधारणः अनियतः ५ प्रत्यवाचश्रुः ६ ७ निहतः सावधानः सार्द्धश्लोकः

युधिष्ठिर उ० कथं मृदौ कथं तीक्ष्णो महापक्षे च पार्थिव आदौ वर्तेत तृपतिस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ भी
ष्म उ० अत्राप्नुदाहरंती ममिति दासं पुरातनं बृहस्पतिश्च संवादमिन्द्रस्य च युधिष्ठिर २ बृहस्पतिर्देवपति
रभिवाद्य कृतोजलिः उपसंगम्य प्रच्छवासवः परवीरहा ३ इन्द्र उवाच अर्हितेषु कथं ब्रह्म न प्रवर्ते
यमते द्रितः असमुच्छिद्य चैवेतान्नियच्छेयमुपायतः ४ सेनायोर्व्यतिषेगोणजयः साधारणो भवेत्
किंकर्वाणो नमोज्ज्वलिताश्रीः प्रतापिनी ५ ततो यर्मार्थकामानां कुशलः प्रतिभानवान् राजय
मविधानतः प्रत्यवाच पुरंदर ६ बृहस्पतिरुवाच न जातकलहेनेच्छेन्नियंत सपकारिणः वा
लेरासे वितं ह्येतद्यदमर्षीयदक्षमा ७ न शत्रुर्विहतः कार्यो वयमस्याभिकांक्षिता क्रोधं भयं च हर्षं च
नियम्य स्वयमात्मनि ८ अमित्रमुपसेवेत विश्वस्तवदविश्वसन् प्रियमेव वेदेन्नित्यं नाप्रियं किंचिदा
चरेत् ९ विरमेच्छेष्टवैरेभ्यः कंठयासांश्च वर्जयेत् यथा वैतंसि को युक्तो दिजाना सदृशस्वनः तान् दि
जान् कुरुते वश्यास्तथा युक्तो महीपतिः वशं चोपनयेच्छात्रं निहन्त्या च पुरंदर १० न नित्यं परिभूया
री न सखि स्वपिति वासव जागर्त्य वहि उष्टात्मा संकरेभिरिवोत्थितः ११ ॥ १२ ॥ कंठयासान् सुखरं
वितंसः पक्षिर्वथ तोपायस्तडपजीवी वैतंसिकः ११ १२ स्वपिति महीपतिरित्यनुकर्षः संकरोमि च दत्कार इति मेदिनी १३ ॥